Penny Jordan - Zorba Sevgili

Beni tanımıyorsun, haksız yere beni, evli bir erkeğin kalbini çalmakla suçluyorsun!
India, bir yakınının evliliğini kurtarmak için elinden geleni yapmaya kararlı olan Simon Herries'e karşı kendini böyle savunmaya çalışıyordu. Ne var ki görünüşe göre Simon

ona düşman olmakta haklıydı, olaylar India'ya inanmasını olanaksız kılıyordu.
Soruna bulduğu çözüm çok etkili oldu. Ama beklenmedik gelişmeler, India'yı ölümü bile arayacak kadar büyük bir mutsuzluğa itecekti...

Birinci Bölüm

Jennifer Knowles, patronunun çalışma odasına girdi ve gözlerini iri iri açarak, Melisande geldi, dedi. Yanındaki adamı görmelisin! Çok yakısıklı ve görünüşüne bakılırsa oldukça da zengin. Eh, Melisande'ın erkek arkadaşı olduğuna göre, böyle olması gerekir tabii. Bir an düşündü. Elimizde ona ait bir iş olduğunu bilmiyordum, diye ekledi. Defterde siparişini göremiyorum. Siyah ipek elbisesini geçeri hafta bitirmiştik. Bunları söylerken, India'nın, siparişleri yazdığı deri kaplı defteri gözden geçiriyordu.
India Lawson, üzerinde çalıştığı pembe ipek bluza bakıp, ağzındaki toplu iğneleri çıkardıktan sonra, Şey, bir yardım derneğinin balosuna davet edilmiş, diye cevap verdi. Dün telefon etti ve kendisi için, acele bir şeyler dikip dikemeyeceğimizi sordu.
Jennifer, Kuşkusuz yine çok az bir paraya diktirecektir, değil mi? dedi. Bu kadarı da cimrilik doğrusu! Evergreen'deki rolüyle büyük para kazandığından eminim. Oyun altı aydır devam ediyor ve hâlâ yer bulmak güç. Gelecek hafta sonu için annemle kız kardeşime iki bileti zor buldum

India kendisini tutamayıp gülümsedi. Ama unutma ki, Melisande diktiğimiz elbiseleri giyerek, bizim reklamımızı da yapıyor.

Jennifer kaşlarını çattı. Ne kadar da hoşgörülüsün, dedi. Nasıl böyle iyimser olabiliyorsun, anlamıyorum?

India güldü. Melisande'a söyle, birkaç dakika sonra geliyorum, ona bir fincan.., Birden sustu ve yardımcısının, Melisande'ın yanındaki erkek için söylediklerini hatırlayıp, Onlara birer kadeh şeri ikram et, diye devam etti. Şu bluzun işini bitirmeden bırakamayacağım. Lady Danvers'a, hafta sonuna hazır edeceğime dair söz vermiştim.

India böyle bir işi olduğuna çok memnundu. Daha okul yıllarında, cumartesi sabahları alışverişe çıktıklarında, çevresinde gördüğü kötü giyimli kişileri süzer ve hayalinde onları, kendi diktiği elbiselerle giydirirdi.

Bulunduğu yere gelmesi hiç de kolay olmamıştı. Üç yıl sanat okulunda okuduktan sonra, üç yıl da Paris'te, ünlü bir terzinin yanında boğaz tokluğuna çalışmıştı. Daha sonra da, işin ticari yanını öğrenmek, kumaş piyasasını tanımak gibi mesleğiyle ilgili konularda sürekli bilgi toplaması gerekmişti.

Ama sonunda, çabalarının karşılığını görmüştü. Dedesinden kalan küçük bir miras, kendi başına bir dükkân açmasına yardımcı olmuştu. Önceleri, yaptığı basit etek ve bluzlardan oldukça iyi para kazanmış, sonra da Londra'nın merkezine yakın şık bir semtte açtığı butikle, kısa sürede ünlü terziler arasına karışmayı başarmıştı.

Ama hâlâ dikkatli olması gerektiğini biliyordu. Bu nedenle,ünlü bir oyuncu olan Melisande Blake gibi bir kadın indirim istediğinde, hemen kabul ediyordu.
Elindeki bluzu bırakıp ayağa kalktı ve duvardaki aynada kendisine bakarak gülümsedi. Jennifer onu hiçbir zaman öfkeli görmemişti ve çok yumuşak bir kadın olduğunu sanıyordu. Aslında hiç de yumuşak değildi, ama kendisini kontrol etmeyi öğrenmişti.
Atölyeyi öndeki salona bağlayan kısa koridoru geçip içeriye girdiğinde, gözüne çarpan ilk insan, yardımcısının sözünü ettiği adam oldu. Jennifer yalan söylememişti, adam gerçekten yakışıklıydı. Üzerinde, çok iyi bir terzi elinden çıktığı belli olan açık gri bir takım elbise vardı ve aynı renk kravat takmış, üst cebine de yine gri bir ipek mendil koymuştu. Mart ayında olmalarına karşın, güneş yanığı teni pırıl pırıldı. Koyu renk saçları, insanı adeta rahatsız edecek mavilikte gözleri vardı.
Melisande onu görünce, boğuk bir sesle, India, canım! diye bağırdı. Hayatımı sana borçluyum! Neler düşündüğünü söyle bana. Çok özel bir şey olmalı ama. Simon hoşlanırsa bana bir tane daha alacağını söyledi.
Birden sustu Neden hâlâ şu okul elbiselerini giyer durursun anlamam? diye söylendi. Seni gören, şu seksi giysileri yaratan ünlü terzi olduğuna inanmaz!
India, diktiği elbiselerin seksi olarak nitelendirildiğini duyunca şaşkınlığını belli etmedi, ama başını kaldırdığında, Melisande'ın erkek arkadaşının, alaycı bir gülümsemeyle kendisini süzdüğünü gördü. Ünlü oyuncu,

onların bakıştığını görünce Ah, sizi tanıştırmadım, değil mi? dedi. Simon, sevgilim, bu India, çok akıllı kadındır. India, bu da Simon Herries... dedikodu sütunlarında onun hakkında bazı yazılar okumuşsundur kuşkusuz.
Evet, sadece dedikodu sütunlarında değil, ekonomi sayfalarında da adı geçiyor.
Simon Herries, ciddi bir ifadeyle yüzüne baktı. Demek iş dünyasında olanlarla ilgileniyorsunuz? diye sordu.
India, bir an düşünüp dudağını ısırdı. Tabii, diye cevap verdi. İş ve para dünyasında olanlar, tüm kadınları şöyle ya da böyle ilgilendirir.
Genç adamın, onun ne demek istediğini anladığı belliydi. Yakışıklı olmasına karşın, Melisande'ın onunla sadece bunun için ilgilenmediğini bilecek kadar zekiydi.
India, Melisande'ı yıllardan beri tanırdı. Ünlü oyuncu, yanındaki erkeklerin, genç, güçlü ve yakışıklı olmaları kadar, zengin olmalarını da isterdi.
Başını çevirip Melisande'a baktı. İkisi arasında oldukça büyük bir fark vardı. Ünlü oyuncu, oldukça ufak tefekti ve saçları çok açık sarıydı. India ise, bir yetmiş boyu, kızıla yakın kahverengi saçları ve düzgün kaşları altındaki yeşil gözleriyle, tam anlamıyla değişik bir güzeldi. Özellikle, dolgun ve biçimli dudakları, tüm erkeklerin dikkatini çekerdi.
India, Simon Herries'in kendisine baktığını biliyor ve gözlerini ondan kaçırmaya çalışıyordu. Genç adamın, gözlerini, tüm vücudunda, dolgun göğüslerinde, ince

belinde ve uzun, biçimli bacaklarında gezdirdiğinin farkındaydı.

Genç adam, uzunca bir süre onun bacaklarına baktıktan sonra gözlerini, India'nın pembeleşmiş yüzüne kaldırdı.

Sonra, başını hafifçe sallayıp, Garip, diye mırıldandı.

Ciddi bir bluz, bir okul çocuğu etekliği ve ipek çoraplar.

India onun bakışlarından rahatsız olmuş, hafif bir ürperti geçirmişti. Ama duygularını belli etmedi. Ben, bunda bir gariplik görmüyorum, diye cevap, verdi.

Böyle şeylere alışmıştı artık. Başka müşterileri de bazen erkek arkadaşlarıyla gelirler ve bu erkeklerden bazıları ona kur yapmaya kalkışırlardı. Fakat, Simon Herries'in bakışları onu adeta korkutuyor, aynı zamanda da kadınlığını hatırlatıyordu.

Melisande, birden araya girdi. India sade giyimden hoşlanır, dedi. Aslında çok yakışıklı ve zengin bir erkek arkadaşı vardır. Hatta benim son partime birlikte gelmişlerdi, değil mi, India?

Evet, Melford Taylor, India'nın peşini hiç bırakmaz.

Simon Herries, meraklı gözlerle salonu gözden geçirmeye başladı. Salon parlak yeşil, altın sarısı ve beyaz renklerle göz alıcı bir tarzda döşenmişti. India, neler istediğine kendisi karar vermiş, çalışmalar da, sahne dekorları konusunda iyi bir ad yapmaya başlamış olan küçük bir şirket tarafından tamamlanmıştı. Genç dekoratörler, India'dan fazla para almamışlar, o da, onları gerekli yerlere tavsiye ederek borcunu ödemeye çalışmıştı. Melisande'ın son oyununun sahne dekorları da o şirket tarafından

hazırlanmıştı, ama Melisande, India' nın onları tanıdığını bile bilmiyordu. Çünkü India, işi ile özel yaşamını birbirine karıştırmaz ve bu gibi konulardan kimseye söz etmezdi. Simon Herries, salonun kaça mal olduğunu hesaplıyor olmalıydı. Belki de tüm harcamaların, Melford Taylor tarafından karşılandığını sanıyordu.
India toy bir kız değildi. Yirmi beş yaşındaydı ve yirmi yaşında annesiyle babasını kaybettiğinden beri yalnız yaşıyordu. Simon Herries ve Melisande gibi insanların yaşadıkları çevrelerdeki ahlak kurallarını bilirdi, onların neler düşündüklerini tahmin edebiliyordu. Geldiği noktaya yalnız başına ulaştığını ve başarısını sadece kendi çalışmalarına borçlu olduğunu bu insanlar anlayamazdı. Erkeklerle, onlardan parasal destek sağlamak amacıyla arkadaşlık yapmayacak kadar gururuna düşkündü.
Birden düşüncelerinden sıyrıldı ve hazırlanıp bitmiş siparişlerin konduğu dolaplardan birinin kapağını açtı. Simon Herries, onun hakkında ne düşünürse düşünsün, umurunda değildi. Melford Taylor'la olan ilişkisi sadece kendisini ilgilendirirdi. Evet, Melford evli bir erkekti, ama bu da onun sorunuydu. Açık mavi saten elbiseyi askısından indirirken, başını salladı.
Melisande, Renk çok güzel, dedi. Bak India, bundan sonraki rolüm için sahne kostümlerini sen dikeceksin, itiraz istemiyorum, tamam mı? 'The Musgraves' adlı oyunda başrolü aldığımı duymuşsundur herhalde.
India başını salladı.

Melisande kırmızı ojeli tırnaklarıyla, yanında oturmakta olan genç adamın koluna hafifçe dokunarak, Bu rolü almada Simon'ın büyük yardımı oldu, diye devam etti. Televizyon şirketlerinde sözü geçiyor.
Öyle mi!
India bunu söyledikten sonra, başını kaldırıp baktığında, genç adamın kızgın gözlerini üzerinde buldu. Ama aldırmadı ve ünlü oyuncunun söylediğini düşünmeye başladı. İşi üstlenirse, birkaç yardımcı daha alması gerekecekti ki, bu zamanda işçi bulmak da kolay değildi.
Melisande, Stüdyo patronlarıyla senin için de konuşacağından eminim, dedi.
Melford Taylor gibi bir destekçi olduktan sonra, Miss Lawson'ın benim yardımıma ihtiyacı olacağını pek sanmıyorum.
India birden öfkelendiğini hissetti, ama her zamanki gibi kendisini toparladı ve elindeki elbiseyi Melisande'a uzatarak genç adama sırtını döndü. Uzun yıllardan beri, kimseye bu kadar öfkelenmemiş, kimseyi bu kadar itici bulmamıştı. Simon Herries denen bu adam, onun işlerine neden burnunu sokuyordu acaba?
Bu sırada, özel telefonunun çaldığını duydu. Telefon eden Mel'den başkası olamazdı. Geçen hafta ona, ilişkilerinin süremeyeceğini söylemişti. Evet, Mel ona hoşça vakit geçirten ve fazla şey istemeyen bir erkekti, ama evliydi. Bu konuyu açtığında, India'ya, 'Sen boşanma denen şeyi bilmiyor musun?', demiş, ama genç kız bu konuda daha fazla konuşmak istememişti. Mel'in iki küçük çocuğu

vardı ve onu sevmiş olsa bile, bu çocukları babalarından ayıramazdi. Zaten ona âşık da değildi.

Kendisi de on iki yaşındayken böyle bir olay yaşamıştı. Babası, başka bir kadınla ilişki kurmuş ve India, bir gün, annesini ağlarken görmüştü. Olanları okulda, kendisinden birkaç yaş büyük bir arkadaşından öğrendiğinde şok geçirmiş, eve gidip duyduklarının doğru olup olmadığını annesine sormuş ve kadıncağız da olayı doğrulamak zorunda kalmıştı. Ama babasının yine onu sevdiğini söylemişti.

India o günleri düşününce, annesinin ne büyük bir cesaret ve özveri gösterdiğini çok iyi anladı. Kadın, kızının babasından soğumaması için elinden geleni yapmıştı, sonunda da başarılı olmuştu. Olay bir süre sonra kapanmıştı. Daha sonraki günlerde annesiyle babası, hiçbir şey olmamış gibi yaşamlarını sürdürmüşler, ama olay, India üzerinde derin bir iz bırakmıştı. Genç kız, erkeklerden kaçar olmuş, adeta dünyaya küsmüştü. Yirmi yaşma geldiği halde hiçbir erkekle ilişki kurmamış, aşkın ne olduğunu bilememişti.

Salona döndüklerinde, Simon Herries, duvarda asılı deniz manzaralı tablolardan birine bakıyordu. Atlas okyanusuna bakan kayalıkların üzerinde bulunan Cornwall'daki evlerinden görülen manzaraydı bu. Tabloyu ölümünden önce India'nın babası yapmıştı. India başarısında payı olan güzel sanatlar sevgisini, babasından aldığını biliyordu. Babası, çalışma hayatının büyük bir bölümünü yurt dışında geçirmiş bir mimardı.

Genç adam, gözlerini tablodan ayırmadan, Cornwall mı burası? diye sordu.
Evet.
Biraz önce yardımcınız gelip birisinin telefonla sizi aradığını söyledi. Kim olduğunu biliyormuşsunuz.
Başını çevirip India'ya baktı. Evli bir erkekle ilişki kurmak kolay olmamalı, sizi kutlarım. Bu sırrı iyi gizliyor olmalısınız.
Genç kız, bu hakarete ne cevap vereceğini bilemedi. Melisande bile, Simon'ın sözlerine kızmış, kaşlarını çatmıştı.
Sevgilim, biraz eski kafalı davranmıyor musun? Böyle şeyler günümüzde moda oldu artık. Sen evli olsaydın, ömrünün sonuna kadar karına sadık mı kalacaktın sanki? Bence India en doğrusunu yapıyor. Bir kocaya bağlanacağına, bir sevgiliyle hoşça vakit geçirmek çok daha iyi bence. Elbiseyi yarın gönderirsin, değil India? Simon beni Dorchester'daki yardım derneği toplantısına götürüyor, çok güzel olmam gerek.
India, onlarla birlikte kapıya kadar yürüdü ve Melisande'ı öptükten sonra, elini Simon'a uzattı.
Ama genç adam, onun elini görmemiş gibi, garip bir ifadeyle yüzüne ve göğüslerine baktı, sonra da Melisande'ın arkasından, kapının önünde park edilmiş koyu yeşil renkli Ferrari'ye doğru yürüdü.
Jennifer onların arkasından bakarak içini çekti, Ah, ben de kendime onun gibi birini bulabilsem, diye mırıldandı. Çok

yakışıklı, üstelik de zengin. Kadınlardan çok iyi anladığına da eminim.
India, Böyle düşünme, hayal kırıklığına uğrayabilirsin, dedi.
Öyle mi dersin?
Jennifer onun yüzündeki ifadeyi görünce kaşlarını çattı. Seni kızdırdı anlaşılan, dedi. Daha önce böyle kızıp somurttuğunu hiç görmemiştim doğrusu. Ne oldu, yoksa Melisande başka bir şeyle meşgulken sana kur yapmaya mı kalktı?
Melisande gibi ünlü ve güzel bir kadınla beraberken bana neden kur yapsın?
Neden yapmasın? Bir kere sen çok daha çekici bir kadınsın. O kadın çok güzel ve yumuşak görünüyor, ama bu görünüşünün aldatıcı olduğuna eminim. Oysa sen...
Kur yapmadığından emin misin?
Tabii eminim. Şimdi lütfen konuyu değiştirir misin?
Jennifer gülerek, Peki, peki, kızma, dedi. Haa, tahmin edeceğin kişi telefon etti ve seni sekizde gelip alacağını söyledi. Bu akşam onunla çıkacağını bilmiyordum.
Ona da çıkacağımı söylemedim zaten. Geçen hafta, bugün benimle yemeğe çıkmak istediğini söylemişti. Ama ben ona...
Biliyorum, evli erkeklerle çıkmayacağını söyledin. İşleri, karıştırmakta üstüne yok doğrusu! Onun gibi nüfuzlu bir adamı...
India, sert bir sesle, Onun nüfuzunu filan istemiyorum, Jennifer, diye söylendi. Mel'den hoşlanıyorum ve onunla

iyi vakit geçiriyorum. Onu, üç yıldan beri tanıyorum. Bu butiği açtığımda muhasebeci tanıştırmıştı bizi. Aslında burasından bize söz eden de Mel'dir...
Ama o adam sana deliler gibi âşık, biliyorsun bunu.
Evli bir erkek o ve ben ona âşık değilim.
Jennifer suratını asıp, Âşık olup da ne yapacaksın? diye söylendi. Öyle konuşuyorsun ki, senden üç yaş küçük olduğum halde, bazen kendimi senin annen olacak kadar yaşlı hissediyorum.
India kuru bir sesle, Annem olsaydın, başkasının kocasıyla çıkmam için başımın etini yemezdin, dedi.
Hadi canım! Mel kadar zengin erkeklerin karıları olduğu insanın aklına bile gelmez.
India acaba aptallık mı ediyordu? Birkaç saat sonra dükkânı kapatıp dışarıya çıkarken böyle düşündü. Evi, butikten pek uzak değildi. Viktorya stili eski evlerden birinin üst katını satın almıştı ve geniş daireyi çok seviyordu.
Mel pek çok kez, ilişkilerinin daha ciddi bir şekle dönüşmesini istemiş, ama genç kız, ona hep evli olduğunu hatırlatmıştı.
Şimdiye kadar idealindeki erkeğe rastlamadığı için, o yaşta evlenme fikrini bir tarafa atmak belki de çılgınlıktı. Nasıl bir erkek aradığını bilseydi, belki bir şeyler yapabilirdi. Ama daha çocukken erkeklere karşı duymaya başladığı soğukluğu ondan söküp atabilecek, onu heyecanlandıracak birisine henüz rastlamamıştı.

Ön kapıyı kilitlerken telefonun çaldığını duydu. Hemen içeriye girdi ve mantosuyla çantasını küçük haldeki koltuğun üzerine bırakıp telefona uzandı.
Kendisini sık sık arayan birkaç iyi arkadaşı vardı, ama bu kez, karşı taraftakinin kim olduğunu daha sesi duymadan tahmin etti.
Mesajımı aldın mı?
Evet, aldım Mel, ama korkarım ki...
Lütfen gel India, seninle ciddi olarak konuşmak istiyorum. Buraya, benim evime gelmeni istesem reddedeceğini biliyorum. Senin evine gelmemi de istemeyeceğinden eminim, onun için dışarıda bir yemek yer ve konuşabiliriz.
Genç kız, onun sesindeki endişe ifadesini fark edince, fazla direnemedi.
Sekizde gelir alırım seni. Jardine'de yiyeceğiz yemeği.
Jardine, bir süre önce açılmış lüks restoranlardan biriydi. Boş masa bulmak aşağı yukarı olanaksızdı. Ama Mel Taylor gibi adamlar, böyle yerlerde istedikleri anda, istedikleri masaya oturabilirlerdi.
Mel, küçük bir şirketle başlayıp işlerini büyütmüş ve geniş bir iş imparatorluğu kurmayı başarmıştı. Belki India'ya yakınlık duymasının nedenlerinden biri de buydu. Genç kızın da, işini kurabilmek için çok çalıştığını, mücadele ettiğini biliyordu. Onun hakkında bir karısı ve özel okulda okuyan iki oğlu olduğundan başka bir şey bilmiyordu. Sürekli olarak işiyle meşgul olduğu için, India, onunla çocukları arasında derin bir uçurum olduğunu tahmin edebiliyordu. Mel'in, karısıyla sorunları konusunda da

hiçbir zaman konuşmamışlardı ve genç kız, bu konuda hiçbir şey bilmiyor, bilmek de istemiyordu. Mel'i uzun zamandan beri tanıyordu, ama sık sık görüşmeye altı ay kadar önce başlamışlardı ve genç adam, sürekli olarak India' ya ilişkilerini geliştirmek istediğini söylüyordu.
India, çok acıkmış olduğunu hissetti ve küçük bir sandviç hazırlayıp, mutfaktaki tabureye oturarak yedi. Büyükçe bir salon, iki yatak, bir yemek odası ve mutfakla, iki banyodan oluşan dairesi oldukça büyük ve rahattı. Küçük olmakla birlikte kendisine yeten bir de çalışma odası vardı.
Daireyi satın aldıktan sonra, dekore etmek ve döşemek, genç kız için büyük bir zevk olmuştu. Annesiyle babasından, birkaç antika eşya kalmıştı. India da, evini döşerken, bu eşyaları tamamlamak amacıyla, günlerce eski eşya ve antika satan dükkânları dolaşmıştı.
Jardine gibi lüks restoranlar, her zaman şık ve modayı izleyen insanlarla dolu olurdu. Onun için iyi giyinmesi gerekiyordu. Ama başkalarına şık, son moda elbiseler diken genç kız, kendisi için bir şeyler dikecek zamanı bulamıyordu ve bu nedenle gardırobu pek zengin sayılmazdı.
Dolabın içini bir süre karıştırıp, birkaç elbiseyi gözden geçirdikten sonra, kapalı yakalı siyah bir kadife elbise seçti ve yatağın üzerine bırakıp banyo yapmaya gitti. Elbisenin yakası krem rengi bir dantelle süslenmişti. Sabahları zamanı kısıtlı olduğundan, bir duş yapar ve hemen çıkardı. Ama şimdi vakti vardı küvetin içine

Arpege kokulu banyo köpüğü döküp, rahat bir banyo yapabilirdi. Şimdiye kadar birkaç değişik parfüm denemiş, en sonunda Arpege'de karar kılmıştı.
Banyosunu yaptıktan sonra, oldukça pahalı iç çamaşırlarını giyip hazırlanmaya başladı. İnce ipek çoraplarını giyerken, Simon Herries'i ve söylediklerini hatırlayıp, yeniden öfkelendi. O adamın bakışlarından rahatsız olmuştu ve şimdi bile, düşündükçe ürperdiğini hissediyordu. Çok küstah bir tipti. Onun, Jennifer'in söylediği gibi iyi bir âşık olabileceğini de sanmıyordu. Ama yine de, yaşamında pek çok kadın olduğundan emindi.
Siyah kadife elbise genç kıza çok yakışmış, teninin rengine uyan krem renkli dantel, harika bir görünüm vermişti.
Mel'in hoşlandığını bildiği için, yüzüne her zamankinden biraz daha fazla makyaj yaptı ve yeşil gözlerini, daha da iri ve güzel gösterecek biçimde gölgeledi.
Yine Mel sevdiği için, saçını topuz yapıp başının, arkasında topladı ve incili iğneyle tutturdu. Boynuna ve bileklerine parfüm sürerken, kapının vurulduğunu duydu. Hemen siyah kadife mantosunu kaptı ve koşarak gidip kapıyı açtı.
Mel, onu bu kadar güzel görünce şaşırdı ve dudaklarından öpmek için eğildi. Ama India, başını hafifçe çevirdi, genç adamın dudakları, onun yanağına değdi.
Harika görünüyorsun, keşke bu geceyi ikimiz baş başa geçirebilseydik.

Sesinde, garip, acı bir ifade vardı. India, onun bir derdi olduğunu hemen anladı.
Hadi, yemekte anlatırım sana her şeyi.
Mel, kendi arabasını almamış, taksiyle gelmişti. Yolda ikisi de konuşmadılar, ama India, onun kederli olduğunu görüyordu.

İkinci Bölüm

Jardine, bir zamanlar eski İngiliz evlerinin bulunduğu, Hyde Park yakınlarındaki daracık bir sokaktaydı.
Taksi kapının önünde durduğu zaman, tentenin altında beklemekte olan üniformalı kapıcı, hemen koşarak arabanın kapısını açtı ve yol' gösterdi.
Restorana girdiklerinde, India, bir anda en azından beş altı ünlü kişi görerek şaşırdı. Aslında, evine yakın bir köşede bulunan küçük İtalyan lokantasına gidip rahat bir yemek yemeyi yeğlerdi, ama Mel'i kıramamıştı. Bu da birbirlerini ne kadar az anladıklarını gösteren bir başka noktaydı. Mel, India'yı iyi tanısaydı, onun, böyle gösterişli yerlerden pek de hoşlanmadığını bilirdi.
Genç kız, vestiyere mantosunu verirken, duvardaki aynada kendisini birkaç saniye süzdü. Siyah kadife elbise, beyaz tenini iyice açmış ve gözleri, yaptığı makyajla sanki daha da büyümüştü. Ama India yalnızca üstündeki elbiseye bakıyordu. Çevrede gördüğü kadınların hemen hepsi oldukça dekolte gece elbiseleri giymişler ve vücutlarını mümkün olduğu kadar gözler önüne sermeye çalışmışlardı. Çok mu namuslu görünmeye çalışıyordu acaba? Simon Herries de gösterişsiz elbisesi altına ipek

çoraplar giydiği için kendisiyle alay etmemiş miydi? Neden hep o küstah adamı düşünüyordu sanki?
Onlara, gözlerden uzak, kuytu bir köşede bir masa ayırmışlardı. Ama masanın, restoranın büyük salonunun uzak bir köşesinde olması, meraklı gözlerin, büsbütün onların bulunduğu yere yönelmesine yol açtı.
Mel, kendilerine verilen menüyü gözden geçirirken, Kuş sütünden başka her şey var. diyerek gülümsedi.
Evet, garson olarak Tarzan'ı bile çağırsak gelecek herhalde.
Burasını sevmedin galiba. İstersen başka bir yere gidelim. Biliyorsun Jardine bugünlerde çok tutuluyor. Sanmıştım ki...
India, Hayır, burası çok güzel, dedi. Bu kadar ünlü oyuncuyu bir arada hiç görmemiştim. Evet, sahne ve sinema yıldızları burasını çok beğenmişler. Yiyecek bir şeyler seçtin mi?
Galiba önce şu deniz ürünleriyle başlayacağım. Sonra da beyaz şaraplı tavuk yerim.
Mel sabırla bekleyen garsona, isteklerini bildirdi. Bunu yaparken, kadınların, korunmaya muhtaç yaratıklar olduğuna inanan bir erkek gibi davranmaktan da geri kalmıyordu. India, kendisini onun yanında güvencede hissediyordu. Yemekleri gelip, kadehlerine şarap konduktan sonra Mel, büyük bir işadamı gibi davranmayı bırakıp, onu neden yemeğe davet ettiğini India'ya açıklamaya çalıştı.

India, senin için neler hissettiğimi çok iyi biliyorsun. Beni ciddiye almadığını biliyorum, ama duygusuz ve aptal bir kız da değilsin. Benim evli olmam seni engelliyor, bunun farkındayım. Bazen, keşke bu kadar eski kafalı bir kız olmasaydın diye düşünüyorum.

Genç kız, şaşırmıştı. Eski kafalı mı dedin?

Tamam, tamam, eski kafalı değil, dürüst ve sağlam bir kızsın. Seninle on yıl önce, Alison' la evlenmeden önce tanışmayı ne kadar isterdim. Metresim olmanı isteyemem India. Sen, bir erkeğin metresi olamayacak kadar temiz ve saygı duyulması gereken bir kızsın. Sana bir şey sormak istiyorum... Alison'dan ayrılırsam benimle evlenir misin?

India, böyle bir soruyu bekliyordu, ama yine de şaşırdı. Yüzü birden bembeyaz olmuş, içki bardağına uzanan eli titremeye başlamıştı. Şarap kadehi aniden devrildi ve masanın üzerine dökülen şarap, kenardan yere damlamaya başladı.

Garsonlardan biri hemen gelip elindeki peçeteyle masayı kurularken, Mel, onun elini tuttu, üzülecek bir şey olmadığını söyledi.

Böyle şeyler her zaman olur, bak, bardağı kırmadın bile.

Bunu söylerken gülümsüyordu. Haydi, surat asmayı bırak, üzülecek ne var bunda?

Genç kız, bir an düşündükten sonra çantasını açtı ve mendilini çıkardı. O sırada, birisinin kendisine baktığını hissetti. Başını yavaşça kaldırıp restoranın karşı tarafına bakınca, Simon Herries'in gözleriyle karşılaştı. Kalp atışları birden hızlanmış, ağzının içi kupkuru oluvermişti.

Genç adam, Melisande'la birlikteydi, ama ünlü yıldız, India'yı görmemişti. Birkaç saniye süreyle, koca restoranda sanki başka hiç kimse yokmuş gibi, göz göze kaldılar. India hipnotize olmuş gibiydi.

India...

Genç kız, Özür dilerim, dalmışım... diye mırıldandı.

Ne oluyor? Hortlak görmüş gibi bir halin var.

India, Keşke hortlak olsaydı, diye mırıldandı ve Mel'in, şaşkın bir ifadeyle yüzüne baktığını görünce, Kusura bakma, diyerek gülümsemeye çalıştı. Melisande'ın şu son sevgilisini gördüm de. Bugün öğleden sonra benim butiğe birlikte geldiler. Adam, her nedense benden pek hoşlanmadı galiba.

Kimmiş o?

Simon Herries... herhalde adını duymuşsundur. Dedikodu sütunlarında sık sık ondan söz edilir...

Mel'in birden sarardığını görünce. İyi misin? diye sordu.

Bir şey yok canım... söylesene, henüz cevap vermedin bana... Alison'dan ayrılırsam benimle evlenir misin, India?

Genç kız, içten bir ifadeyle onun yüzüne baktı ve elini uzatıp, elinin üzerine koydu.

Sen çok iyi bir arkadaşsın, Mel. Başım dertte olduğu zaman yardım isteyebileceğim tek dostumsun, ama...

Ama beni sevmiyorsun, değil mi? Cevabının bu olacağını tahmin edebiliyordum, ama yine de sordum işte. İnsan, umudunu birden yitirmek istemiyor.

India, Seni sevebilmeyi çok isterdim, diye mırıldandı .Bazen, herhangi bir erkeği sevebilecek miyim diye

düşünüyorum kendi kendime. Böyle bir duygu benim için öylesine yabancı ki.

Genç adam, kısık bir sesle, Bir gün sen de seveceksin, canım, diye konuştu. Sevebileceğin erkeğe şimdiye kadar rastlamamışsın, hepsi bu. Ama bu duyguyu günün birinde mutlaka tadacaksın. Sakın sevmeden kendini verme.

India, zaten şimdiye kadar hiçbir erkekle sevişmiş değildi. Mel de bunu bilir gibi konuşuyordu. Oysa yirmi beş yaşma geldiği halde hâlâ bakire olduğunu pek az kişi bilirdi.

Birden Melisande'ın sesini duydular. Ünlü oyuncu yanlarına gelmiş, India'yı süzüyordu. Bu akşam buraya geleceğini neden söylemedin şekerim? Yorgun görünüyorsun, Mel. Ona neler yaptın India?

Simon Herries de yanıbaşında durmuş, onlara bakıyordu.

Simon, India'yı daha önce gördüğünü hiç belli etmiyordu.

Mel sapsarı olmuş ve Melisande'ı selamlamak için ayağa kalkmıştı. Uzun boylu bir erkek olmasına karşılık, Simon ondan birkaç santim daha uzun görünüyordu.

Melisande, Biz Tokyo Joe'ya gidiyoruz, dedi. Neden bizimle gelmiyorsunuz? Şu yeni oyunu okudum, başrol sanki benim için yazılmış... ama bugünlerde yeni bir oyun sahneye koymak çok büyük paralara mal oluyor...

Bunları söylerken Mel'in yüzüne bakıyordu, ama genç adamın kendisiyle ilgilenmediğini görünce birden suratını astı.

Simon Herries'e döndü, Şunları kandır da bizimle gelsinler sevgilim, diye devam etti. Çok eğleneceğimizden eminim.

Genç adam, başını hafifçe salladı. Bana öyle geliyor ki, Melford ile Miss Lawson, eğlenmek için en uygun yolun yalnız kalmak olduğunu düşünüyorlar, diye cevap verdi.

Melisande, şaşkına dönmüş, gözlerini iri iri açıp onun yüzüne bakmıştı. Sevgilim, neler söylüyorsun sen? Mel, birden tekrar ayağa kalkıp yumruklarını sıkmıştı. Çene kasları garip bir şekilde titriyordu.

India onun kolunu tuttu ve sakin olmasını söyledi.

Simon Herries alaycı bir tonla, Ne kadar da sakin ve terbiyeli bir görünüş! Size bakan hiç kimse, yaptığınız işin, başka bir kadının kocasını çalmak olduğunu anlayamaz doğrusu, diye konuşmasını sürdürdü. Sonra, onların bir şey söylemesine fırsat vermeden, Melisande'ın dirseğinden hafifçe tuttu ve restoranın kapısına doğru yürüdü. Birkaç saniye sonra ikisi de gözden kaybolmuşlardı.

Mel hırsından titriyordu. Seninle bu tarzda konuşma hakkını nereden buluyor? diye söylendi. Bunu nasıl yapabiliyor? Onu rahatça öldürebilirdim!

India, onu sakinleştirmek için, Önemli değil, aldırma, diye mırıldandı. Unutalım bunları.

Genç adam, dudaklarını acıyla kısıp, Demek başkaları arkadaşlığımızı bu şekilde değerlendiriyorlarmış, diye söylendi. Sana ne kadar büyük bir kötülük yaptığımın farkında bile değildim şimdiye kadar, bağışla beni India. Benimle evleneceğini bilseydim... Biliyor musun, Alison gebe... evet, bana öyle bakabilirsin, erkekler böyledir işte. Seni bu kadar sevmeme karşın, karımla sevişebiliyorum.

Ne kadar iğrenç bir şey, değil mi? Biliyorum, gebe olduğunu bile bile, onu terk etmeme asla izin vermezsin. Ama sorun sadece bu değil... Doktorlar, son doğumundan sonra Alison'a, bir daha çocuk doğurmamasını söylemişlerdi. Belki de... Birden sustu ve kaşlarını çatıp India'nın yüzüne baktı. Senin canını bunlarla neden sıkıyorum bilmem ki? Ama sana anlatmalıyım. Johnny'nin doğumundan sonra, ayrı odalarda yatmaya başlamıştık. Son doğumu çok güç oldu ve doktor, artık çocuk yapmamasını söyledi. Doğum kontrol hapları da iyi gelmiyordu ona... o zamandan beri birlikte olmadık hiç. Ama bir süre önce annesi, babası ve erkek kardeşiyle eşi bir hafta sonu için bize geldiler. Fazla bir oda gerekti ve biz de beraber yatmak zorunda kaldık. İşte o ilk gece...
India kuru bir sesle, Ne yapacaksınız? diye sormaktan kendini alamadı. Kürtajı mı düşünüyorsunuz?
Mel, kederli bir ifadeyle başını iki yana salladı. Hayır, Alison kürtaj istemiyor, aslına bakarsan, ben de bu fikre karşıyım. Bu gece, benim için karar gecesiydi, benimle evlenmeye razı olsaydın, Alison'dan ayrılacaktım. İki aileye bakacak kadar param var, onlara da parasal yardım yapabilirdim. Ama sen böyle bir şeyi kabul etmediğine göre, doğacak çocuğuma ve iki oğluma dengeli bir yuva sağlamak zorundayım. Alison zaten pek sağlıklı değil ve...
India, Şey, diye onun sözünü kesti. Senin neler hissettiğini biliyor mu acaba?
Senin hakkında mı? Mel, başını salladı, işlerin yolunda gitmediğinin farkında tabii, ama her şeyi ayrıntılı olarak

bilmiyor. Bir süre buralardan uzaklaşmam gerek, India. Alison'a ve çocuklarıma karşı görevlerim olduğunu biliyorum, ama kendimi toparlayabilmek için bir süre yalnız kalıp düşünmem gerekiyor...
Nereye gitmeyi düşünüyorsun?
Bilmiyorum, henüz karar vermedim. Restorandan ayrılırken ve taksiye binerken hiç konuşmadılar. Mel suratını asmış, düşüncelere dalmıştı. India ise, ona ve ailesine acımaktan kendisini alamıyordu. Taksi bir süre sonra Mel'in dairesinin bulunduğu lüks blok apartmanların önünde durdu.
Genç adamın, yalvaran bir tonla, Gel de bir şeyler içelim, dediğini duyunca reddedemedi.
India daha önce de onun evine gelmişti, ama böyle gece vakti hiç yalnız olmamışlardı. İçkilerini yudumlarlarken Mel, Alison bu evden nefret ediyor, dedi. Şehir dışında yaşamayı yeğliyor. Herhalde burasını bırakacağım. Aslına bakarsan, Alison'la evlenmemem gerekirmiş, birbirimizden o kadar farklıyız ki.
India onun konuşmak istediğini hissettiği için, hafif bir sesle, Nasıl tanışmıştınız? diye sordu.
Bir yardım derneğinin toplantısında tanıştık. Ailesi pek zengin olmamakla birlikte tanınmış ve iyi bir aileydi. Alison, orada bana yakınlık gösteren tek insandı. Ben de o sıralarda biraz para kazanmaya başlamıştım. Kısa sürede birbirimizden hoşlandık ve evlenmeye karar verdik işte. Ama evliliğimiz bir süre sonra gerektiği gibi yürümemeye başladı. Alison beni, çevresindeki insanlara benzetmeye

çalışıyordu. Daha sonra çocuklar doğunca, benimle ilgilenmeyi bıraktı...
Ama bir zamanlar birbirinizi sevmişsiniz. Ayrıca ikinizin de, çocuklarınıza ve birbirinize karşı bir takım sorumluluklarınız var.
Mel, acı bir ifadeyle gülerek, Sorumluluk mu? dedi. Bu sözcüğün hiçbir anlamı kalmadı artık. Hadi, gel de sana bir taksi çağırayım.
İstemem, Mel. Evim çok uzak değil, biraz yürürüm, daha iyi.
Olmaz, vakit geç oldu.
India karşı koymadı. Mel onu evinin kapısına kadar geçirdi.
India, taksi şoförüne ve geçenlere aldırmadan, Mel'in yüzünü elleri araşma aldı, Bu kadar üzülme, dedi. Yakında her şeyi unutur, yeni bir yaşama başlarsın. Böyle üzgün durma, ne olur!
Mel, Unutabilecek miyim acaba? diye mırıldandı. Sonra birden atılıp genç kızı kolları arasına aldı ve büyük bir arzuyla dudaklarından öptü. India, bunun son öpücük olduğunu bildiğinden, hiç karşı koymadı, kendisini onun kollarına bıraktı.
Bu sırada, kaldırımın yanından geçen Ferrari marka arabanın ve direksiyondaki adamın gözlerindeki garip parıltıların farkında değillerdi.
India bir saat sonra evine gideceği için memnundu. O gün oldukça yorulmuştu. Bîr haftadır, eski müşterilerinden birinin on sekiz yaşına basacak kızının doğum günü için

sipariş ettikleri elbiseyle uğraşıyordu. Celia Harvey, kısa boylu, tombul, yumuşak siyah saçlı şirin bir kızdı. Ama oldukça inatçıydı.
Celia için çizdiği modellere bir kez daha baktı ve başını hafifçe salladı. Bundan iyisi olamazdı doğrusu. Genç kız, çizdiği bu elbiseleri beğenmezse, kendisine başka birisini bulabilirdi. Jennifer ile öbür kızlar, işlerini bitirip gitmişlerdi ve dışarda hava iyice kararmıştı. Saatine bakınca, hayretle dokuz olduğunu gördü. Bir gün daha bitmişti işte. Evine gidip bir banyo yapmak ve yatmaktan başka bir şey düşünmüyordu.
Birden, o sabah muhasebecisinden gelen mektubu hatırlayıp yüzünü buruşturdu. Adam hesapları gözden geçirmek için kendisiyle görüşmek istediğini bildiriyordu. Müşterileri sürekli olarak çoğalıyor ve yeni modeller yaratmak tüm zamanını alıyordu. İşin parasal bölümüyle uğraşacak zamanı bir türlü bulamıyordu. Bu konularla uğraşacak biri gerekiyordu, ama böyle birini nasıl bulabilirdi? Böyle zamanlarda Mel'i çok arıyordu. Jardine'deki yemekten sonra bir daha görüşmemişlerdi ve India onun, söylediği gibi, kendisini toparlamak için bir yerlere gittiğini sanıyordu.
Kendisi de bir süre tatil yapsa hiç de fena olmayacaktı. Londra'da bahar çok kötü geçiyordu. Hava sürekli olarak rüzgârlı, soğuk ye yağışlıydı. Yaz bir türlü gelmek bilmiyordu. Sokağa çıktığı zaman, taksi bulamayacağını anladı. Otobüs beklemektense, şemsiyesini açtı, yağmur altında evine doğru yürümeye başladı. Kaldırımın

yanından hızla geçen bir araba, kenarda birikmiş suları sıçratıp onu ıslatınca, hırsından ağlamamak için kendini güç tuttu. Evine geldiğinde sırılsıklamdı ve öfkesinden ne yapacağını bilemiyordu.
Banyoyu doldurdu ve sıcak suyun içinde yarım saat kadar kalarak günün yorgunluğunu üzerinden attı.
İşleri çok iyi gidiyordu ve başka bir şey düşünemez olmuştu. Jennifer, onun bu haline üzülüyordu. Hiç eğlenmeden çalışmak, insanı çabuk yıpratır, demişti.
Canı hiçbir şey istemiyor, bir erkek arkadaş ihtiyacı da hissetmiyordu. Ama bahar mevsiminin, yalnız insanlar üzerinde garip etkiler yarattığını da biliyordu.
Telefonun çaldığını duyunca, birden düşüncelerinden sıyrıldı ve alıcıyı kaldırdı.
Hattın öbür ucundaki gür erkek sesi, Miss Lawson mı? diye sordu. Beni belki de hatırlamayacaksınız, Simon Herries.
Kendini zorlayarak, Evet, Mr. Herries? diye cevap verdi. Ne istiyorsunuz?
Sizden kendim için bir şey istemiyorum. Ama Melisande için bir şeyler yapabilirsiniz diye düşünmüştüm.
Genç kız, kaşlarını çattı. Melisande mı? Onun, Amerikada film çevirdiğini sanıyordum.
Evet, öyle. Bu hafta sonu gelecek. Onun evinde bir 'hoş geldin' partisi hazırlıyorum. Sizi de davet etmemi söylemişti bana.
Beni mi? Ama...

Gelirseniz sevinirim. Güney Televizyon şirketinden birkaç arkadaşım da gelecek.
Melisande, televizyon için kostüm hazırlamak istediğinizi söylüyordu.
Pek değil.
Bu adamın sesini duymak bile tüylerinin diken diken olmasına yetiyor, dişlerini sıkıp duruyordu. Ama, gelmezseniz Melisande çok üzülecektir.
India, öfkesini bastırmaya çalışarak, Gelebileceğimi hiç sanmıyorum, diye cevap verdi. O kadar çok işim var ki, eğlenceye ayıracak zamanım hiç yok... ama yine de randevu defterime bir bakarım.
Pekâlâ, yarın butiğe telefon edip, gelip gelmeyeceğinizi öğrenirim.
Telefon kapandıktan sonra, genç kız, uzun süre sinirli adımlarla evin içinde dolaşıp kendini toparlamaya çalıştı. Daha sonra, küçük çalışma odasına girdi ve uykusu gelinceye kadar birkaç elbise modeli üzerinde çalıştı.
Ertesi sabah Jennifer'a olanları anlattığında, genç kız büyük bir heyecanla, Tabii gideceksin, dedi. Ne kadar şanslısın!
Şey... bilmiyorum, Jennifer. O kadar çok işimiz var ki, eğlenecek zaman...
Jennifer, İşlerin hiçbiri de senin sandığın kadar acele değil, diye itiraz etti.
İyi ama, Celia'nın elbiseleri...
Bırak şu can sıkıcı kızı! Onunla neden bu kadar uğraşıyorsun anlamıyorum zaten? Küçük şişko ne isterse

onu giysin. Sen benim patronumsun, ama işimi seviyorum ve patronumun da fazla çalışmaktan bir gün düşüp ölmesini istemiyorum, anlıyor musun? Birkaç saat eğlenmek hiç de kötü olmaz...
Yardımcısının bu sözleri, India'nm fikrini değiştirir gibi olmuştu. Böyle bir eğlenceye neden gitmek istemediğini zaten kendisi de pek bilmiyordu. Bunun nedeni acaba Simon Herries miydi?
Jennifer, onun düşünceli halini görünce, hafifçe gülümseyerek, Bana öyle geliyor ki, sen oraya gitmekten korkuyorsun, dedi. Öyle değil mi, India?
Yok canım! Neden korkayım? Korkacak ne var?
O sırada, telefon çalmaya başladı. Telefonu açan Jennifer, birkaç saniye dinledikten sonra, Simon Herries, seni istiyor, diye fısıldadı ve alıcıyı ona uzattı.
Genç adam, hiçbir şey söylemeden, Kararınızı verdiniz mi? diye sordu.
India, Jennifer'in odada olduğunu bildiğinden, sakin görünmeye çalışıyordu. Evet... evet, kararımı verdim. Gelebileceğim.
Çok iyi. Gelmeseydiniz, Melisande çok üzülecekti. Sizin özellikle gelmenizi istedi. Ben de tabii.
Onun sadece, 'ben de tabii,' demesiyle neden bu kadar heyecanlanmıştı acaba?
Az kalsın unutuyordum. Sakın taksi çağırmayın, ben sekizde gelip sizi alırım. Evinizi biliyorum. Bunu söyledikten sonra, India'nın ağzını açmasına fırsat vermeden telefonu kapadı.

Jennifer, Gideceğine sevindim, dedi. Şimdi, ne giyeceğini düşün bakalım.

Üçüncü Bölüm

India üç gün sonra, gardırobundaki elbiseleri gözden geçiriyor ve düşünüyordu. Melisande'ın davetlileri hiç kuşkusuz ünlü ve yakışıklı erkeklerle, genç ve güzel kadınlardan oluşacaktı. Bu çevreden insanlarla yarış edebilmesi olanaksızdı.

Ama kendisini bu kadar küçük görmesi de doğru, değildi. Çok zengin ve ünlü olmasa da, genç ve oldukça güzel bir kadın sayılırdı ve öbür davetliler kadar şık giyinmezse suç yalnızca kendisinindi. Gösterişsiz giyimden hoşlandığı için, gardırobunda öyle pek alımlı ve dekolte elbise yoktu. En açık elbisesini bile giyse, gelecek şık hanımlar arasında pek sönük kalacağından emindi.

Parmağını kadife elbisesi üzerinde gezdirirken, Simon'ın alaycı ifadesini hatırladı ve kaşlarını çattı. Bir süre düşündükten sonra, fikrini değiştirmeden hemen bir taksi çağırdı.

Şoföre, butiğinin adresini verdi ve oraya ulaştıklarında kendisini beklemesini söyledi.

Aradığını bulması uzun sürmemişti. Müşterilerinden bir genç kıza Noel için diktiği bu elbise çok güzeldi. Ama zavallı kızcağız, Noelden bir hafta önce bacağını kırmış ve elbise de öylece kalmıştı. India naylon örtüsü içinde duran elbiseyi askısıyla birlikte aldı ve tekrar taksiye koştu.

Simon Herries'in gelmesine on beş dakika vardı. Biraz acele ederse, o geldiğinde hazır olabilecekti. Beklemesi için onu içeriye davet etmek zorunda kalmak istemiyordu. India, evine davet edeceği kimseleri büyük bir dikkatle seçerdi. Onun için de, evini, kim-senin ne diyeceğini düşünmeden, sadece kendi zevkine göre döşemişti.
Aceleyle yatak odasına girdi ve elbiseyi naylonundan çıkarıp bir an süzdükten sonra büyük bir dikkatle giydi. Mücevher olarak da, yalnızca kalın bir altın zincir kolye taktı.
Sarı ayakkabısı olmadığı için, Paris'ten aldığı yüksek topuklu siyah süet ayakkabılarını giydi.
Topuklar iyice yüksek olduğundan, salondaki pek çok erkekten uzun olacaktı kuşkusuz. Erkeklerin büyük çoğunluğuna tepeden bakacağı için de seviniyordu.
Elbisenin üzerine, siyah kadife pelerinini, almayı düşündü. Onu ararken, kapının zilini duydu. İçinde kabarmaya başlayan heyecan dalgasını engellemeye çalışırken, aynada kendisine son bir kez baktı ve görüntüsü karşısında kendisi de şaşırdı.
Altın sarısı elbise, gür saçlarını ve krem rengi tenini daha da güzel göstermişti. İnce bir yapıya sahip olmasına karşın, göğüsleri oldukça dolgun sayılırdı ve kendisinden daha zayıf birisine dikilen elbise, vücudunu iyice sarmış, göğüslerini belki de gereğinden fazla ortaya çıkarmıştı. Ama artık üstünü değiştirmesi için çok geçti. Pelerini ile gece çantasını aldı, odanın ışığını döndürüp kapıya yürüdü.

Holdeki küçük masa lambasını yaktı ve yüzüne her zamanki iş kadını gülümsemesini yerleştirip kapıyı açtı. İlk anda, Simon Herries'm, sandığından daha iri ve uzun boylu olduğunu düşündü. Genç adam, hiçbir şey söylemeden içeriye girivermişti.

Dışarıya çıkmaya hazırlanan India, onun davet beklemeden içeriye girdiğini görünce, kaşlarını çattı; Simon iki adımda ona yaklaşmıştı ve tıraş losyonunun iç gıdıklayıcı kokusu, In-dia'nm burnuna kadar geliyordu. Acaba kendi Arpege kokusunu da Simon duymuş muydu? India, sakin olmaya çalışıyordu, yüzünün kıpkırmızı olduğunun farkındaydı. Adam birkaç adım daha atsa, salona girecek ve onun, yabancıları asla sokmadığı evini görecekti.

Gözleri, bir süre mobilyalar üzerinde dolaştıktan sonra, India'nm yüzüne döndü.

Bence bunu yanık bırakmak güvenli bir şey olmaz.

Simon Herries, bunu söyledikten sonra, birkaç adımda lambanın yanına gitti ve bir an çevreye göz attıktan sonra düğmesini çevirip, söndürdü.

Dışarıya çıkarlarken, Eviniz çok güzel, dedi, Şanslı bir kadınsınız, India Lawson. Çok iyi bir iş kurmuşsunuz, genç ve güzelsiniz... O sırada kaldırıma inmişlerdi. Simon, bir an susup, Sizi çok seven bir erkek de var, diye devam etti. Başka bir kadının kocası olsa bile,size böyle bir işyeri açtığına göre aşık olmalı. Mayfair'de böyle bir işyeri hiç de ucuza mal olmamıştır herhalde.

Ferrari'nin yanına gelmişler ve Simon, binmesi için ona kapıyı açmıştı. Ama India, binmedi ve öfke kıvılcımları parlayan gözlerini onun yüzüne dikti.
İzin verirseniz size şunu söyleyeyim; bu işyerini bana kimse açmadı. Tüm yaptıklarım kendi çalışmalarımın ve çabalarımın eseridir!
Yani, Melford Taylor size hiç yardım etmedi mi demek istiyorsunuz?
India, onun küstah tavrı karşısında, bir an için, evine geri dönmeyi düşündü. Ama gururu buna engel oluyordu, böyle bir şey yaparsa, Simon, söylediklerinde gerçek payı olduğunu düşünebilirdi. Ayrıca, Simon, çelik gibi parmaklarıyla onun bileğini yakalamıştı, hiçbir yere kaçamazdı. Asık bir suratla arabanın ön koltuğuna oturmak zorunda kaldı. Bileğini ovarken, başını çevirip pencereden dışariya bakmaya başladı. Simon da hemen koştu ve öbür taraftan binip, arabayı çalıştırdı.
On dakika kadar hiç konuşmadan yol aldıktan sonra, genç adam, Hâlâ surat mı ediyorsunuz? diye sordu. Bu, gerçeği değiştirmez ki!
India, başını çevirip öfkeli gözlerle ona baktı, Gerçek mi? diye söylendi. Sizin gibi bir adam, gerçeğin ne olduğunu nasıl bilebilir?
Benim gibi adamlar gerçeği herkesten iyi bilirler. Çünkü, karşı cins konusunda çok tecrübe sahibidirler. Kadınların gerçekleri kendi istedikleri yöne çevirmekte usta olduklarını biliyorum.
Çok şey biliyorsunuz!

India, arabanın loş ışığında, onun, kendisini süzdüğünün farkındaydı. Simon, direksiyonu sıkıca kavramış ve gözlerini yola dikmişti, ama yan gözle arada sırada kendisine bakıyordu. Bu adamın yanında kendisini hiç rahat hissetmiyordu.
Trafik bir süre sonra azalmıştı. India, arabanın saatine bakıp yarım saatten beri yol aldıklarını anlayınca hayret etti. Bir an düşündü ve karanlık yolu tarayıp, Daha çok var mı? diye sordu.
Neye daha çok var mı?
Genç kız korkmaya başlamıştı.
Benimle oyun oynamaktan vazgeçin! diye söylendi. Melisande'ın evi bu kadar uzak mı?
Pek değil.
Onun fazla konuşmak istemediğini görünce, India sustu ve başını çevirip tekrar karanlık yola bakmaya başladı. Ne kadar küstah bir adamdı bu! Sinirlerini bozmak için, elinden gelen her şeyi yapıyordu sanki. Onun, farların aydınlattığı yola baktığını görünce, yan gözle, yüzünün sert çizgilerini süzdü.
Fetrari'nin hızı gittikçe artıyordu: India, koltuğa oturduğu zaman, emniyet kemerini bağlamış olduğu için, ani dönüşlerde pek rahatsız olmuyordu. Bir süre sonra, yol kenarındaki levhalardan birini görünce, sapsarı yüzünü Simon'a çevirdi.
Bu yol Melisande'ın evine gitmiyor! Levhada M4, Bath ve Güney Galler yazıyordu.

Simon Herries sakin bir tonla, Demek öyle yazıyordu, diye cevap verdi.

Ee, geriye dönmeyecek misiniz?

Neden?

Neden mi? India inanamıyormuş gibi onun yüzüne baktı. Nedeni var mı? Yanlış yolda gidiyoruz da ondan.

Yok canım! Yanlış yolda filan değiliz. Bunu o kadar yumuşak bir tonla söylemişti ki, India önce yanlış duyduğunu sandı. Ama Simon, Melisande'ın partisine gideceğimizi söylediğimde şu anda gittiğimiz yere gideceğimizi planlamıştım, diye devam etti. Bana inanacağınızı biliyordum.

India kısık bir sesle, İnanmak mı? diye söylendi. Bu adamın neler yapmak istediğini bilmiyor, müthiş bir korkunun her yanını sardığını hissediyordu.

Bir süre ne söyleyeceğini, ne yapacağını bilemeden düşünmeye çalıştı. Sonra birden, Neler oluyor? diye haykırdı. Melisande nerede? Beni nereye götürüyorsunuz?

Genç adam sakin bir tavırla gülümseyip, Önce hangi sorunuzu cevaplayayım? diye sordu. Sevgili ... India, bunu bir tür cezalandırma olarak kabul edebilirsiniz. Ya da adaletin yerine getirilmesi diyebiliriz.

Melisande'a gelince, şu anda, bildiğim kadarıyla Kaliforniya'da. Şimdi de son sorunuzun cevabını vereceğim. Galiba, 'Beni nereye götürüyorsunuz?' diye sormuştunuz. Şu anda sizi, Dorset'deki küçük evime götürüyorum. Hafta sonunu orada birlikte geçirip,

pazartesi sabahı Londra'ya döneceğiz. Korkmayın, sizi butiğinizin kapısına kadar götürüp bırakacağım.
India'nın, şaşkın şaşkın baktığını görünce, Yarın sabah yardımcınıza telefon edip, pazartesi sabahı işe gecikebileceğiniz! söyleyeceğim, diye devam etti. Tabii bu arada herkes, hafta sonunu benimle geçirdiğinizi öğrenmiş olacak. Kuşkusuz bunu, o ünlü dostunuz da çok geçmeden duyacaktır. Benimle bu kadar sıkı bir arkadaşlık kurduğunuzu öğrenince ne yapacağını merak ediyorum doğrusu! India, onun karanlıkta parlayan gözlerine bakıyor, kulaklarına inanamıyordu.
Ama... neden? diye kekeledi. Anlamıyorum! Benden hoşlanmıyorsunuz ki. Beni...
Arzulamak mı? Hayır, sizi arzulamıyorum. Genç kızla açıkça alay ediyordu, ama India, bu alaycı sözlerin arkasında korkunç bir tehlike sezer gibiydi.
Onun bu akıl almaz davranışı için bir gerekçe arayıp bulamayınca, Öyleyse neden? diye tekrar sordu. Yoksa bu bir tür şaka mıydı? Ama, bu adamın şaka yaptığını hiç sanmıyordu.
Simon, nefret dolu bir sesle, Bunu Melford Taylor'a sor, diye cevap verdi. Ya da onun, kuzinim olan zavallı karısına sor, daha iyi. India'nın, şaşkın gözlerle kendisine baktığını görünce, Evet, diye devam etti. Alison benim kuzinim olur. Annemle babam ayrıldıktan sonra, beni onun ailesi büyüttü. Alison benim için bir kız kardeşti ve ne yazık ki, onu Melford'a tanıştıran benim. İki çocuklarının da vaftiz babasıyım. Onların çocukları

olduğunu biliyordun,değil mi? Sesi gittikçe yükseliyordu. Yine de onu, karısından ve çocuklarından ayırmakta sakınca görmedin.
Ama aramızda hiçbir şey yoktu! Kimse...
Kimse bilmiyor, değil mi? Bunu mu söylemek istiyordun? On yıllık kocasının başka bir kadınla ilgilendiğini anlamaz mı bir kadın? Bunu bilmeyecek kadar aptal mısın? Ama her şey senin istediğin gibi yürümeyecek artık. Alison yine gebe, Melford'dan bir çocuğu daha olacak.
Biliyorum.
Simon, bunu duyunca birden sustu, şaşırmış görünüyordu. Büyük bir hızla 'M4 yolunda gidiyorlardı ve India, yanındaki bu çılgın adamla anlaşabilmenin yollarını arıyordu.
Demek biliyorsun. Ve buria karşın, onun Alison'dan ayrılıp seninle evlenebileceğini düşünebiliyorsun, öyle mi?
Ben onun, karısından ayrılmasını istemiyorum, bunu kendisi düşünüyordu.
Simon Herries, tüm öfkesiyle, Demek istemiyorsun ha! diye bağırdı. Onun metresi olmak ve istediğini yaptırmak daha eğlenceli oluyor,değil mi? Alison bir ay kadar önce bana, Mel'in, kendisini terk etmek üzere olduğunu söylemişti.
India düşündü. Melisande onları tanıştırıp, Mel'in arkadaşı olduğunu söylediği günlere rastlıyordu bu. Ama bu adama gerçekleri anlatabilmenin o anda olanaksız olduğunu biliyordu, içinden, 'Ne düşünürse düşünsün!' diye söylendi.

O halde beni neden kaçırdın? diye sordu. Beni Mel'in karısının karşısına çıkarıp, onu bırakmamı mı isteyeceksin?
Alison yeteri kadar azap çekti. Senden on yaş büyüktür o ve güç bir doğum yapacağını bilerek zaten korku içinde yaşıyor. Kocasının metresiyle karşılaşmanın onu ne hale getireceğini düşünebiliyor musun?
India'nın, kendisini tokatlamak üzere kalkan elini güçlü parmaklarıyla yakaladı, Hayır! diye homurdandı. Senin gibi vahşi bir kedinin beni tokatlamasına izin veremem, bunu bil!
India, ağlamamak için kendisini güç tutarak, Bu yaptıklarını Mel'e anlatacağım, diye bağırdı.
Buna gerek kalmayacak. Olanları çok geçmeden öğrenecektir zaten. Bu kadar zahmete neden katlanıyorum sanıyorsun? Yatakta Mel'e neler verdiğini anlamak için yapmadım bunu!
India, öfkesinden ne söyleyeceğini bilemedi. Bir an düşündükten sonra, Bunu zaten yapamazsın! diye homurdandı. Seninle yatmaktansa ölümü yeğlerim.
Çok iyi, böyle düşündüğün sürece hafta sonumuz da iyi geçecek demektir. Bak, sana neler olacağını söyleyeyim de rahatla biraz. Alison, hafta sonu için geleceğimi biliyor, ziyaretime gelecektir. Tabii yanımda kimin bulunduğunu, bilmeden Mel'e söylediği zaman o alçağın yüzünü görmek isterdim doğrusu.
India, bilinçsiz bir hareketle kapının koluna yapışırken, Sen bir sadistsin! diye bağırdı.

Sımon, onun yapabileceklerini düşünüp kapıyı içerden kilitlememiş olsaydı, belki de kendisini düşünmeden, yola atacak ve parçalanacaktı.

Hayır! Benden hafta sonu bitmeden kurtulamazsın.

Genç kız, Ne yaparsan yap, Mel için fark etmez. Ona olanları anlattığım zaman bana inanacaktır, diye söylendi.

Evet ama, ona, hafta sonunu benimle birlikte geçirdiğini de söylemek zorundasın. Mel bir erkektir, bunu unutma. Hafta sonunu senin gibi güzel bir kadınla geçiren bir başka erkeğin de boş durmayacağını bilir. Sana dokunmadığımı söylesem bile bana inanmayacaktır. İşte, kıskançlığın gücü de buradadır.

India, kendini tutamayıp, Sen bir alçaksın! diye haykırdı. Korkunç bir yaratıksın! Bir...

Senden daha alçak ve rezil olamam herhalde. Yoksa bir aileyi yıkmak, senin için o kadar basit bir şey mi? Mel'in sadece nüfuzu ve parası yetmiyor muydu sana?

Daha önce de söyledim, tüm yaptıklarım, kendi çalışmam...

Simon'in, başını arkaya atıp güldüğünü görünce, şaşkınlıkla sustu. Çok çalışkan olduğunu biliyorum. Mel'le sevişmeyi de çalışma saydığını o da biliyor mu? Belki benimle sevişmek çok daha hoşuna gidecektir. Ne o, çok mu şaşırdın? Neden? Senin gibi kadınların bu tür konuşmalara alışık olmaları gerekir.

India gerçekten şaşırmıştı. Duyduklarına inanamıyormuş gibi, korkuyla onun yüzüne bakıyordu.

Ana yoldan ayrılıp, iyice karanlık bir ara yola sapmışlardı ve genç kız, her geçen dakika korkusunun arttığını hissediyordu. Mel'le arasında hiçbir şey olmadığına bu adamı inandırması çok güçtü. Ama ona, Mel'i bir daha görmeyeceğini söylerse, belki ikna edebilir ve kendisini serbest bırakmasını sağlayabilirdi. Bunu kolayca söyleyebilecekti, çünkü Mel'i zaten bir daha görmeyecekti. Ama bunu Simon'a söyler söylemez, genç adam korkunç bir kahkaha attı.
Şaka ediyorsun galiba! Senin gibi bir kadına nasıl inanırım ben?
Peki, sana Mel'le aramızda hiçbir şey geçmediğini, hiçbir zaman onun metresi olmadığımı söylesem... evliliğini yıkmayı hiçbir zaman düşünmedim desem...
Simon, keskin bir virajı dönerken, Artık çok geç, şekerim, dedi. Bir kadının doğruyu söyleyip söylemediğini hemen anlarım ben. İşte geldik. Köyde oturan Mrs. Bridges, bizim için gerekli yiyecekleri alıp eve bırakacaktı. Ona, bir, arkadaşımla geleceğimi söylemiştim. Böylece, bizi kimse rahatsız etmeyecektir. India'nın bembeyaz olmuş yüzüne bakıp gülümsedi. Ne o, korkuyor musun? Yanındaki erkeğin Mel olmasını isterdin, değil mi?
Araba durduğunda, farların ışığında şirin bir kır evi gördü. Önünde bir terası olan taş bina, iki taraftaki geniş pencereleriyle çok güzeldi. Simon'ın inmesini beklerken, genç adam, arabayı yavaşça yandaki garaja doğru sürdü ve otomatik olarak açılan kapıdan içeriye girdiler. India, garaj

kapısının arkalarından kapandığını görünce tüm umutlarını bir anda yitirdi.

Garaj oldukça genişti ve dipteki bir kapıdan evin içine geçiliyordu. Simon arabayı duvara iyice yanaştırıp motoru susturdu ve sonra inerek India'nın kapısını açtı.

Simon onu, yandaki kapıdan içeriye soktuktan sonra, ışığı yaktı, kapıyı kilitledi. Girdikleri yerde bir çamaşır makinası vardı. Genç adam, India'yı önüne katarak başka bir kapı açtı ve mutfağa geçtiler. Mutfak, cilalı tahta mobilyayla döşenmişti ve oldukça genişti. Bekâr bir erkeğe değil de, kalabalık bir ailenin ihtiyacına cevap verecek kadar büyüktü. Böyle bir mutfakta, anne yemek hazırlarken, çocuklar rahatça oyun oynayabilirlerdi.

Simon onun çevreyi süzdüğünü görünce, alaycı bir tonla, Ne o? diye sordu. Buraya da bir fiyat biçmeye mi çalışıyorsun? Ama bunu yapamazsın, burasını ilk kazandığım paralarla, harabe halindeyken satın almıştım...

Ve bu hale getirinceye kadar da çok para harcadın tabii.

Zaman ve emek harcadım, ama çok para harcadım diyemem. Neden şaşırdın öyle? Benim, eski şeyleri tamir etmekten zevk alabileceğimi düşünemiyor musun? Ama beni tanımadığın için şaşırmakta haklısın.

India birden öfkelendi, Sen de beni tanımıyorsun! diye bağırdı. Haksız yere beni, evli bir erkeğin kalbini çalmakla suçluyorsun, ama...

Tamam, tamam, bu kadar yeter. Öfkelenip ağlamak istersen banyoya git. Soğuk su seni kendine getirir.

Genç kız, onun, bu sözleri şaka olsun diye söylemediğini anlamıştı. Simon' birden onu yakaladı, Gel benimle, dedi. India, bileğinin bir süre sonra çürüyeceğinden emindi. Bu küstah ve kaba adam, incecik bileğini durmadan sıkıyordu. Büyük bir duvar saati ve güzel mobilyalarla döşenmiş, koca bir İran halısıyla kaplı geniş bir salondan geçerlerken, India, Beni bütün hafta sonu burada nasıl tutabileceksin? diye sordu.
Bu hiç de güç bir şey değil. Yanında olmadığım zamanlar, seni yatak odana kilitleyeceğim. Cebinden bir anahtar çıkartıp ona gösterdi. On dokuzuncu yüzyılda bina yapanlar, gizliliğe çok önem verirlermiş. Bu evdeki tüm kapıların kilitleri vardır ve bu kilitlerin anahtarları da kimde durur tahmin edebilirsin. Pencereden kaçma gibi fikirleri de kafandan çıkar. Seni penceresi demirli çocuk odasına kapatacağım.
Hayret doğrusu, nasıl oluyor da senin odanı paylaşmamı istemiyorsun?
Simon Herries sert bir sesle, Bunu neden yapayım? diye sordu. Mel'in artıklarından yararlanmaya kalkışacak kadar alçalmadım, o kadar midesiz de değilim.
Bu kez India, onun engellemesine fırsat vermeden yüzüne korkunç bir tokat attı. Parmaklarının izleri Simon'ın öfkeli yüzünde kıpkırmızı bir iz bırakmış ve genç kızın eli acımıştı. Çocukluğundan beri kaba güçten nefret ederdi. Ama bazı koşullarda insanların kaba güç kullanmaları kaçınılmaz oluyordu. İşte kendisi de, birden her şeyi unutmuş ve karşısındaki erkeği tokatlamıştı.

Simon bir anda kendini topladı. Seni kaltak! diye homurdandı. Yanağındaki kaslar garip bir şekilde titriyordu India korkudan ne yapacağını bilemiyor, bekliyordu.

Hayır, beni etkileyemezsin. Önce kızdıracak, sonra da beni baştan çıkartacaksın, değil mi? Ama bu numaraları bana yutturamazsın, kızım. Ben bu tür oyunları çok oynadım. Böyle oyunlarla benim fikrimi değiştirebileceğini düşünüyorsan yanılıyorsun. Yoksa bunu gerçekten bir şeyler istediğin için mi yaptın? Mel bir süredir ortalarda yok, bir yerlere gitti, değil mi? Ama uzakta da olsa, onun gibi bir erkeğin varken, başka biriyle düşüp kalkma riskini göze alamazdın. Yine de beni bulmuşken yararlanabilirsin. Belki evdeki o küçük lambayı da sırf davet olsun, romantik bir hava yaratsın diye yaktın...

India, kendisini tutamayıp, Senden nefret ediyorum! diye bağırdı. Bana yaptıklarını çok ağır ödeteceğim sana, göreceksin!

Simon, onun bağırmasına aldırmadan yine kolundan yakaladı ve adeta sürüklercesine merdivenden yukarıya çıkardı. Üst katta, bir kapının önünde durdular ve genç adam, bir süre önce gösterdiği anahtarı çıkartıp kapıyı açtı, sonra ona, içeriye girmesini işaret etti.

Küçük odada, bir yatak ve birkaç parça eşyadan başka bir şey yoktu. Bir köşede elini yüzünü yıkayabileceği bir lavabo göze çarpıyordu ve India, pencereleri perdelerle örtülü bu odayı, bir hapishane hücresine benzetti.

Simon onun, odayı beğenmediğini biliyordu, ama hiç aldırmadan, Sana süslü bir oda veremiyorum, kusura bakma, dedi. Banyoya gireceksen on beş dakika izin verebilirim sana.

Haa, banyoyu içerden kilitleyemezsin.

India'nın, nefret dolu bakışlarla kendisini süzdüğünü görünce, hafifçe gülümseyip başını salladı. Hadi canım, numarayı bırak! Senin tertemiz bir bakire olmadığını biliyoruz!

India aklına gelen ilk şeyi söyledi. Gece yatarken giyeceğim bir şey yok!

Doğru, haklısın, sana bir gecelik almadık. Yalnız yatmaya alışık değilsen gece üşüyebilirsin. Biraz üşümene aldırmam, ama burada hastalanmanı, da istemem doğrusu. Gel bakalım, belki bir şeyler bulabiliriz.

Oradan çıkıp birkaç adım yürüdükten sonra başka bir yatak odasına girdiler. Koyu mavi, krem ve pas rengi mobilyayla döşenmiş geniş odanın, Simon'ın kendi yatak odası olduğu hemen belli oluyordu.

Simon Herries, onu, iki kişilik yatağın üzerine iterek oturttuktan sonra, Bekle burada, dedi ve bir çekmece açarak içerisinden ipek bir pijama çıkardı.

India'nm garip bir ifadeyle baktığını görünce, Merak etme, sana hastalık filan geçmez bunlardan, diye söylendi. Daha önce hiç giymedim bu pijamayı, yepyenidir. Zaten yatarken üzerime hiçbir şey... Ne o, birden kızardın, utanıyor musun yoksa? Garip şey doğrusu! Mel senin bu utangaç halini beğeniyor olmalı. Biraz eski kafalıdır o

zaten. Belki de bu yüzden sana bu kadar bağlandı sersem herif!
Hiç olmazsa iyi bir insan o, sense insanlıktan nasibini hiç almamışsın.
Simon, onu dinlemeden, Banyoyu kullanmak istiyorsan on beş dakikan var, diye tekrarladı. Genç kız, ona karşı bir şey yapamayacağını biliyordu. Tüm kozlar şimdilik onun elindeydi ve India, bir süre onun tutsağı sayılacaktı. Sesini çıkarmadan pijamayı alarak banyoya doğru yürüdü.
On beş dakika sonra dışarıya çıktığında, Simon Herries'ı, duvara yaslanmış bekliyor buldu. Genç adam, onun tertemiz yüzünü ve ipek pijamanın kumaşı altından belli olan göğüslerini oldukça uzun bir süre süzdü.
Küçük yatak odası oldukça soğuktu ve İndia kolayca uyuyamayacağını biliyordu. Ona gerçekleri anlatabilmeyi ve tüm yaptıklarının boşuna olduğunu söyleyebilmeyi ne kadar isterdi. Mel'in karısına acıyor ve ona zarar verecek bir şey yapmadığı için Tanrıya şükrediyordu. Birden, banyodan gelen su sesini duydu ve hafifçe ürperdi. Ama Sımon'dan korkması için bir neden yoktu, genç adam ona bir kötülük yapmayacağını belirtmişti. Sabırla beklemekten başka çaresi yoktu, nasıl olsa Simon onu burada sadece hafta sonu için tutacak ve sonra bırakacaktı. Yine de, Simon çok küstah ve kaba bir erkekti. Onu zorla buralara getirip hapsetmiş, olanları açıklamasına bile izin vermemişti. Bir süre sonra, günün heyecanı ve yorgunluğu etkisini gösterdi ve India, gözlerini kapayıp uykuya daldı.

Dördüncü Bölüm

India gözlerini açtığı zaman, önce nerede olduğunu hatırlayamadı. Tüm görebildiği, demir parmaklıklı pencereden giren güneş ışınlarının meydana getirdiği şekillerdi. Korkuyla doğruldu, ama bir hapishane hücresinde değil de, Simon Herries'in evindeki çocuk odasında bulunduğunu anlayınca, rahat bir nefes aldı.

Demek çocuk odasıydı burası! Çevresini gün ışığında ilk kez görebiliyordu ve gördükleri de hiç hoşuna gitmemişti.

Duvarlar bej rengi bir boyayla boyanmış ve bazı yerlerde pis bir gri renge dönüşmüştü. Pencereler, rengi solmuş perdelerle örtülmüş, yer eski, yıpranmış bir İran halısıyla kaplanmıştı. Hiç de iç açıcı bir hâli yoktu odanın.

Yataktan inerken pijamanın uzun paçalarını topladı ve pencereye doğru giderken, burada büyümüş çocuklara acımaktan kendisini alamadı.

Bu ev onun olsaydı, her şeyden önce şu penrecedeki demir parmaklıkları söker, bu odaya güzel bir şekil verir, çeşitli oyuncaklarla süslerdi. Hayalinde odayı yeniden, döşeme işine öylesine dalmıştı ki, orada hangi durumda bulunduğunu bile neredeyse unutacaktı.

Demir parmaklıklı pencere o kadar yüksekteydi ki, genç kız, parmaklıklar olmasa bile oraya tırmanıp kaçamayacağını anladı.

Elleriyle pijamanın paçalarını toplayıp kapıya doğru yürüdü. Birden, Simon Herries'ın, yatarken çıplak olduğunu söylediğini hatırladı ve yüzü kıpkırmızı oldu.

Yirmi beş yıllık yaşamında rastladığı erkeklerin hiçbiri onu bu kadar heyecanlandırmamıştı. Hiç hoşlanmadığı

hatta nefret ettiği bu adamda ne vardı da onu bu kadar düşündürüyor, kalp atışlarını hızlandırıyordu?

Belki de Simon'da, hiç anlamadığı bir güç vardı ve karşısındakini etkisi altında tutabiliyordu. Bunları düşünerek kapıya uzandı ve kilitli olacağını düşünmesine karşın, açmayı denedi.

Kapının kolayca açıldığını görünce şaşırdı. Ama dışarıya adımını atar atmaz, Simon Herries'le burun buruna geldi.

Simon, üstüne kısa bir sabahlık geçirmiş ve belini gevşek bir şekilde bağlamıştı.

India içinde garip bir şeylerin kıpırdandığını hissediyor, kendisine neler olduğunu anlayamıyordu. Gözlerini Simon'in vücudundan ayırıp yüzüne kaldırdı. Genç adam da, India'nm üzerinde yarattığı etkinin farkındaydı ve garip bakışlarla onu süzüp duruyordu.

India içinden yükselen ateşin, birkaç saniye içinde vücudunun her yanını sardığını hissetti. Her yanı ateşler içindeydi. Birden titremeye başladı ve kapının eşiğine tutunmak istedi. Ama eli, farkında bile olmadan Simon'in güçlü koluna uzanmıştı. Bir yere mi gidiyordun?

Bu pijamayla mı?

Ona sert bir sesle ve öfkeyle cevap vermiş olmasına karşın, Simon'ı kızdıramamıştı. Genç adam şimdi, gözlerini, onun vücudu, üzerinde dolaştırıp duruyordu.

Simon, hafif bir kahkaha atarak, Pijamayla kaçmaya kalksaydın çok komik şeyler olabilirdi, dedi. Bu kılıkla pek uzağa da gidemezdin ya! Garaj kilitli, öbür kapıların

anahtarları da bende. Yoksa odama girip anahtarları aramayı mı düşünüyordun?
India onun söylediklerini uğultu halinde duyuyor ve heyecanını bastırmak için elinden geleni yapıyordu. Bu adam nasıl oluyor da onu bu kadar etkileyebiliyordu, Tanrım!
Ona hiçbir şey söylememeli ve hiçbir şey yapmamalıydı. Onu kızdırmaması gerekiyordu. Böylece hafta sonunu olaysız geçirebilir ve buradan gittikten sonra da olanları unutmaya çalışabilirdi. Yapılacak başka bir şey olmadığını biliyordu. Bunları düşününce derin bir nefes aldı.
Simon, Neden böyle... derken birden sustu.
Aşağıdan, Simon? Kalktın mı? diye seslenen bir kadın sesi duyuldu.
Genç adam, hemen India'nın ağzını güçlü parmaklarıyla kapadı
Tatlı kadın sesi alt kattan tekrar duyuldu. Mel de benimle beraber. Eve yeni döndü. Yukarıya çıkabilir miyiz?
Melford'ın adını duyan India, birden irkildi.
Aşağıdan seslenen kadın, kuşkusuz Mel'in karısı Alison'du. Simon, bir anda kararını verdi. Alison'a cevap vermeden önce, eli hâlâ India'nın ağzında olduğu halde, genç kızı adeta sürükleyerek kendi odasına götürdü ve içeriye itti.
O kadar hızlı hareket etmişti ki, India karşı koyacak zaman bulamadı. Odaya girip de bileğinin serbest kaldığını görünce, ne yaptığını düşünmeden kapıya doğru atılmak istedi. Aklında sadece, Simon'ın gözlerindeki kararlı

ifadeden kurtulmak vardı, kaçmaktan başka bir şey düşünemiyordu.
Henüz iki adım atmıştı ki, Simon, çelik gibi parmaklarıyla onun bileğini tekrar yakaladı ve sertçe bir hareketle savurup, India'yı yatağın üzerine itiverdi.
Merdivenden ayak sesleri geliyor ve hafif bir kadın sesi, Bu hafta sonu geleceğini söylemişti, bundan eminim, diye konuşuyordu. Hatta köydeki kadınlardan biri, istediklerini getirip buzdolabına koymuş. Bunu kendisi söyledi bana. Belki de hanım arkadaşlarından birini ziyarete gitmiştir. Simon'ı bilirsin.
India, Mel'in sesini tanıyınca gözlerini kapadı. Ne yapacağını bilemiyordu.
Birkaç saniye sonra gözlerini tekrar açtığında, Simon'm, buz gibi bir ifadeyle kendisine baktığını gördü. Benliğini büyük bir korku dalgası sardı.
Birden, kapı tokmağının oynadığını gördüler. India, korkuyla içini çekerken, Simon ani bir hareketle üzerindeki pijamanın önünü açtı. India'nın dolgun göğüsleri ortaya çıktı. Genç kız çılgına döndü. Bağırmak istedi, ama bağıramadı. Simon, onu yatağın üzerine yatırıp altina almış ve dudaklarını öpmeye başlamıştı. Güçlü parmaklar vücudunda dolaşıyor, genç erkeğin göğsündeki kıllar India'nın yumuşak tenini tırmalıyordu.
India paniğe kapılmıştı, ne yapacağını bilemez bir halde çırpınıyor, Simon'ın altından kurtulmak istiyordu. Ama güçlü ve ağır erkek vücudunu silkip atabilmesi olanaksızdı. Kapı açılıp, ufak tefek, esmer bir kadın

içeriye girerken, Simon, onun çıplak göğüslerini elleriyle kapadı. Kadının arkasından Melford Taylor da odaya girmişti.
Çok kısa bir sessizlik oldu. Sonra Alison ile Melford birlikte konuşmaya başladılar. Bu sırada Simon, yatak çarşaflarının bir ucunu çekmiş ve India'nın üzerini hafifçe örtmüştü. Alison, şaşkınlıktan ne yapacağını bilemiyor, bir takım özür sözcükleri mırıldanıp duruyordu. Mel ise adeta şok geçiriyordu, gözlerini India'dan kaçırmaya çalışıyor, o tarafa bakamıyordu.
Simon, sakin bir sesle, İnsan girmeden kapıyı vurur, diye söylendi. Sabahın bu saatinde burada ne işiniz var Tanrı aşkına? Size India'yı tanıştırayım. India, bu hanım kuzinim Alison ve bu da kocası Mel. Aldırma Mel, bu durumda onun elini sıkmanı beklemiyorum zaten.
Mel, sapsarı bir yüzle bir adım ilerlemiş, sonra da şaşkın bir halde olduğu yerde kalmıştı.
Alison, kendisini toparlamaya çalışarak, Seni yemeğe davet etmeye gelmiştik, diye konuştu. Ama bu durumda istersen...
Simon, güçlü parmaklarıyla India'nın narin parmaklarım sıkarak, Çok memnun oluruz, öyle değil mi sevgilim? diye cevap verdi. Sen de böylece yemek yapmaktan kurtulursun India.
Genç kız, Benim için önemli değil, diye mırıldandı. Sana yemek yapmak zevktir benim için...

Böyle bir yalanı nasıl söyleyebildiğine kendisi de şaşıyordu, ama yapabileceği başka bir şey olmadığı da açıktı.
Simon, hafif bir kahkaha attı ve India'nın boynundan öptükten sonra, Enerjini yemek yapmakla harcama, diye mırıldandı. Zamanımızı çok daha eğlenceli bir şekilde geçirebiliriz.
Alison, zoraki bir gülümsemeyle India'ya baktı, Simon, kızcağızı utandırıyorsun, diye söylendi.
Simon kaşlarını kaldırıp, Onu ben mi utandırıyorum? dedi. Kapıyı bile vurmadan içeriye daldınız ye sevişmemizin en kritik yerinde...
Tabii, tabii, haklısın. Ama Mel'in döndüğünü sana haber vermek için sabırsızlanıyordum, onun içip bekleyemedim, kusura bakma.
Pekâlâ, şimdi söyledin işte.
Alison, bir an düşündü, Tamam, diye mırıldandı.
Plaugh'da saat birde buluşuruz. India, çok hoş ve duyulmamış bir yer.
India, onun kendisi hakkında düşündüklerini merak ediyordu. Artık, evli olmayan çiftlerin birlikte yaşamaları hiç kimseye garip gelmiyordu. Ama Simon'la arasında bu tür bir ilişki yokken, görenlerin böyle sanmaları, genç kızın, hiç de hoşuna gitmiyordu. Ayrıca Mel'in, kendisi hakkında kötü şeyler düşünmesini istemiyordu. Zavallı adam, odaya girdiğinden beri, India'ya bakamıyordu. India aralarında cinsel bir ilişki olmasını istememişti, ama Mel onu ârzulamış ve belki de gerçekten sevmişti. Evli

olmasaydı belki de ona sahip olabilecekti. Son kez yemek yerlerken, ona Simon'dan söz ettiğini hatırladı. O zaman Simon'ın, Alison'ın kuzini olduğunu söyleyebilirdi. Her neyse, bunlar önemli değildi artık. Mel, bu evden Simon'ın metresi olduğuna inanarak gidecekti. Ama, olanları ilk fırsatta Mel'e anlatabilir, kendini temize çıkarabilirdi ve bunu yapacaktı. Mel onu, anlattıklarına inanacak kadar uzun süredir tanıyordu.

Alison, Pekâlâ, öyleyse yemekte görüşürüz, şimdilik hoşça kalın, diye devam etti.

Mel de, Rahatsız ettiğimiz için özür dileriz, diye ekledi. Bunu söylerken, gözlerinde kederli bir ifade vardı. Gördüklerine inanmak istemiyormuş gibiydi.

Onun kapıya doğru gittiğini gören India, bir an için, seslenip her şeyi açıklamayı düşündü. Ama Simon, onun aklından geçenleri okumuş gibi, bileklerini sıktı ve dudaklarını, dudaklarına bastırırken, kısık sesle fısıldadı. Sakın sesini çıkartma.

Sonra, başını kaldırıp, Kapıyı kapayıver, Mel. diye seslendi. Alison'a söyle, dış kapıyı da sıkıca kapasın. Yine rahatsız edilmek istemiyoruz!

Kapı kapanınca, Bir şeyler yapmaya kalkışma, India, diye tekrarladı. Hiçbir işe yaramaz. Her şey planladığım gibi gitmedi, ama yine de fena sayılmaz. Onun, bu sahneyi gözleriyle görmesi çok daha iyi oldu. Çünkü insanlar, gözleriyle görmedikleri şeylere kolayca inanmak istemezler.

India boğulacak gibiydi. Kısık bir sesle, Bunu nasıl yapabilirsin? diye inledi. Nasıl bu kadar zalim...
Simon, Çok kolay, çok kolay, diye mırıldandı. Bunu söylerken, gözlerini genç kızın, ince yatak çarşafı altındaki vücudunda gezdiriyordu. Çok güzel bir kadın olduğun meydanda, ama ben genç bir okul öğrencisi değilim. Seni belki de arzulayabilirim, ama bir kadında sadece güzellik yeterli değil benim için. Kadının, beni istemesi ve kendisini bana isteyerek vermesi gerekir. Ben yumuşak ve sevecen kadınlardan hoşlanırım.
India hiç düşünmeden, Peki, bunun karşılığında sen ne verirsin? diye sordu. Dedikodu sütunlarına bakılırsa sadece kendini düşünen bir insanmışsın. Kendi fiziksel zevkinden başka bir şey düşünmediğin de ortada.
Simon alaycı bir tonla, Ne o, sana da bir gösteri yapmamı mı istiyorsun? diye sordu. Biraz önce kapının önünde bana nasıl baktığını görmedim mi sanki? Bir sorunun mu var yoksa? Mel tatmin edemiyor mu seni?
India ona nasıl cevap vereceğini bilemiyordu. Söylese de zaten inanmazdı bu adam ona. Ama elinden geleni yapması ve ona, Mel'in metresi olmadığını anlatması, gerekiyordu. Şimdiye kadar hiçbir erkekle yakın ilişki kurmadığını ve bu yaşına kadar sadece işiyle meşgul olduğunu söylemeli, inandırmalıydı onu. Simon' ın, onun bir bakire olduğunu bilmesi gerekiyordu.
Genç adam, India'nın ses çıkarmadığını görünce, Banyoyu önce sen kullanabilirsin, dedi.

India, Üzerime ne giyeceğim? diye mırıldandı. Üzerindeki pijama ve gelirken giymiş olduğu gece elbisesinden başka bir şeyi yoktu.

Simon hemen yataktan kalktı ve duvarlardan birini baştan başa kaplayan gardırobun kapaklarından birini açıp, rengi solmuş bir blucin ile kareli bir gömlek çıkardı.

Şunları dene, sana uyacağını sanıyorum. Bana da öyle bakma, bunlar Alison'ın kardeşi Rick'e aittir. Bir gün bana yardıma gelmişti, bunları unutup gitti. Hizmetçi de yıkayıp kuruttuktan sonra buraya asmış. O günden beri hiç kimse giymedi.

India, banyoda fazla kalmadı. Eski blucin ve gömlek, biraz sıkı olmasına karşılık, üzerine oturmuştu. Daracık gömlek, dolgun göğüslerini yine gözler önüne seriyordu.

Simon onun çıktığını görünce, Kahvaltı etmeye ne dersin? diye sordu. Buzdolabında bir şeyler olacak. Herhalde kahvaltı hazırlamasını bilirsin. india, bir an için, hiçbir şey bilmediğini söylemeyi düşündü. Ama kendisi de açtı ve kahvaltı hazırlamak zorunda olduğunu biliyordu.

Genç adam, Sakın bir saçmalık yapmayı da düşünme, diye onu uyardı. Tüm kapılar kilitli ve anahtarlar da burada. Bunu söylerken sabahlığının cebini gösteriyordu. Telefon etmeyi düşünme, odamda da bir telefon var, alıcıyı kaldırdığında hemen duyarım. Yaramazlık yapmaya kalkarsan, biraz önce yaptıklarım, yapacaklarımın yanında hiç kalır.

India, aşağıya indi. Bir ara, Simon banyodayken, telefon edip bir taksi çağırmayı düşündü. Ama yeni bir kavga

çıkarmanın anlamı yoktu. Simon onu Mel'e yatakta göstermekle zaten amacına erişmiş sayılırdı. Artık yapacağı hiçbir şey kalmamıştı. Mel'in yüzündeki kederli ifadeyi hatırlayınca, üzüntüyle başını salladı. Ama böylesi belki de daha iyi olmuştu. Mel, onu bu durumda kolayca aklından çıkarır, rahatça unutabilirdi. Mutfağa girdi buzdolabından yumurta ile domuz pastırması çıkartıp kahvaltı hazırlamaya başladı.
Çok iyi bir ev kadınıymışsın! İşine daldığından, Simon'ın mutfağa girdiğini duymamıştı. Genç adamın saçları hâlâ ıslaktı. Üstünde, India'ya verdiği gömleğe benzer kareli bir gömlek ve bir blucin vardı. Bir dolaptan çıkardığı ekmeği keserken, güçlü kasları belli oluyordu.
India; önce sesini çıkarmadan işine devam etti. Birkaç dakika sonra, başını kaldırıp onun yüzüne baktı, İstediğin oldu, diye konuştu. Mel beni seninle, pek de uygun olmayan bir durumda gördü ve amacına eriştin. Artık Londra'ya dönsem nasıl olur?
O zaman Alison ve Mel, neden gittiğini sormazlar mı? Hayır, buna izin veremem. Mel, kendini tümüyle bana verdiğini, onu bıraktığını iyice anlamalı.
Ama bunu yapmakla riske girmiyor musun?Olanları, ilk fırsatta ona anlatabilirim.
Bir dene istersen.
India bir an düşündü, Yoksa Mel'i karısının yanında görünce, onlara acıyacağımı ve bu işten çekileceğimi mi düşünüyordun? diye sordu.

Ben gerçekçi bir insanım. Senin, bu kadar iyi olamayacağını biliyorum. Sana Alisori'ın durumunu anlatarak fikrini değiştirtebileceğimi bilseydim, bunu yapmaz mıydım sanıyorsun? Hayır, hayır, Mel, senin kötü bir insan, zayıf karakterli bir kadın olduğuna iyice inanmalı. Senin gibi yuva yıkan bir kadından kurtulduğuna memnun olmalı.
İşte geldik! İnebilirsin.
Saat biri birkaç dakika geçiyordu. Ferrari, sonradan restoran haline getirilmiş eski tarz taş binanın önünde durmuştu.
Simon arabayı, bir Range Rover'ın yanma park etti. Bizimkilerin arabası bu, okul tatillerinde bu arabayla gezmeye çıkarlar hep. Genellikle de Fransa'ya giderler, çok seviyorlar o ülkeyi nedense. Söylediklerine göre, orada eski bir çiftlik evi varmış.
Bunları India'ya, bilerek söylüyor, Mel'in, ailesine karşı sorumluluklarını hatırlatmak istiyordu kuşkusuz. India hiç sesini çıkarmadı.
Restoranın barında oturan birkaç erkek, içeriye giren bu uzun boylu ve güzel kadına, hayranlık dolu gözlerle bakmaktan kendilerini alamadılar. Yerde yatan iri köpek yavaşça kalktı ve India'nın yanına yaklaştı. Genç kızın elini yaladıktan sonra, başını Simon'ın bacaklarına sürttü. Babası, 'Hayvanları sevmeyen erkeklere hiçbir zaman güvenme,' derdi. Ama bazen babalar bile yanılıyordu demek. Simon, hayvanları sevmesine karşılık, hiç de güvenilecek bir insan değildi.

Alison ve Mel, pencere yanındaki masalardan birinde onları bekliyordu. Genç kız, Simon'ın birden beline sarılıp, onu kendisine çektiğini görünce, şaşırıp yüzüne baktı. Ama Simon hiç bozulmamış ve hafifçe, Herkes bizi sevgili biliyor, bozma, diye fısıldamıştı.

India o sabah olanları hatırlayıp, birden kızardığını hissetti. Yine de kendisini toparladı ve buz gibi bir sesle cevap verdi. Öyle mi? Sen kadın arkadaşlarını böyle herkesin içinde rahatsız mı edersin?

Yok canım! Ama beni kızdırma. Senin gibi kadınlar, erkekleri kolayca çılgına döndürebilir ve saldırgan yapabilirler.

Mel ile Alison'ın oturdukları masanın yanma gelmişlerdi. India, hırsından ne yapacağını bilemiyor, tırnaklarını avuçlarına batırıp duruyordu. Hiçbir suçu olmadığı halde başına gelenler yetmiyormuş gibi, bu adam bir de kalkmış onu tehdit ediyor, rahat durmazsa kaba kuvvet kullanabileceğini belirtiyordu.

Bir süre sonra, Mel ve Simon, yemeğin hazır olup olmadığını anlamak için mutfağa gittiler. 0 zaman Alison, Bana biraz kendinden söz etsene, dedi. Simon, yemeğe bakmaya yalnız başına gitmemiş, Mel'i de çağırmıştı. Belki de India'nın, olanları ona anlatmasından korkuyordu. India bir an düşündükten sonra Alison'ın yüzüne baktı. Mel'in anlattıklarından, kadını tamamen başka türlü düşünmüştü. Değişik koşullar altında olsaydı, bu kadınla iyi arkadaş olabilirdi belki de.

Söyleyecek pek fazla bir şey yok... diye mırıldandı.

Alison neşeli bir şekilde güldü. Özür dilerim, dedi. Mel, herkesin işine burnumu soktuğumu söyler hep. Simon'la nasıl tanıştınız?

Ortak bir dostumuz tanıştırdı bizi.

Demek ilk görüşte birbirinize hemen âşık oldunuz, öyle mi? Biliyor musun, buraya getirip de aileye tanıştırdığı ilk kız sensin.

India, buraya zorla getirildiğini ve sabah gördüklerinin kendi isteği dışında oluştuğunu ona anlatmak istedi.

Alison onun sıkıldığını anlamış gibi, Bu sabahki olay için özür dilerim, diye devam etti. Simon'ın hizmetçisi, birisiyle beraber geleceğini bize söylemedi. Bizim çocuklar yatılı okuldalar, bu hafta sonu gelecekler. Onu da akşam yemeğine davet etmeyi düşünmüştüm. Simon, onların vaftiz babalarıdır ve ikisi de onu çok severler.

Evet, sizleri çok sevdiğini Simon bana da söylemişti.

Alison gülümseyerek, Öyle mi? dedi. Biz aslında iki kardeş gibiyizdir. Tatillerinde hep bizim evde kalırdı. Annesiyle babası, Simon dokuz yaşındayken boşanmışlardı.

Bir an susup düşündü, sonra yine gülümsedi. Onların duygularını anlayamayacak kadar küçüktü ve uzun süre annesiyle görüşmek bile istemedi, çok üzülmüştü. Ama annesi ile üvey babası bir kazada ölmeden kısa süre önce, onunla barıştığı için şimdi memnun olmalı. Zavallı kadın, çiftlik yaşamına bir türlü ısınamamıştı ve bu yüzden kocasıyla arası hiç iyi değildi. Simon'm babası karısı terk ettikten kısa bir süre sonra öldü. Onu çok severdi.

Doktorlar, fazla çalışmaktan öldüğünü söylediler, ama Simon, onu annesinin öldürdüğünü düşündü. Babasının ölümüne inanmak istemedi önceleri. Borçları olduğundan, çiftlik satışa çıkartıldı, ama Simon'm okul ve üniversite masrafları için biraz para ayrıldı ve zavallı çocuk eğitimini tamamlayabildi. İşte bu olaylar onu, kimseye sokulmayan, insanları sevmeyen bir erkek haline getirdi. Bu nedenle hepimizin tek umudu, onun iyi bir kıza âşık olmasıydı.
India, bir şeyler söylemesi gerektiğini düşünüp, Onu tanıyalı uzun zaman olmadı, diye mırıldandı. Alison, hiç de fena bir kadına benzemiyordu ve Simon'ın onu korumak istemesi çok doğaldı. Karşısındaki kadın açıksözlü biriydi, India'yı yeni tanımış olmasına karşılık, ailenin öyküsünü bütün ayrıntılarıyla ona anlatmaktan çekinmemişti.
Onunla yeni tanışmış olabilirsin, ama senin, Simon'm öbür kız arkadaşlarından farklı olduğunu anladım...
Ciddi ciddi neler konuşuyorsunuz öyle? India; Mel ve Simon'ın masaya geldiklerini görmemişti. Onun sesini duyunca birden irkildi.
Alison gülerek Simon'a baktı, Bir şey değil canım, dedi. Onun, senin öbür kız arkadaşlarından farklı olduğunu söylüyordum.
Simon, India'nın pırıl pırıl gözlerine ve titreyen dudaklarına bakıp, yumuşak bir sesle, Haklısın, diye cevap verdi. Sırlarınızı birbirinize açmadınız, değil mi?
India, onun ne demek istediğini anlamıştı. Onun, Alison'a gerçeği söyleyip söylemediğini öğrenmek istiyordu.

Alison bu sabah, seni akşam yemeğine davet etmek için gelmiş, dedi.
Alison da, Evet, gelirsin, değil mi? diye atıldı. Çocuklar evdeler ve seni görmeyi çok istiyorlar... ikiniz de gelmelisiniz.
India zoraki bir gülümsemeyle Simon'ın yüzüne baktı ve başını hafifçe eğip, Korkarım ben gelemeyeceğim, diye mırıldandı. Biliyorsun sevgilim, beni buraya öyle acele getirdin ki, üzerimdeki elbiseyi bile değiştiremedim. Gece elbisemden başka giyecek hiçbir şeyim yok.
Alison şaşkın bir tavırla, Öyle mi yaptı? diye sordu, Hay Allah!
India bu kez muzip bir gülümsemeyle tekrar Simon'a baktı, Evet, öyle yaptı, diye cevap verdi. Kelimenin tam anlamıyla kaçırdı beni. Genç adamın, öfkeli gözlerini görmemiş gibi, hiç çekinmeden ona bakabiliyordu artık.
Simon elini onun ensesine götürdü ve canını acıtacak kadar sıktıktan sonra, Bana seçim hakkı tanımadın, ne yapayım! diye söylendi. Indina, can acısıyla bağırmamak için kendisini zor tutuyordu. Hem seni başkalarıyla paylaşmaktan bıktım, sadece benim yanımda olmanı istedim.
O zamana kadar hiç sesini çıkartmadan onları dinleyen Mel, birden, Yemeğimiz hazır galiba, dedi.
Alison, Simon ve India'nın aç olduklarını hiç sanmıyorum, diye kıkırdadı. Sizi kıskanıyorum doğrusu çocuklar!
Hafifçe içini çekti ve kocasına döndü. Hatırlıyor musun

Mel, sen de iş için Paris'e gidecektin de, ilk evlenme yıldönümümüz diye gitmekten vazgeçmiştin?
India, bu küçük aile sırrını duyduğu için sıkılmış gibi başını çevirdi, ama Simon Herries' ın gözleriyle karşılaşınca, yaptığına pişman oldu.
Yemeklerini fazla konuşmadan yediler. Simon'da garip bir değişiklik vardı. Yemeğin sonunda, hafta sonu için fikrini değiştirdiğini ve hemen Londra'ya dönmeleri gerektiğini söyledi. Alison, Nasıl olur... diyerek itiraz etmek istedi, ama öbürlerinden hiç ses çıkmayınca susmak zorunda kaldı. Pekâlâ, ne yapalım! Ama gelecek sefer gelirken bize haber ver ve India' yi da mutlaka getir. Ondan çok hoşlandım.
Onlardan ayrılırken Mel, genç kızın elini titreyen parmaklarla sıktı. Yüzü sapsarıydı. Alison ise, onları neşelendirmeye çalışıyor, bir gün yine hep beraber yemeğe çıkmalarını teklif edip duruyordu. Simon, Londra'ya dönerlerken pek az konuştu. Bir ara, gözlerini yoldan ayırıp birkaç saniye India'nın yüzüne baktı, Senin gibi kadınları bir türlü anlayamıyorum, dedi. Alison'la o kadar iyi arkadaş oldun ki, sanki kocasını elinden almaya çalışan kadın sen değildin. Zavallı, senin kim olduğunu bilseydi ne yapardı acaba?
India hemen, Doğru değil bu! diye karşı koydu. Ben...
Değil mi? Hadi canım..! Simon, acı bir gülüşle devam etti. Mel'i, gençliğin, güzelliğin ve vücudunla baştan çıkartan sen değilsin, öyle mi? Kimi kandırıyorsun sen? Bir an

susup,onun uzun bacaklarına baktı ve birden sordu. İkiniz yalnız kaldığınız zaman neler söyledin ona?
Genç kız, Kocasıyla arkadaş olduğumu söylemedim tabii, diye cevap verdi. Aslına bakarsan, özellikle senin hakkında konuştuk. Alison çocukluğunuzda birbirinize ne kadar yakın olduğunuzu anlattı bana.
Ondan sonra, araba India'nm evinin önünde duruncaya kadar konuşmadılar. Hava kararmak üzereydi.
India, arabanın kapısını açarken, başını çevirip onun yüzüne baktı ve merakla, Neden birdenbire beni geri getirmeye karar verdin? diye sordu.
Simon bir an düşündü, Çünkü, diye cevap verdi. Çünkü, seninle bir gece daha yalnız kalırsam, sana sahip olmak isteyeceğimden korktum, kendime güvenemedim. Seni evime götürüp onlara göstermekle istediğimi yapmış oldum. Daha fazla kalmanın ne gereği vardı? Mel'in de hafta sonu evde bulunması büyük bir şans oldu benim için. Sen de öyle düşünmüyor musun?
India başını hafifçe salladı, Evet, ben de aynen senin gibi düşünüyorum, diyerek onu şaşırttı. Böylece, senin tutsağın olarak orada daha fazla kalmaktan kurtuldum. Hoşça kal. İyi vakit geçirdiğimi ve seni tanıdığıma memnun olduğumu söylemek isterdim. Ama böyle bir şeyin doğru olmadığını ikimiz de biliyoruz.

Beşinci Bölüm

Pazartesi sabahı, Jennifer, gelen mektupları gözden geçirirken, Parti nasıldı? diye sordu. Sonra, onun cevabını beklemeden, Hah, Ursula Blanchard'dan bir not var, diye

söylendi. Nedense bu kadın sinirime dokunuyor, o kadar kendini beğenmiş, züppe bir şey ki.
India konunun değişmesinden memnun olmuştu. Ona, hafta sonu neler olduğunu anlatmak zorunda kalmayacaktı. Çok zengin birisiyle evlenip ünlü bir manken olsaydın sen de öyle olurdun, dedi.
Jennifer birden kaşlarını çattı. Ama boşandı o, değil mi? diye sordu. Simon Herries, Melisande'dan önce onunla çıkmıyor muydu? Dedikodu sütunlarında ikisi hakkında bir şeyler okumuştum galiba. Hatta bir ara o adamla evleneceğini bile düşünüyordu.
Simon'ın adını duyan India, birden irkildi, ama kendisini çabuk toparlayıp hafitçe gülümsemeyi başardı. Şey, bilmiyorum. Ne diyor mektupta?
Jennifer hiçbir şey söylemeden mektubu ona uzattı. Eski ünlü manken, davet edildiği bir gala için bir elbise diktirmek istediğini ve gelip onlarla görüşeceğini bildiriyordu.
Jennifer, Bu bizim için büyük şeref, diye mırıldandı. Şimdiye kadar ona sadece birkaç etek dikmiştik, değil mi?
Evet, bugüne kadar hep ünlü terzilere giderdi. Biz nereden aklına geldik acaba?
Telefon edip bir randevu vereyim mi ona?
India ona, telefon etmesini söyledikten sonra hemen uzaklaştı. Jennifer'ın yine partiyi sormasından korkuyordu. Hafta sonu yaşadıkları, belleğine kötü bir düş olarak yerleşmişti. Simon'ın yatak odasında olanları hatırlayınca

hafif bir ürperti geçirdi. O sabah, bir an için, kendisini Simon'a verebileceğini hisseder gibi olmuştu.
Simon Herries'ı düşünmek istemiyor, ama kendini bir türlü işine veremiyordu. Alison'ın, onun çocukluk günleri hakkında söylediklerini hatırlıyordu. Ama, kendisine yaptıklarından sonra bu adama acıyamazdı. Yıkılmış bir evliliğin acılarını çekmiş olan tek çocuk o değildi ya... yine de Alison'ın anlattıkları genç kızı etkilemişti.
Öğle yemeğinden birkaç dakika önce telefon çaldı. Jerinifer, arayanın kim olduğunu anlayınca, alıcıyı eliyle kapayarak, Mel, seni istiyor, diye fısıldadı.
Kendi odamdaki telefonla konuşacağım, oraya bağlar mısın?
Londra'ya döndüğünden beri bunu bekliyor, Mel'in, kendisine bazı sorular soracağını biliyordu. India! Mel'in sesi, endişe ve üzüntü doluydu. İyi misin?
Genç kız, bir anda kendisini toparladı. Ona neler hissettiğini belli etmemeliydi. Telefonu sımsıkı kavradı. Sakin bir sesle, Tabii iyiyim, diye cevap verdi. Neden olmayacakmışım ki?
Hattın öbür ucunda derin. bir sessizlik oldu. Sonra Mel, boğuk bir sesle, Tanrı aşkına, India, neler oluyor? diye sordu. Benimle ilişkini sürdüremeyeceğini söylüyor, sonra da gidip kayınbiraderimle dostluk kuruyorsun.
India, onun söylediklerini anlayamamış gibi, Ama bu çok farklı, diye cevap verdi. Simon bekâr bir erkek ve başka bir kadına verilmiş bir sözü de yok.

Mel, devam etmeden önce bir süre düşündü. Sonra, yumuşak bir sesle, Yapma, India, dedi.
Ben senin karakterini bilirim, bunu söyleyerek beni atlatamazsm. Bana, erkeklerle ilişki kurma konusundaki fikirlerini ve önüne çıkan erkekle yatmayacağını kendin söylemiştin. Birkaç gün içinde bu kadar değişmiş olamazsın.
Genç kız, avucunun ter içinde kaldığını hissediyordu. İstese Mel'e gerçeği anlatabilir ve Simon'ın nasıl bir adam olduğunu söyleyebilirdi. Ama bunu yaparsa, Alison da işin içine girmeyecek miydi? Oysa zavallı kadın, kuzininin, kendisi için neler yaptığından tamamiyle habersizdi.
India, orada mısın?
Genç kız çabucak düşündü ve kararını verdi.
Evet, buradayım tabii, ama senin anlayamayacağın bir şey var. Seninle ilişkimi, hem evli olduğun, hem de seni sevmediğim için sürdürmek istemedim. Oysa Simon'u seviyorum.
İşte, sonuçlarını düşünmeden yalan söylemişti, ama Mel'den başka türlü kurtulamayacaktı.
Mel'in üzgün bir sesle cevap' vermesini ve tüm acılarını yüzüne haykırmasını bekliyordu.
Onu seviyor musun! Ama, onu ilk kez birkaç gün önce gördüğünü sanıyordum.
India, sakin olmaya çalışarak, Haklısın, diye cevap verdi. Bizi Melisande tanıştırdı. Ne yaparsın, oluyor böyle şeyler!

Mel, sert bir sesle, Seni hemen yatağına alabildiğine göre çok güçlü olmalı, diye söylendi. Ona, hangi tıraş losyonunu kullandığını sorayım bari. Aman Tanrım! Ben de seni, öbür kadınlardan farklı sanıyordum!

Mel'in söyledikleri gururunu yaralamıştı, tırnaklarını avucuna batırıyor, ona gerçeği söylememek için kendisini güç tutuyordu.

Özür dilerim Mel, diye mırıldandı. Aslında, ona söyleyemeyeceği kadar üzgündü ve bir gün onun da gerçeği öğrenmesi için dua ediyordu.

Özür dilemene gerek yok. Demek bunun için Alison'ı bırakmamamı söyledin bana.

Karın çok tatlı bir kadın.

Evet, öyledir. Az kalsın büyük bir hata yapacak, kayınbiraderimin hemen elde ettiği bir kadın için onu bırakacaktım... India, orada mısın hâlâ?

Evet, buradayım, ama artık birbirimize söyleyecek sözümüz kalmadı, değil mi Mel?

Mel, sert bir sesle, Kalmadı, dedi. Ama bir şey daha öğrenmek istiyorum. Simon aramızdaki ilişkiyi biliyor muydu?

India uygun bir cevap bulmak için düşündü.

Birbirimizi tanıdığımızı biliyor, diye konuştu. Bizi restoranda görmüştü ya.

Senin hakkındaki duygularımı öğrenirse ne yapabileceğini hiç düşünmedin mi?

Genç kız hiç düşünmeden, Bunun üzerinde duracağını hiç sanmıyorum, diye cevap verdi.

Mel, yine bir süre sustu, sonra, Haklısın galiba, dedi. O halde hoşça kal India. Üzülerek söylüyorum, ama onunla mutlu olabileceğini pek sanmıyorum. Onun, kadınlarla ilişkisi pek uzun sürmez. Bu iş bitince ne yapacaksın?
Bunu, zamanı gelince düşünürüm.
Jennifer, kapıyı vurup içeriye girdiği zaman boş gözlerle karşıya bakıyordu.
Baksana, ünlü Ursula Blanchard geldi. Hemen, seni görmek istiyor.
Genç kız, kaşlarını kaldırıp bir an onun yüzüne baktı. Sonra salona girdi. Uzun boylu, şık bir sarışın, sinirli adımlarla aşağı yukarı dolaşıp duruyordu. India'nın girdiğini görünce durdu ve sert bir ifadeyle ona baktı.
Sizinle yalnız konuşmak istiyorum.
Bunu duyan Jennifer, sessizce dışarıya çıkmış ve India, kadına bir koltuk gösterip oturmasını söylemişti. Ama Ursula oturmadı.
Öfkeli gözlerini onun yüzüne dikti. Aman Tanrım! diye söylendi. İnanamıyorum! Olamaz bu!
India şaşırmıştı. Eski ünlü manken için en son diktiği elbiseyi düşünüp, Ne demek istediğinizi açıkça söyler misiniz? diye sordu. Ona altı ay kadar önce basit bir etek dikmişti ve kadının, bu nedenle geldiğini sanmıyordu.
Ursula üstüne atılacakmış gibi, Simon hakkında konuşuyorum! diye homurdandı. Bilmiyormuş gibi davranmayın. Bu adam aklını kaçırmış olmalı... Şimdiye kadar hep güzel kadınlarla dolaşırdı.
Teşekkür ederim, ama ben onun...

Ursula, Bana yalan söylemeyin! diye bağırdı. Cumartesi günü Alison'ı gördüm, neler olduğunu o söyledi bana. Simon iyi bir kız bulduğu için çok mutlu görünüyordu zavallı kadın. Ama onu elinde uzun süre tutamayacaksın. Göreceksin...
India yumuşak bir sesle, Onu elimde tutmak istediğimi kim söyledi?diye sordu.
Ursula kaşlarını kaldırıp ona tepeden bakarak, Senin gibi kızlar hep evlilik peşindedirler, diye söylendi. Ama başarılı olamayacaksın. Simon, kendi çevresinden bir kadınla evlenir. Senin gibi, kimsenin tanımadığı bir terziyle değil.
India, öfkesini kontrol altında tutabilmek için yutkundu. Sonra, hafif bir sesle, Nasıl bir kadın istediğini Simon herkesten iyi bilir, dedi.
Onun ne istediğini çok iyi biliyorum. Beni istiyor o. Her zaman beni istemiştir. Lee benden neden ayrıldı sanıyorsun?
India, sabırlı bir tavırla, Bana söylemek istediğiniz nedir? diye sordu. Simon'ın sevgilisi olduğunuz mu? O da şimdi karşısındaki gibi tavrını değiştirmiş, rol yapmaya başlamıştı. Simon, otuzunu geride bırakmış, zengin bir erkek. Kuşkusuz hayatındaki tek kadın ben değilim. Ama geçmişte olanlar bitmiştir. Melisande'ı ne çabuk unuttunuz?
Eski mankenin öfkeden kudurmak üzere olduğunu görüyor ve sevmiyordu. Simon'ın bütün eski sevgilileri gelip

benimle görüşmek isteyeceklerse, işlerimi bırakmam gerekecek!
Ursula, Böyle konuştuğuna pişman edeceğim seni! diye bağırdı. Simon, beni cezalandırmak için Melisande'la çıkmaya başlamıştı, hepsi bu... Onun şu aptal kuzini senden hoşlanmış olabilir, ama Simon ona aldırmaz bile. Kimsenin sözüne bakmaz o.
Biliyorum.
India bunu öyle bir tarzda söylemişti ki, kendisinden yaşlı olan sarışın kadın, birden öfkeden bembeyaz oldu ve korkunç bir ifadeyle ona baktıktan sonra, neredeyse koşarak salondan çıkıp gitti.
Onun gittiğini gören Jennifer, India'nm yanına gelip, Neler oluyor Tanrı aşkına? diye sordu.
Ünlü mankenin, sesini yükselttiğini duyar gibi oldum.
India kuru bir sesle, Simon Herries'ı bırakmam için beni tehdit etmeye gelmiş, diye cevap verdi.
Simon Herries gibi bir erkek onu ne yapacak? Zaten daha önce onunla nasıl arkadaşlık etmiş anlamıyorum. Peki, sen ne söyledin ona?
India başını sallayıp, Ne olur, sorma şimdi, dedi. Bu, oldukça uzun ve karmaşık bir öykü. Zaten yanlış yere geldi aptal kadın. Neredeyse kendimi tutamayıp, yüzüne karşı kahkahalarla gülecektim.
Ertesi sabah Jennifer, gazetelerden birinin dedikodu sütunundaki bir yazıyı, India'ya gösterdiği zaman, genç kız ne yapacağını şaşırdı.

Yazıda, Simon Herries ile kendi adı birlikte geçiyor, Simon'ın, kendisine yeni bir sevgili bulduğu ve büyük bir olasılıkla onunla evleneceği belirtiliyordu. Yazara göre, aile, müstakbel gelini çok beğenmişti ve evlenme tarihi yakında açıklanacaktı.
İndia, Ursula! diye inledi.
Jennifer, Nasıl böyle bir şey yapmış! diye bağırdı. Çok kızmış anlaşılan. Oysa asıl şimdi işi tam anlamıyla bitik!
Telefonun çaldığını duyunca açtı ve Beklediğin, diye fısıldadı, Sen gelmeden önce de iki kez aramıştı. Belki tatlı şeyler söyleyecektir!
India telefonu eline alır almaz, Simon'ın öfkeli sesiyle karşılaştı. Genç adam, Ne yaptığını sanıyorsun, şaka mı? diye bağırdı. Aramızdaki ilişkiyi dedikodu sütunlarına nasıl aktarırsın?
Genç kız alıcıyı kulağından biraz uzakta tutup, sesini yükseltmemeye çalışararak, Bu saçmalığı benim yaptığımı nasıl düşünürsün? diye konuştu.
İnanmıyorum sana. Hiç kuşkusuz bunu,, benden intikam almak amacıyla yaptın.
India, büyük bir öfke dalgasının, tüm varlığını sarmaya başladığını hissediyordu. Derin bir nefes aldıktan sonra, Bana bak, dedi. Madem haberden hoşlanmadın, tekzip edersin olur biter.
Yapacaktım zaten... ama başka bir şey çıktı. Büyükannem de haberi okumuş. Bu sabah erkenden telefon edip, evleneceğim kızla ne zaman tanışacağını sordu. Galiba Alison ona, daha önce senden söz etmiş.

India, gülerek başını iki yana salladı. Ne yapalım, şansın yok! diye konuştu. Peki, benim ne yapmamı istiyorsun? Oturup ağlayayım mı?
Yapacağın bir tek şey var. Benimle, büyükannemi ziyarete geleceksin. Her şey ayarlandı. Yarın akşam yemeğini onunla birlikte yiyeceğiz.
India kulaklarına inanamıyordu. Ne söyleyeceğini düşünmeye bile vakit kalmadan, Simon, Boşuna umutlanma, diye devam etti. Son beş yıldır evlenmem için başımın etini yemesine karşılık, seni görünce, kaçıp kurtulmam için bana para bile vermeye kalkacaktır, eminim bundan.
India o anda kararını verdi. Simon Herries, hem sözlüsü olarak büyükannesine gitmesini istiyor, hem de ona olan nefretini yüzüne karşı sövleyebiliyordu. İstediğini yapacaktı, ama ona unutamayacağı bir oyun da oynayacaktı. Onu kuşkulandırmamak için, Ama anlamıyorum, diye nazlandı. Neden büyükannene, bu işte bir yanlışlık olduğunu söylemiyorsun? Dedikodu sütunlarında seninle birlikte adı çıkan ilk kadın ben değilim nasıl olsa.
Evet, durum senin bildiğin gibi değil. Büyükannem beni yıllardan beri evlendirmek ister, sonra zavallı kadın kalp hastası. Ayrıca, Alison da seni ona çok övmüş. Onun için, seni görmesini ve nasıl bir insan olduğunu anlamasını istiyorum.
Peki ama, ya bu oyunu oynamak istemezsem?

Simon hiç kuşkusuz onun itiraz edebileceğini düşünmüş ve buna karşı bir şeyler hazırlamıştı. Belki de büyükannenin hastalığını ileri sürerek onu kandırmaya çalışacaktı.

Ama Simon'ın aklında bambaşka bir şey vardı. Onunla gelmezse iş yaşamını etkileyeceğini ve altı ay içinde onu iflasa sürükleyeceğini söylüyordu. India, isterse, böyle bir şey yapabileceğini biliyordu. Dişlerini sıkıp bir süre düşündükten sonra, Pekâlâ, diye' cevap verdi. Kabul ediyorum.

Hattın öbür ucundan Simon'ın alaycı sesi duyuldu. Akıllı kızsın sen. Büyükanneme yarın akşam yedi buçukta orada olacağımızı söyledim bile. Gelip alacağım seni, ona göre hazırlan.

Kulağına gelen tıkırtıdan, telefonun kapandığını anlayan India, alıcıyı yerine bıraktı. Yüzü sapsarıydı, gözlerinde de büyük bir öfkenin parıltıları görülüyordu. Bir an düşündükten sonra, Ben hazır olacağım, Simon Herries. diye söylendi. Ama sen de hazır ol!

Kararını verdiğinden beri, oldukça sakindi. Ama India, bu durgunluğunun altında, zamanı geldiğinde bir yanardağ gibi patlayacak büyük bir öfkenin bulunduğunu biliyordu.

Krem rengi dantel yakasıyla, kendisini olduğundan da ağırbaşlı gösteren siyah kadife, elbiselerinden birini giymeye karar vermişti. Hazır olduğu zaman, aynanın karşısına geçip bir süre kendisine baktı. Yaptığı hafif makyaj, gözlerinin tüm güzelliğini ortaya çıkarmıştı.

Saçlarını açıp omuzlarına salmış, dudaklarına hafif, parlak bir ruj sürmüştü.
Simon tam saat yedide geldi. India hiçbir şey söylemeden kapıyı açtı. Mantosunu önceden giymişti. Genç adam, kısa bir süre onu baştan aşağı süzdü ve sonra yüzüne baktı.
Hazır mısın?
India hiç cevap vermedi, sessizce kapıyı çekip onun önünde yürümeye başladı.
Ferrari kapının önünde duruyordu. Simon daha önce yaptığı gibi, sağ taraftaki kapıyı açıp onun binmesini bekledikten sonra, direksiyonun bulunduğu tarafa geçti. Kadınlara nasıl davramlacağını çok iyi biliyordu. Onunla çıkan kızlar, bu kibar tavırlarından çok hoşlanıyorlardı herhalde. Değişik koşullar altında olsaydı, kendisi de onu beğenebilirdi.
Büyükannenin evi pek uzak değildi. Simon, arabayı îüks bir apartmanın önüne park ederken, büyükannesinin, birkaç yıl önce Londra' ya gelip yerleştiğini söyledi.
India az sonra tanışacağı kadını hiç düşünmüyordu. Aklı, Simon'm yaptıklarmdaydı. Onu pişman etmeden rahat edemeyecekti. Bu küstah, kendini beğenmiş adama, yaşamının sonuna kadar unutamayacağı bir ders vermesi gerekiyordu. Bunları düşünerek içeriye girdiğinde, ufak tefek, sevimli bir yaşlı kadınla karşılaşınca birden şaşırdı. Gençliğinde çok güzel olduğu belliydi, beyaz saçlarını başının arkasında toplamıştı.
Büyükanne, ellerini onlara doğru uzatarak, Gelin, gelin çocuklar, diye konuştu. Ellie yemeği hazırlamakla meşgul.

Hadi, çıkarın paltolarınızı... Küçük bir holden geçip, oldukça geniş bir salona girdiklerinde, India'ya döndü, On iki yıl önce dul kaldım, o günden beri Ellie benimle beraberdir. dedi. Onu bana Simon bulmuştu. Bazen inadı tutar, ama çok iyi bir kadındır.

O sırada salona giren orta yaşlı bir kadın, gülerek, İnatçı olmak zorundayım, diye söze karıştı. Yoksa seninle nasıl başa çıkarım?

India, Ellie Roberts'ı görür görmez sevdi. Kadın, en sevdiği öğretmenlerinden birine benziyordu. Ellie onlara hoşgeldiniz dedikten sonra, Yemek birazdan hazır olur, diye ekledi. Ben her şeyi hazırlayıp çıkacağım. İzin verirseniz biraz kız kardeşime gitmek istiyordum.

Sim on, içki hazırlamak üzere köşedeki şişelere doğru giderken, Virginia Herries, Ellie dışarıya çok az çıkar, dedi. Beni hiç yalnız bırakmak istemez. Ama çok cana yakın bir kadın, o olmasa ne yapardım bilmem.

On iki yıl nasıl geçti anlayamadım, onunla sanki çocukluğumuzdan beri berabermişiz gibi geliyor bana.

Simon'ın, elinde bir tek seri kadehiyle India'ya yaklaştığını görünce, Aa, Simon! diye seslendi. Bana seri yok mu?

Dr.Mackay'nin ne söylediğini biliyorsun, büyükanne.

Yaşlı kadın, suratını astı, Hah, David Mackay ukalanın biridir! diye homurdandı.

Olabilir, ama yine de senin doktorun. Simon, India'nın şimdiye kadar hiç görmediği tatlı bir gülümsemeyle yaşlı kadının yüzüne baktı, Ama, iyi bir büyükanne olursan, yemekte sana yarım bardak şarap veririz, diye ekledi.

Genç kız onun bu şekilde gülümsediğini görünce, içinin bir tuhaf olduğunu hissetti. Nedenini bilmiyordu ama, bu adama karşı birden tüm nefretini unutmuş gibiydi.
Ellie hazırladığı lezzetli yemeklerin servisini tamamladıktan sonra, onlardan tekrar izin istedi. Çıkarken, Simon'a, Tatlı mutfakta hazır, dedi. Kahveyi de herhalde bu tatlı hanım arkadaşın hazırlar.
India, gülerek ona baktı ve başını salladı. Yemeklerini bitirip, kahvelerini içmeye başladıklarında, yaşlı kadın India'nın yüzüne gülümseyerek baktı. Eee, bana biraz kendinden söz etmeyecek misin yavrum? dedi.
India, Simon'ın, sert bir ifadeyle kendisine baktığını biliyordu. Başını hafifçe salladı ve gülümseyerek, Söylenecek pek bir şey yok ki, diye cevap verdi.
Virginia Herries güldü. Olmaz olur mu, canım! dedi. Alison bana, çok güzel elbise modelleri çizdiğini, söyledi. İşini anlat bari. India ona, işi hakkında kısa bir bilgi verdi. Yaşlı kadın, bir süre onu dinledikten sonra, Çok akıllı ve çalışkan bir kız olduğun belli, dedi. Söylediklerine bakılırsa, kısa sürede başarılı bir iş kadını olmuşsun. Bunu yapabilmek için de hiç kuşkusuz çok yetenekli olman gerekiyor.
Simon kuru bir sesle, Yetenek de olabilir, parasal destek de, diyerek söze karışınca, yaşlı kadın kaşlarını çatarak ona baktı.
India hafifçe gülümsedi, Sevgilim, dedi; Büyükannen de bana hiç güvenmediğini sanacak. Bunu söyledikten sonra, kendisi de şaşırdı, hiç düşünmeden planını uygulamaya

başlamıştı işte. Artık geriye dönemezdi. Büyükanne sevecen bir ifadeyle bakarken, Simon'ın gözlerinde kuşku parıltıları görülüyordu
Genç kız içinden, 'Ne düşünürse düşünsün, bana yaptıklarından sonra ona hiç acımayacağım,' diye geçirdi. Kendisini hiç utanmadan, ilişkileri konusundaki haberi gazetelere vermekle suçlamıştı. India'nın, intikam almak için bu kadar basit şeyler yapmayacağını yakında öğrenecekti. Ama, ona karşı davranışlarında çok dikkatli olması gerekiyordu. Simon aptal bir erkek değildi ve gerektiğinde tehlikeli olabilirdi.
Büyükanne, Tabii ya, haklı kızcağız, böyle şey söylenir mi? diye çıkıştı. Alison bana, hafta sonu India'yla birlikte eve gittiğinizi söyledi... Birden sustu ve India'nın kızaran yüzüne baktı. Alison ile Mel'in gördüğü sahneden de haberi var mıydı acaba? Alison, onları yatak odasında nasıl gördüklerini de anlatmış mıydı ona? Virginia Herries, Zaman değişti tabii, diye devam etti. Bizim zamanımızda bir erkek kız arkadaşını öyle istediği zaman, istediği yere kolay kolay götüremezdi. Bir kızla bir erkeğin . birlikte gezmeleri için, en azından nişanlı olmaları gerekirdi.
Simon muzip bir gülümsemeyle onun yüzüne bakıp, Dediğin gibi, zaman değişti büyükanne, dedi. Sonra, Meadow's End'e götürdüğüm ilk kız India değil ki, biliyorsun.
Büyükanne tatlı bir gülümsemeyle India'nm yüzüne baktı, Biliyorum, biliyorum, diye söylendi. Ama India

ötekilerden çok farklı. Tabii sen de böyle düşünüyorsun, değil mi?
Ben mi?
Tabii, yoksa o haberin gazetelerde çıkmasına izin verir miydin hiç?
Simon kuru bir tonla, Gazetecilerin, canlarının istediğini yazmalarını ben nasıl engelleyebilirim, büyükanne? diye konuştu.
India derin bir nefes aldı. Simon Herries'e, istediği zaman neler yapabileceğini gösterebilecekti. İyi bir fırsat geçmişti eline.
Sevgilim, dedi. Sırrımızı büyükanneden gizlememiz anlamsız.
Başka bir şey söylemesine gerek kalmamıştı. Simon, Nasıl? Ne... diye kekelerken, yaşlı kadın, Anlamıştım zaten! diye bağırdı. Simon, hemen kalk buzdolabına git, Ellie bir şişe şampanya koymuştu oraya.Hemen getir, geleceğinizi kutlamalıyız. Şampanya içelim!
Yaşlı kadın o kadar sevinçliydi ki, yüzü birden pembeleşmiş, gözleri parlamaya başlamıştı. India onu kandırdığı için üzülüyordu, ama o anda duygularını bir tarafa bırakması gerekiyordu. Simon onu kötü bir kadın olarak tanımakta ısrar etmiş, yapmadığını bırakmamıştı. Ona iyi bir oyun oynamak hakkıydı. Ne var ki oyunu planlarken, büyükannesini bu kadar sevimli bulacağını, onu sevebileceğini hiç düşünmemişti. Yaşlı kadın, onların nişanlı bile olmadıklarını Öğrendiği zaman ne yapacaktı acaba?

Simon elinde şampanya şişesiyle döndüğü zaman, kendi kendine, 'Bana ne, bunu o düşünsün,' diye söylendi ve arkasına yaslanıp rahatça oturdu. Simon, üç kadeh şampanya koymuş ve onunkini verdikten sonra, elini India' nın ensesine götürüp hafifçe sıkmıştı. Genç kız, başını kaldırıp onun yüzüne baktı. Sandalyenin yanında ayakta dururken, öyle uzun boylu ve güçlü görünüyordu ki, India ürpermekten kendisini alamadı. Bir an yaptığına pişman oldu.

Evet sevgilim, biraz erken olsa da böylece kutlamaya başlamış olduk. Simon bunu, adeta dişlerini gıcırdatarak söylemişti.

Büyükanne, hiçbir şeyin farkında olmadan, Ee, onu öpmeyecek misin? diye sordu.

India bunu duyunca birden irkildi ve gözlerini korkuyla açtı. Böyle bir şeyi hiç aklına getirmemişti.

Simon, sırtını büyükanneye dönerek, India' nın yüzüne doğru eğildi, Ne dolaplar çevirdiğini bilmiyorum, diye fısıldadı. Ama benden kolay kurtulamayacaksın!

India onun dudaklarını kendi dudakları üzerinde hissedince, ne yapacağını şaşırdı ve dudaklarını yakan bu öpüşten kurtulmak için hafifçe kımıldandı. Ama o anda yapabileceği hiçbir şey olmadığını biliyordu.

Oldukça uzun süren öpüşten sonra doğrulan Simon, gülümseyerek büyükannesine baktı, Tamam mı? diye sordu. İstediğin oldu mu? India, bu öpüşün anısını silmek için dudaklarını silmek istedi, ama yaşlı kadının önünde yapamazdı bunu.

Büyükanne, gözleri yaşlarla dolu, Çok mutluyum, diye mırıldandı. Bunu, ne zamandan beri beklediğimi bilemezsin Simon. Artık geçmişi unuttuğunu ve anneni bağışladığını biliyorum.
India bunu duyunca, Alison'ın kendisine anlattıklarını hatırladı. Kısa bir sessizlikten sonra Simon, hafif bir sesle, Evet, Meadow's End'i bırakabileceğim bir oğlum olmasını ben de istiyorum. dedi.
Ne yapacaksın? Bir süre daha şimdiki evinde mi oturacaksın? Alison, Meadow's End'in gittikçe güzelleştiğini söyledi bana. Simon sana orasını gösterdi mi, India? Orası eskiden de oğluma aitti, ama ölümünden sonra satılmıştı. Bir yangında ana bina tamamen harap olunca, sahipleri orasını Simon'a satmaya razı oldular. Onun için şimdilik, oraya gittiğinde, kâhyanın evi olan küçük binada kalıyor. Böylece, babasının yerine yeniden sahip olmuş oldu Simon.
Simon, gidip India'nın arkasında durdu ve ellerini omuzlarına koyup, Çiftliği ona henüz göstermedim, büyükanne, dedi. Ona, yuva olarak, yanıp harabeye dönmüş bir yer göstermek istemedim tabii. İleride eski halini alacak nasıl olsa.
Virginia Herries, bir an düşündükten sonra, Peki ama, nişan yüzükleriniz nerede? diye sordu. Düğün ne zaman olacak?
Bu kadar sabırsız olma! Biraz zaman tanı bize. Daha yeni nişanlandık sayılır.

Ama beklemeniz için bir neden yok ki. Oradan ayrıldıklarında saat on bir olmuştu. Ellie haberi duyduğunda çok sevinmiş, biraz daha şampanya içmişlerdi. India alkole fazla dayanıklı olmadığından, başının dönmeye başladığını hissediyordu ve serin havaya çıkınca biraz rahatladı.

Simon, hiç sesini çıkartmadan arabanın kapısını açmış ve onun binmesini bekledikten sonra geçip direksiyonun arkasına oturmuştu. Konuşmuyordu, ama India onun, öfkeli gözlerle arada sırada kendisini süzdüğünden emindi. Genç adam bir süre sonra, Sana, yaptıklarını açıkla desem pek yararı olmaz herhalde, diye konuştu. Belki de oynadığın oyunun nedenini kendim bulabilirim. Mel'i ve onun desteğini kaybettiğin için, seni ondan alan erkeğe yanaşmaya çalışıyorsun, değil mi? Bununla da kalmıyor, zengin bir koca ayarlamayı, planlıyorsun. Büyükannemi üzmemek için seninle evleneceğimi, sonra da benden ayrılıp yüklüce bir nafaka koparacağını sanıyorsun. Ama beni hiç tanımıyorsun küçük hanım! Bu oyuna geleceğimi düşünüyorsan, ya çok safsın ya da bembeyaz aşk romanlarını fazla okuyorsun.

India dişlerini gıcırdatarak pencereden dışarıya bakıyordu. Bu adam, onun yaptıklarını hep yanlış yorumluyordu. Onunla evlenmek istediğini de nereden çıkarmıştı? Öfkesine engel olamayarak, sert bir sesle, Her şeyden önce şunu bil ki, seninle evlenmek, hayatta en son isteyeceğim şeydir, diye konuştu. Kendini çok beğeniyorsun ve çok küstahsın Simon Herries! Senin gibi bir erkeği koca olarak

asla istemem. Büyükanneni nişanlı olduğumuza inandırdım, çünkü, yanlış anlaşılmanın ne demek olduğunu sana göstermek istiyordum. Gazetelere ilişkimizi haber veren de ben değilim. Bunu yapan, büyük bir olasılıkla, eski metreslerinden Ursula Blanchard'dır. Alison' dan, hafta sonunu birlikte geçirdiğimizi öğrenmiş. Beraberliğimizi yanlış yorumlayıp, böyle bir şey yapmış olabilir. Olanlar yetmiyormuş gibi, bir de onun hakaretlerini dinlemek zorunda kaldım ve kendimi zor kurtardım o kadından. Mel'le ilişkim de normal bir arkadaşlıktan ileri değildi. İyi bir insan ve beni sevdiğini sanıyor, ama ona hiçbir zaman cesaret vermedim. Bana inanıp inanmaman da beni hiç ilgilendirmez. Ama öyle sanıyorum ki, bu gece olanlar, bazı davranış ve konuşmaların nasıl yanlış yorumlanabileceğini göstermiştir sana. Büyükannen, daha biz oraya gitmeden nişanlı olduğumuzu sanıyormuş zaten...
Yaptıklarından sonra da iyice inandı. Gerçeği öğrendiği zaman ne kadar üzüleceğini hiç düşündün mü? Yoksa bu da mı seni ilgilendirmiyor?
Genç kız, evinin önüne geldiklerini görünce, , kaçmaya hazırlanarak, Sence ilgilendirmen mi? diye sordu. Benim başıma gelenler seni ilgilendiriyor mu?
Simon, onun inmek üzere olduğunu görünce, birden eğilip kapıyı kilitledi. Dur bakalım, benden o kadar kolay kurtulamazsın, diye homurdandı. Konuşacaklarımız bitmedi.
Daha ne konuşacağız?

Nişanımızı. Büyükannemin, bu haberi kendisine saklayacağını sanmıyorsun, değil mi? Şimdilik onu üzmemek için bu oyuna devam edeceğim. İlk fırsatta da ona gerçeği söyleyeceğim. Onun için, kazandığını düşünüp de kaçmaya kalkışma sakın.

India büyük bir öfkeyle, Neyi kazanmak? diye sordu. Seni mi? Aman Tanrım! Acı bir gülüşle onun yüzüne baktı. Benim için ne büyük bir kazanç ya! Yaşamımı paylaşacağım erkeği seçerken, biraz daha dikkatli olmam gerekmez mi? Londra'daki figüranlar ve mankenlerin hepsiyle gezip tozmuş bir erkeği koca olarak almayacağım herhalde.

Simon sıkılmış gibi, Biraz abartıyorsun, diye söylendi. Hiçbir kadın tecrübesiz bir erkeği istemez.

Tecrübelerin beni hiç ilgilendirmez.

Bense ilgilendireceğini sanıyorum. Kanıtlamamı ister misin? Yumuşak, kadınların hoşuna giden bir tonla konuşuyordu ve India, bir an için onun kadınlar konusundaki tecrübelerinden yararlanma isteği duyar gibi oldu.

Kendisini kollarına almasına karşı koyamadı. Simon onun titreyen vücudunu iyice kendine çekti, boynundan öpmeye, bir yandan da parmaklarını yüzünde, kulaklarında gezdirmeye başladı. India vücudunun her köşesine yayılmaya başlayan sıcaklıktan kendisini kurtarmak istedi, ama başaramadı. Başını' çevirip ondan uzaklaşmak istedi, ama Simon'ın dudakları, dolgun dudaklarını büyük bir ustalıkla buldu. Kalbi yerinden fırlayacakmış gibi

çarpıyordu, şimdiye kadar tanımadığı garip duyguların etkisi altındaydı.
Simon, saçlarını tutup başını kaçırmasına engel olmuş ve büyük bir arzuyla öpmeye başlamıştı. İçini garip bir baygınlık, bir eziklik duygusu sarıyordu. Parmakları, farkında olmadan genç adamın yakasını kavramıştı
Simon, bir süre sonra başını geriye çekerek. Çok güzel, diye mırıldandı. Ama bakire kızlar gibi numara yaparak beni kandıramazsın. Böyle şeyleri yutmam ben. Yine de çok iyi oynuyorsun rolünü, acemi bir erkek olsa, seni gerçekten bakire sanabilir!
Altıncı Bölüm
Telefonun çaldığını duyan India, alıcıya uzandı.
India! Ben Alison. Haberi aldığımız zaman Mel ve ben ne kadar sevindik bilemezsin. Bak, bu hafta Londra'ya geleceğim. Hep birlikte bir yemek yiyelim, olur mu? Planlarınızı öğrenmek için sabırsızlanıyorum. Seni görür görmez, Simon'a uygun bir kız olduğunu anlamıştım zaten. Düğün için fazla beklemeyeceksiniz herhalde. Üç aya kadar karnım iyice büyüyecek. Mel ve doktor, çok dikkatli olmam gerektiğini söylüyorlar. Sanki daha önce iki çocuk doğurmamışım gibi korkuyorlar. Simon'a da telefon edip çok sevindiğimi söyledim. Onu yine arayayım da şu yemek için bir gün saptayalım.
India'ya hiç söz hakkı vermeden her şeyi bir çırpıda söylemiş ve onun sesini çıkarmasına vakit bırakmadan da telefonu kapamıştı. Bir yalan nelere yol açıyordu. Ama India omuzlarını silkti ve kendi kendine, 'Bana ne,

Simon'ın kuzini o, onlar düşünsünler,' diye söylendi. Büyükannenin evinden döndükleri gece arabanın içinde olanları düşünmek bile istemiyordu. O gece duyduğu arzu sadece fizikseldi, Simon'dan hoşlanmıyordu bile! Ama yine de kendisini heyecanlandırmayı, şimdiye kadar hiçbir erkeğin yapamadığını yapmayı başarmıştı o küstah adam. Evet, dediği gibi kadınlar konusunda çok tecrübeliydi. İçindeki garip korku gün geçtikçe büyüyordu, O akşam yemeğinin üstünden bir hafta geçmişti, ama olanların her saniyesini hatırlayabiliyordu .
Telefonun tekrar çaldığını duyunca, derin bir İç çekti ve alıcıya uzandı. Arayan Simon'dı. India onun, Cumartesi akşamı işin var mı? diye sorduğunu duyunca şaşırdı. Alison buraya gelecekmiş, birlikte yemek yememizi istiyor. Demek Simon, yemek davetini kabul etmişti ve onun da gelmesini istiyordu.
Evet, bana da telefon etti, diye cevap verdi. Ama gelebileceğimi, sanmıyorum. Yalan söylüyordu, aslında hiçbir işi yoktu ve Simon yüzünün kızardığını görmediği için memnundu.
Genç adam sert bir sesle, Randevun varsa iptal et, diye konuştu. Bu oyuna sen başladın ve bir yolunu bulup ortalığı temizleyinceye kadar da devam etmek zorundasın.
India kızmamaya çalışarak, Ya etmezsem? diye sordu.
Seni daha önce de uyardım, işinin batmasını istemiyorsan, dediğimi yapmak zorundasın.
Senin gibi adamlara ne derler biliyor musun?

Ya senin gibi kadınlara? İnadı bırak, cumartesi akşamı unutma. Ama yine o kadifeyi giyme lütfen, seni on altı yaşında gösteriyor.
India alaycı bir tonla, Ne giymemi istersin acaba? diye sordu. Kıpkırmızı ve vücuduma tam oturan bir şey mi giyeyim? Sen ne istediğini bilmiyorsun Simon Herries!
Cumartesi günü India, yine o altın sarısı, vücudunu saran elbiseyi giymeye karar verdi.
Simon, yine her zamanki gibi tam zamanında gelmişti. Genç adam, India'nm sadece adını duyduğu ünlü bir restorandan bir masa ayırtmıştı. Bu restoranda yemek yemek isteyenlerin, restoran sahibi arkadaşları değilse masalarını bir ay önceden ayırttıkları da söyleniyordu.
Ferrari'nin yanına gittikleri zaman, India, Alison'un arabada olduğunu gördü.
Alison gülerek, Simon beni şımartıyor, dedi. Sanki dünyada benden başka gebe kadın yok. Sen gebe kalınca kimbilir neler yapacaktır?
Genç adam, direksiyona geçip emniyet kemerini bağlarken, O kadar acele etme, Alison, diye cevap verdi. Bir süre çocuk filan istemiyorum, India sadece benimle meşgul olmalı önce.
Gidecekleri restoran pek uzak değildi. İçeriye girdiklerinde, Simon'ı tanıyan patron, hemen yanlarına gelmiş ve onları masalarına kendisi götürmüştü. India, adamın adına, gazetelerin dedikodu sütunlarında birkaç kez rastladığını hatırlıyordu.

Masaya oturduklarında Simon, Alison'ın ne yiyeceğini biliyorum, dedi.
Alison, gülmeye başladı ve India'ya dönüp,
Gebeliğimde hep deniz ürünleri yemek isterim, diye açıkladı. Yine de öyle yapacağım tabii.
Simon, yemek öncesi, kendisine Fransız kaz ciğeri ezmesi istedi. India, belki de sinirli olduğundan pek aç değildi. Ama Alison'ın ısrarıyla bir karides kokteyl yedi. Daha sonra önlerine getirilen Rus usulü tavuk, hepsinin hoşuna gitti. Yemeğin kokusu bile ağızlarını sulandıracak kadar nefisti.
India üstündeki gerginliği atalbilmek için, kadehindeki şarabı hemen içmiş ve garsonun, ikinci kez doldurmasına da itiraz etmemişti. Birinci kadehin, sinirlerini biraz yatıştırdığını görünce, ikinciyi de çok geçmeden bitirdi. Ama garson, kadehi boş görünce yine doldurmuştu. Simon pek konuşmuyor, dalgın bir tavırla Alison'ın, çocuklar ve Mel hakkında anlattıklarını dinliyordu. Restorana geldiklerinden beri, düşünceli bir hali olduğu India'nın gözünden kaçmamıştı.
Tatlılarını yerlerken, Alison, India'ya döndü ve gülümseyerek, Bu akşam çok güzelsin, dedi. Elbisen de bir şaheser. Senin eserin mi?
Evet, ama kendim için dikmemiştim. Bir müşterime yapmıştım, ama kadın alamadı. Ben de kendim giymeye karar verdim.
Vücuduna çok güzel oturmuş, kendi ölçülerine göre dikmiş gibi, öyle değil mi, Simon?

Alison kuzininin cevap vermediğini görünce, Ee, düğün ne zaman bakalım? diye sordu. Mel'le geçen hafta bu konuyu konuşuyorduk. Çocuklar kız olsalardı, nedimelerin olabilirlerdi, India. Ne yazık ki ikisi de erkek. Tabii nikâh kilisede kıyılacak. O günü sabırsızlıkla bekliyorum. Simon sana hâlâ bir yüzük almadı mı? Ah, Simon, hâlâ ne bekliyorsun?

Simon, kuru bir sesle, Nasıl bir yüzük alacağıma karar veremedim henüz, diye cevap verdi.

Gözlerinin rengine uygun bir zümrüt çok iyi olur. Yanılmıyorsam, annenin de öyle bir yüzüğü vardı...

Simon'ın, suratını astığını görünce, birden toparlandı. Özür dilerim, Simon. Şey, artık kalkalım da beni otelime bırakıver, olmaz mı? Mel benden telefon bekleyecektir.

Restorandan çıkarlarken Alison, Önce beni bırak, dedi. Biraz yalnız kalmak isteyeceğinizi biliyorum. Birbirini seven iki nişanlının neler hissettiklerini unutmadım henüz. Sizi o sabah odada gördüğüm zaman, birbirinizi çılgınlar gibi sevdiğinizi anlamıştım zaten! India' nın kızardığını görünce, Kusura bakma, diye devam etti. Şu dilimi hiç tutamam! Daha önce Simon'ı hiç bu kadar heyecanlı görmediğimi söylemek istiyordum. Daha önceleri kadınlarla ilişkilerini herkesten gizli tutar, pek bir şey belli etmezdi.

Simon, Alison'ı otelin lobisine kadar götürdüğü zaman, India arabanın içinde bekledi. Döndüğünde de, Beni götürmene gerek yok, dedi. Şuradan bir taksi bulurum.

Ama genç adam, onun söylediğini duymamış gibi, sesini çıkarmadan arabaya bindi ve motoru çalıştırdı.
Bir süre, hiç konuşmadan yol aldılar. Ama India, bir ara, loş sokak lambalarının aydınlattığı yola bakınca, evine doğru değil, ters yöne gittiklerini anladı.
Bir an, ne yapması gerektiğini düşündü. Sonra, sakin bir sesle, Herhalde beni ikinci bir kez kaçırmayacaksın, değil mi? diye sordu. Arabanın içinde gergin bir hava vardı. Simon, ilk kaçırışımda başıma o kadar iş açtıktan sonra mı? diye sordu. Sadece seninle konuşmak ve içine saplandığımız bu bataktan kurtuluş çaresi aramak istiyorum. Bir süre sonra, bir yeraltı garajına girdiler. India arabadan dışarıya çıkınca, soğuk havanın etkisiyle hafifçe titredi. Sakin olmaya çalışıyor, ama bacaklarının titremesine engel olamıyordu. Simon'ın arkasından asansöre yürüdü. Birkaç dakika sonra, büyük blokun teras katma çıkmışlardı.
Simon'ın dairesi, oldukça büyüktü ve çok güzel döşenmişti. Genç adam, salondaki geniş divanı gösterip, Şuraya otur, derken, sırtından mantosunu aldı. Ama India'nın, hafifçe titrediğini görünce, üşüdüğünü anlayıp, hemen elektrikli radyatörün düğmesini çevirdi.
Evet... şimdi konuşabiliriz. Bu nişanlılık oyunundan kurtulmak bana kaça patlayacak? India şaşkın gözlerle, hiçbir şey anlamamış gibi onun yüzüne bakıp kaldı. Simon konuşmak istediğini söylediği zaman, kendisine rüşvet teklif edeceği hiç aklına gelmemişti... Bu adam onu, bir

gece için satın alınmış sokak kadınlarından biri mi sanıyordu yoksa?
Korku ve öfke duyguları tüm benliğini bir anda kapladı. Bunu söyleyebilen bir adamdan her türlü kötülük beklenebilirdi. Birkaç saniye düşünüp, kendisini toparlamaya çalıştı. Sonra boğuk bir sesle, Herhalde yanlış duydum, diye konuştu. Böyle bir şey.söylemiş olamazsın! Gerçekten de...
Ama Simon sözünü kesti, Bizi bu oyuna sokan sensin, diye bağırdı. Bunu da bilerek yaptın, çünkü Mel'i ve onun parasal desteğini yitirdin. Önce, benimle evlenmek istediğini sandım, ama sonra, biraz düşününce, benden para sızdırmak istediğini anladım.
Senden para sızdırmak mı? Hayır, böyle bir şey düşünemezsin... neden, biliyor musun, Simon Herries? Çünkü tüm servetini versen, beni satın alamazsın!
Alamaz mıyım? Pekâlâ, öyleyse Mel'den aldığın paralar neydi? Aman Tanrım! Peki, öyle olsun bakalım! Madem bu işin içine girdik, bari biraz yararlanalım. Bunu söyler söylemez, birden uzandı ve genç kızı kollarına alıp büyük bir hırsla dudaklarından öpmeye başladı.
India onu itmeye çalıştı, ama Simon, bir koluyla onu sarmış öperken, öbür eliyle de elbisesinin fermuarını aşağıya doğru çekmeye başlamıştı.
Elbisesinin altında sadece küçük bir slip ve ipek çorapları vardı. India, elini arkaya atıp, onun eline engel olmak istedi, ama Simon gibi bir erkekle başa çıkmak hiç de kolay değildi. Simon'ın elini göğüslerinin üzerinde

hissedince, fermuarı bıraktı, elini yakaladı. Genç adam, onun çırpınıp durduğunu görünce, Biraz daha uğraşırsan, üzerindekini yırtıp atarım, diye bağırdı.
India, öfke ve korkudan donup kaldı. Simon, onun, kolları arasında hareketsiz kaldığını görünce, Hah şöyle! diye konuştu. Böylesi çok daha iyi işte! Yediğin akşam yemeğinin bedelini ilk kez ödemiyorsun herhalde! Alison bana, bir zamanlar Paris'te ünlü bir terzinin yanında çalışmış olduğunu söyledi. Böyle ünlü insanlar herkesi yanlarına almazlar. Nasıl becerdin bu işi? Onunla da yattın mı yoksa?
India dişlerinin arasından, Yetenekli olabileceğime neden inanmıyorsun? diye sordu.
Yetenekli olabilirsin belki. Ama moda ve terzilik konusunda değil herhalde. Hadi, şu yeteneğini biz de görelim bakalım.
Daha sonra olanlar, India açısından, inanılacak gibi değildi. Simon'ın, elbisesini çıkardığını, ancak üşüdüğü zaman anlamıştı. Ellerini uzatıp çıplak göğüslerini örtmeye çalıştığı zaman, Simon'ın güldüğünü duymuştu. Bir süre sonra, parmaklarıyla, onun göğsünü okşamıştı. India, direnmesine karşılık, içinde garip duyguların uyanmaya başladığını anlıyordu. Tüm vücudu ateşler içinde yanar, gibiydi. Daha önce başına böyle bir şey gelmemiş, vücudunun gizli yerlerini gösterecek kadar hiçbir erkeğin yanında çıplak kalmamıştı.
Böyle büyük bir arzu duyduğu için kendisine kızıyor, isyan ediyordu. Neler oluyordu ona? Şimdiye kadar baskı

altında tuttuğu doğal arzular kendisine ihanet mi ediyordu? Simon, dudaklarını onun boynunda, kulaklarının arkasında ve yüzünde gezdirirken, zevkle inledi.
Genç adam bir ara kulağına, İnsanı kolayca baştan çıkartan bir kadınsın, diye fısıldadı. Ama kendini bırakmıyorsun. Bir erkeğin neler beklediğini bilmen gerekir. Göğüslerin gereğinden güzel... Bunu söylerken India'nm göğüslerinin uçlarını öpmeye başlamıştı. India, şimdiye kadar, hayal bile edemediği korkunç bir zevk dalgasının, tüm varlığını sardığını hissetti. Kendini kaybetmemek için büyük bir mücadele veriyordu. Ama bu durumda daha fazla dayanamayacaktı.
Farkında bile olmadan, onun omuzlarını yakalamış, başını göğüsleri üzerine bastırmaya başlamıştı. Simon, bir ara dudaklarını çekti, Tanrı aşkına, oynama benimle! diye mırıldandı. Üzerimdeki gömleği çıkar da rahatça sevi-şelim...
India adeta robotlaşmıştı. Onun söylediklerini yapmaya, genç adamın gömleğinin düğmelerini, çözmeye başladı. Simon inleyerek başını eğdi. Elleri, India'nın vücudunun her yanında geziyor, genç kız, zevkten bayılmamak için dişlerini sıkmak zorunda kalıyordu. Kendini bu korkunç zevk dalgasına öylesine kaptırmıştı ki, Simon, pantolonunun kemerini çözüp, onun üzerindekileri de tamamen çıkardığı halde hiç karşı koymadı.
Simon'ın ellerinin bacaklarına doğru uzandığını hissedince, bayılacak gibi oldu ve tüm varlığını kaplayan

yeni bir zevk dalgasının etkisiyle düşünme yeteneğini bile yitirdi.
Gereğinden fazla içtiği şarabın ve sert içkinin etkisiyle zaten tüm gücünü yitirmişti. Simon'ın, bacaklarını ayırdığını hissetti ve ağırlığını üzerinde duydu. Onun, kendisine sahip olmasını çılgınlar gibi istiyordu. Artık geriye dönemezdi.
Bir süre sonra duyduğu keskin acıyla kendine geldi. Ama artık çok geçti. Simon'ın, bedeninden ayrılmadan önce garip bir şaşkınlık geçirdiğini anladı. Genç adam pantolonuna uzanmış ve sırtını dönüp karşıdaki koltuğa oturmuştu. India, onun uzattığı elbisesini alırken, böyle bir şeye nasıl izin verebildiğini hâlâ anlayamıyordu, kendisinden iğreniyordu. Buna kendisi neden olmuştu... Simon Herries'in, ona sahip olmasına izin vermişti.
Genç adam, hâlâ sırtı ona dönük olarak oturuyordu. Bir süre sonra, garip, boğuk ve biraz da öfkeli bir sesle, Bakireydin ha! diye söylendi. Neden? Bir an susup ona baktı. Ama biliyorum, diye devam etti, Kendini en yüksek fiyatı verene saklıyordun, değil mi?
India sesinin titremesine engel olmak için gayret ederek, Yanılıyorsun, diye cevap verdi. Bu tecrübeyi geçirmek için, yeterince sevebileceğim bir erkeğe rastlayıncaya kadar beklemeye karar vermiştim. Beni hiç anlamayan bir erkeğe kendimi verebileceğimi asla düşünmemiştim. Sana, ne olduğumu söylediğim halde bana inanmadın. Ama şimdi anladın. Tabii, biraz geç oldu.
Bana bakire olduğunu söylemedin.

Evet, açıkça söylemedim. Bu seni ilgilendirmezdi ki.
Ama Mel'le ilişkinizi ciddi sanıyordum ben.Sadece...
Sana anlatmaya çalışmıştım.
Yine de Mel seninle sevişmek istemiştir, bundan eminim. Seni yatağa götürmek istemiştir.
India, hafifçe başını salladı. Şey... evet... birkaç kez ısrar etti...
Her neyse, şimdi onu düşünmenin sırası değil
India gerçeği artık ona söyleyebileceğini biliyordu. Bunun zamanı gelmişti. Hafif bir sesle,
Mel'den, bir arkadaş olarak hoşlanırdım, diye konuştu. Ama, sandığın gibi bana parasal destek sağlamadı. Sonra, ikimiz hakkındaki şu haberi de gerçekten ben vermedim gazetelere...
Mel'e âşık değil misin yani?
Genç kız, başını yavaşça salladı. Sonra kısık bir sesle, Onu sevmiş olsaydım, bu gece burada, seninle...
Simon, Hepimiz insanız, diyerek onun sözünü kesti. Kadınlar, bir erkekten umudu kesince, sahip olabilecekleri başka bir erkeğe kolayca dönebilirler. Bunu çok gördüm ben. Demek Mel'e âşık değilsin, peki hayatında başka bir erkek de mi yok?
Onun, bu soruları neden sorduğunu anlamayan India, sanki bulutlar içindeymiş gibi, başını salladı. Her tarafı uyuşmuş gibiydi. Her şey olup bittikten sonra, kendi kendisine, bunu nasıl yapabildiğini soruyordu. Tanıdığı öteki erkeklere karşı hiçbir yakınlık duyamazken, Simon Herries'e nasıl olmuş da...

Güçlükle konuşarak, Artık gitsem iyi olacak, diye mırıldandı, Alison ve büyükannene, nişanımızın bozulduğunu sen söylersin artık.. Bu nişanlılık oyununa devam etmenin gereği kalmamıştı. India, onun da, bu saçmalıkların sona ermesinden memnun olacağına emindi.
Simon ciddi bir tonla, Evet, nişanlılık devremiz bitti, diye cevap verdi.
India bunu önce kendisi söylemişti, ama içinde garip bir boşluk duyuyordu. Dokunsalar ağlayacak gibiydi.
Yarın sabah nikâh işlemlerine başlayacağım.
India şaşkınlıkla ağzını açıp, onun yüzüne baktı. Yanlış mı duymuştu acaba?
Nikâh mı? Ama...
Simon başını çevirip onun sapsarı yüzüne baktı. Bunda anlamayacak ne var? diye konuştu. Ben görevimi yapıyorum. Kendini bilen her erkek benim yaptığımı yapar. Bir bakireydin, seni baştan çıkardım. Şimdi seninle evlenmeliyim. Romantik aşk öyküleri de böyle değil midir?
Şey... ama buna gerek yok... yani...
Bunu belki de saflığından ve iyiliğinden söylüyorsun, ama yanılıyorsun. Yapılması gereken şey budur. Gebe kalmış olabilirsin. Belki de fazla duyarlı davranıyorum, ama böyle bir şey olursa, babası olacağım çocuğun, kürtajla öldürülmesine razı olamam.
India, boğazı düğümlenmiş gibi, güçlükle yutkundu. Garip bir duygu tüm vücudunu sarmıştı.

Titrek bir sesle, Ama bundan emin olamayız ki... diye konuştu. Belki de...

Simon kendinden emin bir tavırla, Bundan emin olamayız, doğru, diyerek onun sözünü kesti. Yaşamında başka bir erkek olmadığını kendin söyledin. Durumumuz pek ideal sayılmayabilir, ama evlenmek zorunda olduğumuzu sen de biliyorsun.

Peki ama, ya gebe olmadığım anlaşılırsa?

Simon bir an düşündü, sonra başını hafifçe sallayıp. Bu durumda, belirli bir süre sonra boşanabiliriz, diye cevap verdi. Dedikodu yazarlarının hoşlandığı şeyleri yapmayacağım, emin olabilirsin, diye devam etti. Bunun karşılığında da, çocuğumuzun hatırı için, evliliğimize bir şans tanımanı istiyorum senden...

India zayıf bir sesle, Ama çocuğumuz olmayabilir, diye itiraz etti. Kendisi de, çocuğunu aldırmayı hiçbir zaman düşünemezdi. Ama anne olursa, çocuğuna bakabilecek kadar parası vardı, onu iyi yetiştirebilirdi. Yine de babasız bir aile, bir çocuk için kuşkusuz kötüydü.

Simon onun düşünceli halini görünce, Ee, ne diyorsun? diye sordu. Söyler misin, neden kendini bana...

Neden tecrübeli bir kadın gibi gösterdiğimi mi soruyorsun? Bana fırsat tanımadın ki.

Simon pişmanlık dolu bir sesle, Seni üzdüğüm için affet beni, diye mırıldandı. Eğer... Bırakalım bunları şimdi, ikimiz de suçlu sayılırız. Ben de, isteseydim sana engel olabilirdim. Şimdi izin verirsen evime gitmek istiyorum. Düşünülmesi gereken çok şey var.

Ben götürürüm seni.
Simon onu evine götürünceye kadar konuşmadı. Ama kapının önünde bırakırken, Seni arayacağım, diye fısıldadı. Çılgınca bir şey yapmaya kalkma sakın, India.
India sesini çıkarmadan başını salladı. Gözleri dolmuştu ve ağlamamak için kendisini güç tutuyordu. Onun dönüp gidişini görünce, birden ne kadar yalnız olduğunu anladı.
Yirmi dört saat önce en büyük düşmanı olarak gördüğü adamla gerçekten evlenecek miydi? Neden yapıyordu bunu? Baba olup olmayacağını bile henüz bilmiyordu ki!
Odasına girip yalnız kalınca, onun kollarına geçirdiği dakikaları hatırladı. Onu tüm varlığıyla arzulamış ve kendisini hiç düşünmeden teslim etmişti. Evet, Simon'ı seviyordu, ona âşık olmuştu!
Bu, gerçeği kabul edince, ona karşı duyduğu yakınlığın nedenini anladı. Onu sevmiş, ama bunu kabul etmek istemediği için, ondan nefret etmeye, uzaklaşmaya çalışmıştı.
Onunla evlenmesi doğru olur muydu? Ama, yapabileceği başka bir şey de yoktu. Simon, baba olabileceğini düşünerek, onun kaçmasına izin vermeyecekti. Acaba kendisi de gerçekten kaçmak, ondan uzaklaşmak istiyor muydu? Belki evlendikten bir süre sonra, Simon da onu sevmeye başlardı. Ama en az, onun kendisini sevdiği kadar sevmeliydi. Yoksa onun yanında kalamazdı.
Uzun süre düşündükten sonra, kendisini olayların akışına bırakmaya karar verdi. Simon onunla evlenmek istiyorsa,

onu reddetmeyecekti. Hem Simon'la, hem de aşkıyla mücadele edecek gücü kendisinde bulamıyordu.

Yedinci Bölüm

Bir hafta sonra, Simon'm annesiyle babasının da evlendiği küçük köy kilisesinde evlendiler. Tören sırasında India, evliliklerinin sürekli ve sevgi dolu olması için dua etti, ama dualarının kabul edileceğini pek sanmıyordu.
Törenden sonra şampanya içip, Simon'ın yakınları ve dostlarıyla tanışırken, bu evliliğin ne kadar süreceğini merak etmeye başladı. Simon'm iyi niyetinden kuşku duymuyordu, ama onun gibi bir erkek, bir süre sonra mutlaka Ursula ya da Melisande gibi kadınları aramaya başlayacaktı. Alison, onların böyle alelacele evleneceklerini duyduğu zaman, hem çok sevinmiş, hem de şaşırmıştı. Simon'ın, basit bir törenle evlenme isteğine karşı çıkmış, India'nın, görkemli bir törene layık olduğunu söyleyip durmuştu.
Bu yüzden, nikâhtan sonra evinde bir parti vermeyi kararlaştırmıştı. India, bü davranış karşısında çok duygulanmıştı, ama törende yalnız kendileri ve yakınları bulunsaydı daha çok sevinecekti. Zorunlu bir evliliğin büyük törenlerle kutlanması ona saçma geliyordu.
Simon ona, evlendikten sonra ne yapmak istediğini sormuştu. Yeni bir eve taşınmak mı isterdi, yoksa Simon'ın, şimdiki evinde mi oturmayı yeğlerdi. Çocukları olursa, şimdiki ev onlara dar gelecekti.
India hiç düşünmeden, köydeki küçük eve taşınmalarını istemiş, ama Simon'ın düşünceli bir tavırla kaşlarını

çattığını görünce, böyle bir şey söylediğine pişman olmuştu.
Sonunda, istediğini elde ettin, değil mi? India, Ursula'nın yanma sokulduğunu görmemişti.
Kadın, öfkeli gözlerle, India'nm üzerindeki krem rengi ipek elbiseyi süzüyordu. India, gelinliğini kendi hazırlayamamış, vakit olmadığı için ünlü Beleville Sassoon'dan almıştı.
Ursüla, Bakıyorum beyaz gelinlik giymemişsin, diye söylendi. Akıllıca bir davranış doğrusu! Buna hakkın olmadığını Simon'ı tanıyan herkes bilir... Birden, Simon'ın yaklaştığını görünce, Merhaba, sevgilim, diye devam etti. Geline, ne kadar şanslı olduğunu söylüyordum. Ojeli parmaklarıyla Simon'ın koyu renk elbisesinin kolunu okşadı. India, içinden kabaran kıskançlık duygusuna engel olamadı. Onu, Simon'ın kollarında düşününce, öfkeden ne yapacağını şaşırdı. Onların yanından ayrılmak isteğiyle birden döndü. Simon şaşırmış, kaşlarını kaldırıp onun arkasından bakakalmıştı. Ama India dönerken, Ursula'nın kasten uzattığı, koluna dokundu ve kadının elindeki şampanya kadehi ipek elbisesinin üzerine boşaldı.
Ursula yapmacık bir telaşla, Aman Tanrım! diye söylendi. Temizleyicinin faturasını bana gönder. Belki de elbiseninkini göndersen daha ucuz olur. Senin yaptığın gelinliklerden mi bu? India öfkesinden ne söyleyeceğini bilemedi. Ursula'nın şampanyayı bilerek üzerine döktüğünü anlamıştı. Simon ise, can sıkıntısıyla başını

çevirmiş, başka tarafa bakıyordu. O da ne yapacağını şaşırmış gibiydi.
India, sakin olmaya çalışarak, Zararı yok, diye mırıldandı. Zaten üstümü değiştirecektim.
Acele etme sakın, Simon'ın canını sıkmam, merak etme. Benimle beraberken hiç sıkılmaz o, değil mi sevgilim?
India, daha fazla dayanamayacağını anlayınca acele adımlarla yürüyüp uzaklaştı. Alison'ın, elbisesini değiştirmesi için ona önceden gösterdiği odaya girince, elbisesini bile unutarak, pencereden dışarı bakıp kaldı. Birden, Alison'ın girdiğini duydu.
Alison endişeli bir tavırla başını salladı. Böyle saçmalıklarla kendini üzmemelisin India. O kadın bütün erkeklere aynı biçimde davranıyor. Simon'ın seni ne kadar sevdiğini biliyorsun, üzme kendini.
Alison, gerçeği bilseydi kuşkusuz böyle konuşamazdı. India bir kenara oturan Alison'a baktı. Gebeliğinin altıncı ayına girmişti, yüzü ve ayak bilekleri biraz şiş gibi görünüyordu. India, Mel'in, karısının sağlığı konusunda söylediklerini hatırladı.
Ona doğru bir adım atarak, Bu halinle parti vermeye kalkışmamalıydın, diye söylendi. Bak, ne kadar yorgun görünüyorsun.
Hiçbir şeyim yok India. Bunları da severek yaptım. İşleri Simon'a bıraksaydım, hiçbir şey yapmadan seni rahibin karşısına çıkarırdı. Sadece, annesiyle babasının bugünü göremediklerine üzülüyorum...

Bir an sustu ve sonra, Nerede oturacağınıza karar verdiniz mi? diye devam etti. Buraya gelmenizi çok isterim tabii ama bu biraz kendimi düşünmek olur. Evin büyük bir bölümü tamamlanmış durumda, ama işini sürdürmek için, Londra'yı bırakamazsın kuşkusuz.
Bunu konuşacak zamanımız olmadı henüz.
Simon'la tanışmadan önce, günün birinde evlense ve anne olsa bile, mesleğini bırakmamayı elbise modelleri üstünde çalışmaya devam etmeyi düşünürdü. Ama Simon'la konuşmadan önce kesin planlar yapmak istemiyordu.
Simon galiba onun, Londra'daki evde kalmasını yeğliyordu. Buradaki evde oturmayı istediğini söylediği zaman, suratı asılmıştı.
Ayrılmadan önce herkese veda ederlerken, Simon'ın büyükannesi, India'yı büyük bir sevgiyle öptü.
Yaşlı kadının gözleri dolu dolu olmuştu. Ama yine de gülümsemeye çalışıyordu.
Simon'a, nereye gideceklerini sorduğu zaman, genç adam, balayı için zamanları olmadığını söyledi. Ama India, onun kendisiyle yalnız kalmak istemediği için böyle konuştuğunu biliyordu. Yürümeyeceği başından belli olan bir evliliğe razı olduğu için kendi kendisine kızıyordu. Bu zorunlu evliliğin kısa bir süre sonra bozulacağı daha ilk gününden belli olmuştu.
Davetliler onları konfeti yağmuruna tuttular; bazıları da Ferrari'nin arkasına bir sürü teneke bağlamışlardı. Simon evden uzaklaştıktan biraz sonra, arabayı yolun kenarına çekip durdurdu ve arkadaki tenekeleri söküp attı.

India bu fırsattan yararlanarak,arabanın içindeki sessizliği bozdu ve yeğenlerinin çok tatlı çocuklar olduğunu söyledi.
Simon gülümseyerek, Evet, diye cevap verdi. Mel şanslı bir adam, çok iyi bir karısı ve tatlı çocukları var.
Doğru, Alison da çok iyi bir kadın. Ama o haliyle bizim için bu kadar yorulmamalıydı. Sağlığının pek yerinde olduğunu sanmıyorum ve onun için üzülüyorum. Ne kadar yorgun göründüğünü kuşkusuz sen de fark etmişsindir.
Simon sesini çıkartmadı. Bir süre yol aldıktan sonra arabayı yine durdurdu, dirseklerini direksiyonun üzerine koydu ve anlaşılmaz bir ifadeyle onun yüzüne baktı.
Mrs. Simon Herries, biliyor musun, sen gerçekten dürüst ve iyi bir kadınsın. Senden tekrar özür dilemek zorundayım. Üzerine döktüğü şampanyadan sonra, Ursula bana çok ilginç şeyler söyledi. Bizim ilişkimiz konusundaki haberi gazetelere veren oymuş.
India, omuzlarını silkerek, Tahmin etmiştim, diye cevap verdi. Hatırlarsan, sana da söylemek istemiştim, ama beni öylesine kızdırmıştın ki tam olarak anlatamadım.
Simon'ın gözlerinde gördüğü ifade, kalp atışlarının hızlanmasına neden oldu. Gözlerini, onunkilerden kaçırmamaya çalıştı. Nedenini bilmediği garip bir utanç duydu. Simon birden uzandı ve elini tutarak dudaklarına götürdü. Bunu yaparken yüzü ilk kez sıcak bir gülümsemeyle aydınlandı. India'nın kalbi yerinden fırlayacak gibi çarpmaya başladı.
Simon, Seni iyi tanımasam, sinirli olduğunu ya da bir şeyden korktuğunu söyleyebilirdim, diye konuştu. Yoksa,

şunun bana verdiği haklardan yararlanmak isteyeceğimi mi sanıyorsun? Bunu söylerken, India'nın parmağındaki nikâh yüzüğünü işaret ediyordu.
India, Hayır, şey... sözünden... yani sözünü tutacağından eminim, diye kekeledi
Evet, ama bu durumda ne yapacağımı bilemiyorum ben. Ya sözümden dönüp güvenilmez bir adam olduğumu kabul edecek ya da kocasından ilgi görmeyen güzel karımın başka erkeklerle ilişki kurmasına göz yumacağım.
India onu bu halde ilk kez görüyor ve ne demek istediğini bir türlü anlayamıyordu. Gözlerini şaşkınlıkla iri iri açarak yüzüne baktı.
Simon yumuşak bir sesle, Her şeye yeniden başlamaya ne dersin? diye sordu. İyi ve kötü günler için yemin ederek evlendik. Evliliğimizin iyi olması için çaba gösterebiliriz. Bana alışman için sana belirli bir süre tanıyabilirim ama. Sustu ve muzip bir gülümsemeyle India'nın yüzüne baktı. Birbirimizden hoşlandığımızı inkâr edemeyiz, değil mi? Biliyor musun, India, annemle babam boşanmışlardı.
Bu nedenle çok acı çektim ve kendi çocuklarıma böyle bir acı çektirmemeye karar verdim. Bir çocuk için, annesiyle babasının ayrıldığını görmek kadar korkunç bir şey yoktur.
India hafif bir sesle, Biliyorum, diye mırıldandı. Seninle aynı fikirdeyim.
Tamam işte! O halde mesele kalmıyor. Biraz sabır ve iyi niyetle evliliğimizi sürdürebiliriz...

India, Doğacak çocuğumuzun hatırı için mi?diye sordu. Bu durumda, gebe olmadığını anlarlarsa yeniden karar vermeleri gerekecekti
Şey, tabii. Anlaştık mı? Şimdi kilisede ettiğimiz yemine ek olarak, kendi aramızda da yemin edelim seninle. Yani, bu evliliğin sürmesi için elimizden geleni yapacağımıza söz verelim. Seninle sevişirken... Sustu ve söyleyeceğini dikkatle düşündü. Senin daha önce hiçbir erkekle ilişkin olmadığını bilseydim...
India onun sözünü kesti, Benimle sevişmez miydin?
Ben bir erkeğim, India, bir aziz değil. Hayır, söylemek istediğim şu ki, bunu bilseydim, senin, ilk tecrübeden sarsılmadan çıkmanı sağlayabilirdim belki.
India gözlerine dolan yaşları ona göstermemek için başını yana çevirdi. Simon onu arzuladığı için mi böyle konuşuyordu acaba? Ona sahip olurken, bunu sadece öfkenin etkisiyle yapmamış mıydı?
Ben... diye başladı, ama ne söyleyeceğini bilemeyerek sustu. Simon elini uzatmış, çenesini hafifçe tutup başını kaldırmıştı.
Biliyorum, seni kırdım, üzdüm. Hiç kuşkusuz çok daha yumuşak ve nazik olabilirdim. Sevişmenin, benim kollarımda geçirdiğin tecrübe gibi korkunç ve acı veren bir şey olmadığını anlatmak istiyorum sana. Sen sevilmeye layık bir kadınsın. Kendini kontrol etmesini çok iyi bildiğin halde, hiç de soğuk değilsin. Tamam mı, şimdi böyle bir karar alabilir miyiz?

India, birden utanmış gibi, sesini çıkartmadan başını salladı. Simon onun çenesini tutan elini yavaşça başının arkasına kaydırdı ve yüzünü kendine yaklaştırıp önce gözlerinden ve alnından, sonra da dudaklarından öpmeye başladı. India'nın gerginlikten kurtulamadığını ve kendisini bırakmadığını görünce, dudaklarını kulağına yaklaştırdı, Sen de beni öpebilirsin, diye fısıldadı. Yaptığımız anlaşmaya ikimiz de uymalıyız.

Genç kadın, kendisinin bile tanımakta güçlük çektiği boğuk bir sesle, Ben... diye bir şeyler söylemek istedi. Ama o anda duyduğu bir araba kornasıyla irkildi. Simon, homurdanarak, onu yavaşça bıraktı.

Saatine baktıktan sonra, Yeri ve zamanı yanlış seçtik galiba, diye söylendi. Zaten gitmemiz gerekiyor. Sana göstermek istediğim bir şey vardı.

Oldukça geniş ve düzgün bir kır yoluna saptılar. Simon, arada sırada ona bazı yerler gösteriyor ve açıklamalarda bulunuyordu. Bu bölgeyi çok iyi tanıdığı belliydi ve India, onun yanında kendisini çok daha rahat hissetmeye başlamıştı.

Bir süre sonra anayoldan ayrılıp, geniş bir demir kapıdan, çeşitli çiçekler ve ağaçlarla kaplı çok büyük bir bahçeye girdiler. Simon, İşte geldik, dedi. İngiliz-Boer savaşından önce bu yolun iki yanında koca koca karaağaçlar varmış. Onları Meadow's End'in ilk sahipleri olan Herries'ler yetiştirmişler. İlk Herries, burasını, 1800'lerde, esir ticareti ve şeker kamışı tarlalarından kazandığı parayla, satın

almış. Ağaçlar, Boer'ler savaşı sırasında, gemi yapımı için kesilmiş.
India, hayranlık dolu gözlerle önündeki manzaraya bakarak, Yani Meadow's End... senin evin burası mı? diye sordu, Bu kadar büyük olacağını hiç tahmin etmemiştim... Alison bana...
Göründüğü kadar büyük değil canım! Evin bir kanadı, son savaş sırasında bombalanıp yıkılmış. Burasını babamdan satın alanlar da, bir süre sonra parasız kaldıkları ve eski binaların değerleri düştüğü için, tamire yanaşmamışlar. Böylece yeniden benim elime geçti burası. Ama tamir ettirmek hiç de kolay olmadı tabii. Hâlâ da yapılacak bir sürü iş var.
Bahçe içinde kısa bir süre yol aldıktan sonra büyük binanın önüne geldiler. Bina iki katlıydı. Geniş kapının iki yanında, öndeki terasa açılan camlı kapılar, onların üstünde de ikinci katın pencereleri bulunuyordu. Kapının üzerindeki taşta bir tarih yazılıydı ve binanın alt bölümü kırmızı tuğladandı.
India, Çok güzel, diye mırıldandı. Simon tekrar direksiyona oturup, arabayı evin arka tarafına sürdü. Arkada, daha önce ahır olarak kullanıldığı belli olan bir garaj vardı.
Simon arabadan indi, öteki yana geçip India'nın kapısını açtı, Ev şimdilik boş, dedi. Tamirat yeni bitti, daha dekorasyonu bile tamamlanmadı .
Arka kapıdan girdiklerinde, içinde bulundukları oldukça geniş bir odanın, daha önce oturma odası olduğunu

söyleyen Simon, Ama şimdi mutfak olarak kullanacağız, dedi. Daha sonra, geniş bir yemek salonuna ve duvarlarına kitap rafları dizilmiş kütüphaneye girdiler. Salon kare biçimindeydi ve çok genişti; bir köşesinde, dönerek üst kata çıkan bir merdiven vardı. India, birkaç adımda merdivenin yanına gitti ve yukarıya doğru baktı.

Simon ağır adımlarla onun yanına geldi, hafif bir sesle, Nasıl? Beğendin mi? diye sordu.

Burada rahat edebilecek misin?

Rahat etmek mi? India, şaşkın gözlerle onun yüzüne baktı. Burada kim rahat etmez, kim mutlu olmaz ki?

Burasını sevmeyenler de var. Söylesem şaşarsın. Örneğin Ursula, buradan nefret eder, benim Londra'daki evimi çok beğenirdi. Ama burada yapılması gereken çok iş var. Dekorasyon için bir iç mimari bürosuyla görüşmeyi düşünüyorum. Amcam ile yengemin benim için sakladıkları birkaç parça antika eşya var. Ama yine de...

India, hiç düşünmeden, Bu işi ben de yapabilirim, diye atıldı. Şey... yani bana güvenirsen! Sana her alanda güvenirim India. Evimi rahatça teslim edebilirim.

Bu sözler, India'yı çok etkiledi. Genç kadın hafifçe yutkundu. Nedense, gittikçe daha hassas olmaya başlamıştı. Simon'ın söylediği birkaç güzel söz, onu neredeyse ağlatacaktı.

Simon, Bu geceyi, bizim küçük evde geçiririz diye düşündüm, diye devam etti. Buradan yaklaşık beş kilometre ötede. Yarın Londra'ya gitmem gerekiyor. Biliyorsun, birkaç yerde iş bağlantım var. Melisande sana

bir televizyon dizisinden söz etmişti. O dizi konusunda da yarın bir toplantı yapmamız gerekiyor. Bu işi bağlayabilirsek epey kazancımız olacak.
Geriye dönerlerken, Simon pek konuşmadı. India da, onun düşüncelerini dağıtmamak için sessizce oturmayı yeğledi.
Eve girdikleri zaman, salondaki şömineye odun yerleştirilmiş olduğunu gördüler. Simon şömineyi yakarken, India da mutfağa geçti. Masanın üstünde, 'Buzdolabında yiyecek ve şarap var, tabii açsanız. Sevgiler, Alison,' yazılı bir not vardı.
Mutfağın kapısından uzanıp, ateşi yakmaya uğraşan Simon'a, Karnın aç mı? diye seslendi.
Alison bize et ve salata hazırlayıp bırakmış.
Genç adam, Aman çok iyi, diyerek güldü. Senin çok iyi yemek pişirdiğini biliyorum, hemen eti kızartmaya başla.
Simon şömineyi yaktıktan' sonra mutfağa geldi ve çekmecelerden birini açıp, yemek takımlarını çıkardı.
Çatal ve bıçakları masanın üstüne bıraktıktan sonra, kollarını kavuşturup bir süre India'yı seyretti.
Oturma odasında yesek daha iyi olur, değil mi? Sonra da erkenden yatarız.
India birden ellerinin titremeye başladığını hissetti.
Heyecan ve korku tüm varlığını bir anda sarmış gibiydi.
Nasıl istersen, dye mırıldandı. Salatayı götürebilir misin?
Sesinin titremesini belli etmemeye çalışıyordu. Etler de birazdan hazır, olacak.

On beş dakika kadar sonra, tabağındaki eti keserek yemeye başlayan Simon, Hımm, harika, diye konuştu. Eti ne kadar güzel kızartmışsın. Akıllı bir kızsın sen!

Şarap kadehlerini ikinci kez doldurdu. Alison'ın evindeki partide hiçbir şey yememiş olan India, aç karnına içtiği bir bardak şarabın, başını döndürmeye başladığını hissetti. Hiç iştahı yoktu, sinirleri öylesine gergindi ki, Simon bir ara çatalını yere düşürünce, korkuyla sıçradı. Onun kendisini süzdüğünü biliyor, ama gözlerini tabağından kaldırmıyordu. Kalbinin neden bu kadar hızlı attığını da anlayamıyordu. Simon'ın yakası açık gömleğine ve vücudunu okşayan ellerine baktıkça heyecanı daha da artıyordu...

Öylesine dalmıştı ki, Simon'un, India? demesiyle adeta yerinden sıçradı. Dalıp gittin birden. Neler düşünüyorsun?

Hiçbir şey.

Simon yerinden kalktı, ona doğru gelirken yumuşak bir sesle, Bu cevap yeni evli bir genç kadına hiç yakışmadı, dedi.

India da, sanki, rüyadaymış gibi, yavaşça sandalyesinden kalktı ve gözlerini onun gözlerine dikti. India'nın saçlarını geriye iterek boynunu açtı ve Bana bir öpücük borçlu olduğunu unutma, diye fısıldadı Simon.

India'nın cevap vermediğini görünce, kulak memesini hafifçe ısırdı. Ee, ne diyorsun? diye sordu. Elleri yavaşça yukarıya kaydı, bir eliyle onu kendisine çekerken, öbürüyle bluzunu hafifçe sıyırıp, bir göğsünü meydana çıkardı.

Göğsünü hafifçe okşadıktan sonra, Harika bir şey bu, diye mırıldandı ve öpmek üzere eğildi. India, kalp atışlarının birden hızlandığını ve o korkunç zevk dalgasının varlığının her noktasına yayıldığını hissetti.

Simon birden eğilip onu kollarına aldı ve şöminenin önündeki halının üstüne uzatıp, soymaya başladı. India da onu ensesinden tutmuştu.

India...

Tam o sırada telefonun çalmasıyla ,ikisi de donup kaldı.

India, içini çekerek hafifçe doğruldu.

Simon hafif bir sesle mırıldandıktan sonra, Kimmiş bu zamansız arayan bakalım? dedi. Ama bu işi, benim yaramaz yeğenlerden biri şaka olsun diye yapıyorsa, ona öyle bir dayak atacağım ki, bir hafta kıçının üzerine oturamayacak! Sakın kıpırdama, tamam mı? Bunu söyledikten sonra eğilip India'nın yarı aralık dudaklarından hafifçe öptü ve acele adımlarla hole çıktı.

Simon telefonda oldukça uzun bir süre kaldı. India, şöminenin önünde olmasına karşın üşümeye başlamıştı. Bir an düşündükten sonra uzanıp bluzunu aldı. Tam giyinirken, Simon'ın girdiğini gördü.

Haberler hiç de iyi değil. Amerikalılarla yapmaya uğraştığımız anlaşmada bazı sorunlar çıkmış. Bana hemen Londra'ya dönmemi söylediler. Gitmem gerekiyor.

India, Gecenin bu saatinde mi? diye sordu. Sonra da, kocalarının her işine karışan kadınlar gibi konuştuğunu düşünüp, birden kızardı.

Simon kuru bir sesle, Evet, bizde gece, ama Atlas okyanusunun ötesindekiler için vakit hemen hemen öğle, diye cevap verdi. Ne zaman dönebileceğimi bilemiyorum, yalnız başına kalabilecek misin? Yoksa Alison'a telefon edeyim mi?
India hiç düşünmeden, Yok canım, tabii yalnız kalabilirim, dedi. Daha önce yattığım odada yatabilirim. Ben...
Yatak yapılmamıştır. India, gitmek zorunda kaldığım için özür dilerim. Ben gelinceye kadar sakın verdiğin sözü unutma, olur mu?
Genç kadın hafif bir sesle, Unutmam, merak etme, diye cevap verdi.
Aferin sana! Gitmeden önce seni öpmek isterdim, ama öyle bir şey yaparsam buradan çıkıp gidebileceğimi sanmıyorum.
Bu söz India'nin hoşuna gitmişti. Ama Ferrari'nin güçlü motorunun sesini duyup, araba uzaklaştıktan sonra, pek de doğru olmadığını düşünmeye başladı. Simon'ın kendisini, tanıdığı öteki kadınlar kadar arzulamadığından emindi. Ama, hiç arzulamadığını da söyleyemezdi. Telefon çaldığı zaman yüzüne nasıl baktığını hatırlıyordu. India'ya, normal bir evlilikleri olmasını istediğini bile söylemişti. Korkularının yersiz olduğuna inanmak istiyordu.Aralarında geçen tatsız olayları unutacaklar, evliliklerini olumlu bir yöne çevirmeye çalışacaklardı.
Bir süre düşündükten sonra, rahatlamış bir halde yatmaya hazırlandı. Getirdiği geceliği giymedi, daha sıcak olur

diye, yatağın üzerinde bulduğu yıkanmış ve ütülenmiş pijama ceketini sırtına geçirdi.
Simon'ın yanında olduğunu hayal ederek gözlerini kapadı ve uyumaya çalıştı. Ama onu sadece hayalinde yaşatmak yetmiyordu. Sevdiği erkeğin yanında olmasını istiyor, onu şimdiden özlediğini hissediyordu. Bundan böyle hep onunla olacağını düşünerek uykuya daldı.
Sekizinci Bölüm
Ertesi sabah telefonun sesiyle uyandı. Önce şaşkın şaşkın çevresine bakındı. Sonra, telefon edenin Simon olabileceğini düşünerek, yatağından fırladığı gibi aşağıya koştu.
Telefon edenin Simon olmadığını anladığı zaman duyduğu hayal kırıklığı, onu ne kadar sevdiğini gösteriyordu. Hattın öbür ucunda konuşan Alison'ın üzgün sesini duyunca, dikkatle dinledi.
Simon orada değil mi dedin?
India, Evet Alison, burada değil, diye cevap verdi. Dün gece Londra'ya gitmek zorunda kaldı. Amerikalılarla ilgili bir iş içinmiş. Yapabileceğim bir şey var mı?
Bunu ciddi mi soruyorsun, yoksa sadece kibarlığından mı?
India, Ciddi söylüyorum, dedi. Sorun nedir, söylesene?
Belki de saçmalıyorum, ama bilemiyorum India... daha önce de iki çocuk doğurdum... ama bu sabah kalktığımda kendimi hiç iyi hissetmedim. Mel de burada değil. Biliyorum, balayınızı yaşıyorsunuz, ama Simon'la sana, hiç olmazsa öğle yemeği için gelip gelemeyeceğinizi soracaktım. Tekrar özür dilerim, ama...

Bak, Simon burada değil ama beni istersen emen gelirim. Aslında benim de bir arkadaşa ihtiyacım var. Hemen telefon edip bir taksi çağırır ve en kısa zamanda yanında olurum, merak etme.

India o sabah evin dekorasyonuyla, ilgili planlar yapmayı düşünmüştü. Ama Alison'ın sesindeki endişeli ifade onu korkutmuştu.

Alison ona adresi verdi ve tekrar özür diledikten, sonra telefonu kapadı. India sağlığının iyi olmadığını bildiği için iyice endişelenmişti. Telefon rehberini açıp yakındaki taksi durağının numarasını buldu ve bir saat kadar sonra hazırlanıp yola çıktı.

Alison'ı yatakta bulacağını sanıyordu. Kadını, küçük, bir merdivenin üstüne çıkmış, mutfak penceresini silerken görünce gözlerine inanamadı.

Onun şaşkın gözlerle kendisine baktığını gören Alison, neşeyle güldü, Kendimi şimdi çok iyi hissediyorum, dedi. Birkaç haftadır pek iyi olmadığım için her taraf kirlendi, bugün biraz iyi olduğumu görünce şu camları silmeyi düşündüm. Yemek için soğuk et ve salata var, yeter, değil mi?

India ne söyleyeceğini şaşırdı. Bir an düşündükten sonra, Şey, tabii, tabii yeter, diye cevap verdi. Bak ne diyeceğim, sen şu işi bana bırak da biraz dinlen. Camı ben silerim. Bitti sayılır. Ama mutlaka bir şeyler yapmak istiyorsan, kahve pişirebilirsin. Simon'ın böyle birdenbire Londra'ya gitmesi ne kötü. Ne zaman gitti?

Alison, India'nın cevabını dinledikten sonra, suratını astı ve üzgün bir sesle, Ah, zavallı çocuklar! diye söylendi. Kimbilir ne kadar kızmıştır böyle bir şey olduğuna.Dün, seninle bir an önce yalnız kalmak için sabırsızlandığı gözümden kaçmadı. Onu hiç böyle görmemiştim. Biraz heyecanlı bir erkektir, ama sen sakin, aklı başında bir kızsın, onu da yola getireceğinden eminim... Sustu ve gülümseyerek India' nın yüzüne baktıktan sonra, Ursula Blanchard korkunç öfkeliydi, diye devam etti. Ben o kadına çok kızıyorum. Böyle birdenbire nereden ortaya çıktı anlayamadım doğrusu? Daha önce de söylediğim gibi, son derece yüzsüz bir kadındır! Zavallı Simon da ondan bıktı, ama bir şey söyleyemiyor işte.
India, Simon'ın bir zamanlar bu kadından çok hoşlandığını ve onu yanından ayırmadığını biliyordu. Ursula çok güzel bir kadındı. Kıskançlığını belli etmemeye çalışarak, Güzel bir kadın tarafından izlenmek her erkeğin hoşuna gider, dedi.
Alison, Evet, güzel bir kadın, ama insanın başına dert açan türden, diye söylendi. Sonra camı son bir kez sildi ve küçük merdivenden yavaşça inmeye başladı. Bir gün Simon'a, Ursula hakkında ne düşündüğünü sormuştum. 'Ursula çok iyi bir sevgili, ama bir eş olamaz,' diye cevap verdi.
India kendini tutamayıp güldü. Alison'ın bunu, kendisini rahatlatma amacıyla söylediğinden emindi. Simon, kendisini belki de iyi bir eş olarak görüyordu, ama bir sevgili gözüyle bakmadığı ve onu sevmediği belliydi. Yine

de böyle düşünmemesi gerekiyordu. Simon'a ve evliliğine karşı haksızlık ediyordu. Ama kendisi Simon'ı bu kadar severken, onun, aynı duyguları taşımadığını bile bile nasıl dayanacaktı?
Alison'a yemeği hazırlaması için yardım ederken, kendi kendine, 'Her şeyi zaman gösterecek,' diye söylendi. Simon'la evlendiğine çok sevindim, India. Bu sadece Simon için değil, bizim için de iyi oldu. Alison, salatanın üstüne hazırladığı hardallı sosu döktükten sonra, Biliyor musun? diye devam etti. Simon'la evli olduğun için...
India, ekmek bıçağının sapını sıkmaya başladı. Alison, onun Mel'le ilişkisini bilmiyordu kuşkusuz. Yoksa..? Evet, Simon artık bekâr bir erkek olmadığından, Mel'in de onu kıskanma huyundan vazgeçeceğini sanıyorum. Mel, anlamadığımı sanıyor, ama ben kör değilim. Son birkaç yıldır, bazı erkeklerde görülen erken menopoz devresine girdiğini biliyorum. Gençliğini ve özgürlüğünü arıyor. Bunu benden saklamaya çalıştı tabii, ama gazetelerde Simon'ın güzel kadınlarla resimlerini gördüğü zaman, yüzünün nasıl asıldığı gözümden kaçmıyordu. Aslında, Mel zaten çapkın bir tip değil. Şimdi Simon da evlendiğine göre, onu kıskanmaktan vazgeçecektir.
India, ne söyleyeceğini bilemiyordu. Alison zoraki bir gülümsemeyle, Kusura bakma, diye devam etti. Sorunlarımla senin başını ağrıtmak istemezdim. Ama biliyor musun, Mel'i, ilk evlendiğimiz günlerde olduğu kadar seviyorum hâlâ. Oysa Mel beni sevmiyor, onun için taşınması zorunlu bir yüküm ben. Ne zaman güzel bir

kadına baksa, kıskançlıktan kendi kendimi yiyorum. Onu benden alacak olan kadın acaba bu mu, diye düşünüyorum.
India elindeki bıçağı bıraktı, salatayı karıştırmakta olan Alison'ın yanma gidip, elini omzuna koydu. Onu senin elinden kimse alamaz Alison. Bunu aklından çıkarma sakın. Gel, şöyle otur biraz. Mel'in bu yaşta, romantik aşk maceraları için senin gibi bir kadını bırakacağını hiç sanmıyorum, bu kadar aptal olamaz o. Annemin başından da böyle bir olay geçmişti ve o zaman gerçekten de başka bir kadın vardı. Ama o, bugünkü kadınlar gibi hemen teslim olmadı. Onun, böyle bir mücadele için gururunu ayaklar altına aldığını ancak büyüdükten sonra anlayabildim. Çok cesur ve gururlu bir kadındı aslında.Ama, dediğim gibi sonunda kazandı ve geç de olsa babam onun değerini anladı...
Sustu ve bir an düşündü. Sonra, yumuşak bir sesle, Hele bebek doğsun da, diye devam etti. Mel'in sevinçten çılgına döneceğine eminim. Küçük bir çocuk, anne ve babasına, her zaman genç olduklarını hatırlatır.
Alison güldü, Evet, haklısın galiba, diye cevap verdi.
Yemekte Mel'den söz etmediler. India, karşısında oturan kadının mutluluğu için, içinden dua etti. Yemekten sonra, kahvelerini içerlerken, Alison'm birden gerildiğini ve yüzünün solduğunu görünce telaşlandı.
Alison, Meraklanma, bir şeyim yok, diyerek gülümsedi. Hazımsızlık olacak, bugün yine oburluğum üzerimdeydi, gereğinden fazla yedim galiba.

India başını saladı, Evet, et ve salata çok güzeldi, ben de çok yedim. Sen biraz yukarıya çık da dinlen. Ben bulaşıkları yıkar, ortalığı toplarım. Bir saat sonra da oturur birer içki içeriz.
Alison gülerek, Beni şımartıyorsun, dedi. Yüzü hâlâ sarıydı. India korkmaya başlamıştı. Doktoruna, bir telefon etsene, gelip sana bir baksın. Yorgun görünüyorsun.
Yok canım! Doktorluk bir durumum yok benim. Henüz altı aylık gebeyim, doğum sancısı değil ya bu! Daha önce de doğum yaptım, kendimi bilirim ben. Bu sancı hazımsızlıktan olacak. Dediğin gibi gidip biraz uzanayım. Doktor da fazla yorulmamamı söylemişti zaten.
India, ona çıkışır gibi, Ama sen, dinleneceğine, merdiven tepelerinde cam silmeye kalkıyorsun, dedi. Biraz sonra, sana çay yapar getiririm.
Bulaşıkları yıkayıp kuruladı ve mutfağı topladıktan sonra birkaç dakika, kenarda bulduğu gazeteye göz attı. Bu süre içinde üst kattan hiçbir ses gelmemişti.
Saat üçe doğru çay yaptı ve bir fincana koyup üst kata çıktı. Alison'ın kapısını hafifçe vurup içeriye girdi.
Alison uyumuyordu, ama India onun halini görünce, geniş yatağa doğru telaşla ilerledi.
Alison sırtını yastığa dayamış, sessizce oturuyordu. Alnı ter içindeydi ve sapsarı yüzünde garip bir gerginlik vardı.
Alison, iyi misin?
Acı dolu bir sesle, India, bebek... diye fısıldadı. Bebeğe bir şeyler oldu galiba... Birden acıyla kıvrandı ve alt dudağını ısırdı. Sonra bayılacakmış gibi kendisini tekrar yastığa

bırakırken, Doktorun numarasını telefon rehberinde bulabilirsin, diye mırıldandı.
India hemen koştu ve doktorun numarasını birkaç saniye içinde bulup, telefona atıldı. Hemşirenin güven verici sesini duyunca, rahat bir nefes aldı.
Mrs. Taylor mı dediniz? Evet, sizi hemen Dr. Jenner'e bağlıyorum, onun hastasıdır.
Aradan geçen saniyeler India'ya o kadar uzun geldi ki, bir ara yukarıya koşup Alison'a bakmayı düşündü. Ama doktorun sesini duyunca hemen birkaç kelimeyle olanları anlattı.
Demek siz geldiğinizde, merdivene çıkmış, camı siliyordu, öyle mi? Bu kadınlar söz dinlemeyi ne zaman öğrenecekler acaba? Onu rahatlatmaya çalışın... Hemen yola çıktığımı söyleyebilirsiniz. Korkmayın, biraz sonra oradayım.
Doktorun kendinden emin bir tavırla konuşması, India'yı rahatlatmış, güveni yerine gelmişti. Telefonu kapattıktan sonra hiç durmadı, merdivene koşup, tekrar Alison'ın yanına gitti. Ama odaya girdiğinde yine korktu. Alison'ın yüzünde hiç renk kalmamış, gözlerinin altı birkaç dakika içinde morarmıştı sanki. Bir an için, Simon'a telefon edip onu çağırmayı düşündü. Ama Simon şu anda önemli bir toplantıda olabilirdi. Alison'a ne olduğunu bilmeden, onu telaşa düşürmesi yerinde olmazdı.
Doktorun arabası kapının önünde duruncaya kadar, büyük bir sabırsızlık içinde bekledi. Motorun sesini duyar duymaz, hemen pencereye koşup baktı ve ince uzun, sarı

saçlı bir adamın arabadan indiğini gördü. Elindeki siyah çantayla kapıya doğru ilerleyen adam, hafifçe kambur duruyordu.
India koşarak aşağıya indi, kapıyı açtı. Onun yüzü de Alison'ınki gibi sararmıştı.
Doktor onu başıyla hafifçe selamladı, Pekâlâ, dedi. Hastamızı bir görelim bakalım. Mrs. Taylor'a bir daha doğum yapmasının iyi olmayacağını söylemiştim. Ama bizi dinleyen kim? Hiç olmazsa, kendisini bu kadar yormamalıydı.
Dr. Jenner evin içini iyi biliyordu. India onun, hiçbir şey söylemeden yukarıya çıktığını görünce, sessizce bekledi. Doktor, uzunca bir süre sonra çıktığında, yüzünde ciddi bir ifade vardı.
India'ya bakıp, Bir ambulans çağırmam gerekiyor, dedi. Erken doğum yapabilir, ama çok şükür ki daha vaktimiz var. Bu bebeğin erken doğabileceği konusunda uyarmıştım onu. Kocasıyla nasıl temas kurabileceğimizi biliyor musunuz? Ameliyat gerekirse onun onayın; almalıyız. Herhalde onunla birlikte hastaneye geleceksiniz. Şu anda kendinde değil, ama ona bir ilaç verdim. Kendine geldiğinde tanıdığı birini yanında görürse daha iyi olur.
India, Mel'in Edinburgh'daki numarasını biliyordu. Doktorun, telefon edip bir ambulans çağırmasını bekledikten sonra, Mel'i aradı. Telefonu sekreter açtı ve Mel'in bir toplantıda olduğunu söyledi.
India, alıcıyı kıracakmış gibi sıkarak, Ona haber verebilir misiniz? diye konuştu. Karısı... karısını hastaneye

götürmek zorunda kaldılar. Bir doğum sorunu var galiba. Dr. Jenner, kocasının hemen gelmesini istiyor...' Bunu söylerken, doktor da başını sallıyor ve elindeki enjektöre ilaç çekiyordu.

Sekreter heyecanlı bir sesle, Merak etmeyin, efendim, dedi. Toplantıda da olsa kendisine hemen şimdi haber vereceğim. Uçak rezervasyonunu da hemen yaptırırım. Kimin aradığını sorabilir miyim?

India, adını söyleyip telefonu kapattı.

Dr. Jenner, Yardımınıza çok teşekkürler, dedi. Şimdi, Alison'a şu iğneyi yapmam gerekiyor. Hastaneye gidinceye kadar daha kötü bir duruma düşmesini önler.

Doktor iğneyi yaparken, Alison gözlerini açtı ve bitkin bir ifadeyle önce doktorun, sonra da India'nın yüzüne baktı.

Dr. Jenner, Ne kadar büyük bir saçmalık yaptığının farkındasın, değil mi? dedi. Ama korkma, her şeyi kontrol altına aldık. Bu genç hanımın yanında olması da büyük şans. Merak etme, birkaç dakika sonra seni hastaneye götüreceğiz.

Bebeğim... bebeğim ne olacak?

Doktor önce ona cevap vermedi, sessizce dönüp, elindeki enjektörü çantasına yerleştirdi. Sonra, Alison'ın yüzüne baktı ve sakin bir tavırla hiçbir şeye üzülmemesini söyledi. Her şey düzelecekti.

On dakika sonra ambulans geldi, iki hastane görevlisi, Alison'ı yavaşça sedyeye yatırıp aşağıya indirdiler. India, doktorun çıkmak üzere olduğunu görünce, birden atılıp

kolundan yakaladı ve boğuk bir sesle, Alison iyileşecek mi, doktor? diye sordu. Ya bebek ne olacak?
Bilmiyorum, hanımefendi... Korkarım ki fazla bir şey yapamayacağız. Alison'ı kurtaracağımızı sanıyorum, ama bebek... Sustu ve başını salladı. Gelişmesi için daha üç ay gerekiyor. Bu, genç ve sağlıklı bir kadın için bile tehlikeli olabilir. Oysa Alison, ne o kadar genç, ne de sağlıklı. St. Margaret çok iyi bir hastanedir ve oradaki doktorlar bu işleri çok iyi bilirler... Umarım sekreter; kocasına çabuk haber verir de, Mel hemen gelir
Hastaneye kadar olan yol, sanki hiç bitmeyecekmiş gibi geldi. Ambulanstan inip sedyenin arkasından hastaneye girerken üzüntüden ağlamamak için kendisini güç tutuyordu. Büyük bir asansöre binip, koğuşların bulunduğu kata çıktılar. India, Alison'ın artık emin ellerde olduğunu biliyordu.
Bir hemşirenin, Size bir fincan çay göndereyim, dediğini duyunca irkildi.
Ama Alison...
Şu anda onun için yapabileceğiniz bir şey yok. Dr. Jenner, bir süre beklememiz gerektiğini söyledi. Doğum hali kendiliğinden ortadan kalkarsa, her şey düzelebilir.
India, Ya kalkmazsa? diye mırıldandı, ama cevap beklemesine gerek yoktu. Dr. Jenner ona, ameliyat etmek, zorunda kalabileceklerini söylemişti. Böyle güç bir operasyonda da, bebeği kurtaramama olasılığı çok büyüktü. Genç kadın, ambulansta gelirken Alison'ın söylediklerini hatırladı. Bir ara gözlerini açıp onun yüzüne

bakmış ve ellerine sarılıp, Onlara bebeği kurtarmalarını söyle, India, diye fısıldamıştı. Bebeğim ölürse, evliliğimiz de ölür.
Alison'ın haklı olup olmadığını bilmiyordu. Ama bebek ölürse, Alison kocasından iyice uzaklaşacak ve onunla bir arada yaşama umudunu tam anlamıyla yitirecekti. Alison'ın, kocasını ne kadar sevdiğini biliyordu, böyle bir şey kadıncağızın sonu olurdu..
Bir saat kadar sonra, Dr. Jenner yanına geldiğinde India, küçücük bekleme odasında, ne kadar gazete ve dergi varsa bakmış, ama okuduklarından hiçbir şey anlamamıştı. Bir ara, duvar kâğıdının üstündeki çiçekleri bile saymıştı.
India doktoru görünce heyecanla ayağa kalktı ve titrek bir sesle, Alison iyi mi, doktor? diye sordu. Onun...
Çok uğraştık, ama doğum sancılarını kesmeyi başaramadık. Tansiyonu da gereğinden fazla yükseldi. Eğer kocası biraz daha gelmezse, belki de ona sormadan ameliyat etmek zorunda kalacağız.
India korkunç bir düş görüyormuş gibi, gözlerini hafifçe kapayıp, Alison, bebeğini kaybetmek istemiyor, diye mırıldandı.
Dr. Jenner üzgün bir ifadeyle, India'nın bembeyaz yüzüne baktı, Sağlıklı iki oğlu var, diye cevap verdi. Bu çocukların, bir kardeşten çok annelerine ihtiyaçları var. Çok üzgünüm, ama gerçekleri kabul etmeliyiz. Kocası olacak şu adam da nerede kaldı?
Bir süre daha geçtikten sonra, India'nın da sabrı tükenmiş, Mel'in nerede kaldığını merak etmeye başlamıştı. Dr.

Jenner tekrar yanına geldi ve Mel on beş dakikaya kadar gelmezse, ameliyata başlayacaklarını bildirdi. Verilen ilaçlarla yarı baygın bir halde olduğu için, India'nın Alison'ı görmesine izin vermediler. Doktor, Bir şey yapmak istiyorsanız, onun için dua edin, dedi.

India gözlerini kapayıp oturduğu yerde sessizce dua etmeye başladı. On dakika sonra da kapı birden açıldı ve Mel, perişan bir halde içeriye girdi. Yüzünde büyük bir korku ve endişe ifadesi görülüyordu. Alison nasıl? diye sordu. Nerede?.. India titrek sesiyle, Onu ameliyata alacaklardı, diye cevap verdi. Ama bu ameliyatta bebeğini kaybedebilir, oysa onu çok istiyor. Mel sinirli bir sesle, Ben bebeği düşünmüyorum, diye söylendi. Alison benim için çok daha önemli.

Tam o sırada. Dr. Jenner küçük bekleme odasının kapısını açtı, içeriye girdi. O halde bunu ona söyle, dedi. Biraz önce kendine geldi. Seni sorup duruyor.

Mel, Özür dilerim geciktim, dedi. Ama Heathrow havaalanında grev olduğu için, özel bir uçak kiralamak zorunda kaldım.

Bunu söyledikten sonra, doktorun peşinden dışarıya çıktı. India, koridorda, onların uzaklaşan seslerini duyuyordu.Mel yetiştiğine ve bu şekilde konuştuğuna göre, işler yoluna giriyor demekti. India, onun yüzünü görür görmez, karışma ne kadar önem verdiğini anlamıştı. India'ya saatler gibi gelen bir yarım saat sonra Mel bekleme odasına döndü.

Ameliyat başladı, diye mırıldandı. Onlara, Alison'ı kurtarmalarını söyledim. Sandalyelerden birine çöktü, başını elleri arasına aldı.
Bir süre sessizce oturdular. Sonra Mel, başını yavaşça kaldırdı, Aman Tanrım! diye mırıldandı. Ne kadar büyük bir aptallık yapmışım, India! Alison'ı ne kadar üzdüğümü daha yeni yeni anlayabiliyorum. Zavallı kadın hiç sesini çıkartmadı... hiçbir zaman...
India, yumuşak bir sesle, Seni çok seviyor, diye konuştu. Sen de onu seviyorsun, biliyorum. Ama bir süre bu sevgini unuttun.
Mel acı bir gülümsemeyle onun yüzüne baktı. Sen çok iyi bir kızsın India Herries, dedi. Umarım Simon, ne büyük bir hazineye sahip olduğunu anlamıştır. Ama sana sormak istediğim bir şey var. Benimle arkadaşlık ederken, onunla da ilişkini sürdürüyor muydun?
India hafifçe gülümseyerek, Ona ilk kez, sana, ilişkimizi sürdüremeyeceğimizi söylediğim gün rastladım, diye cevap verdi. Bu söylediği yalan sayılmazdı ve böylece, hem Mel'in gururunu korumuş, hem de evliliğindeki gerçeği ortaya vurmamış oluyordu.
Mel'in başka sorular da sormasından korkuyordu, tam o sırada kapı açılınca rahatladı. İçeriye giren hemşire, Mr. Taylor, dedi. Lütfen benimle gelir misiniz?
India, yine uzun bir süre yalnız başına, sabırsızlık içinde beklemek zorunda kaldı. Ama Mel bu kez yüzünde mutlu bir ifadeyle döndü.

Genç kadının merakla kendisine baktığını- görünce, Alison'ın durumu çok iyi, dedi. Bebek de fena sayılmaz, ama ne de olsa üç ay erken doğdu. Özel bir bölmeye aldılar. Ona bakmama izin verdiler, bir kız... o kadar küçük ki. Ama dediklerine göre, ağırlığı normalmiş ve kız olduğu için, yaşama şansı büyükmüş.
India hafif bir sesle, Alison biliyor mu? diye sordu.
Mel başını salladı. Hayır, henüz ayılmadı. Hadi, seni eve götüreyim, bitkin görünüyorsun. Peki ama, Simon nerede? Karısının bu hallere düştüğünü görürse pek sevineceğini sanmıyorum. Yaptıkların için ona da teşekkür etmeliyim.
Olanlardan haberi yok onun. Dün akşam çok acele bir iş için Londra'ya gitmek zorunda kaldı. India bunu söyledikten sonra, Alison'm onu nasıl çağırdığını, olayların nasıl başladığını anlattı. Mel üzgün bir tavırla başını salladı.
Aman Tanrım! Sen olmasaydın, Alison belki de kurtulamayacaktı. Bunu sana nasıl ödeyeceğiz bilemiyorum, India? Ameliyattan önce Alison'la konuştum, geçmişin üzerine bir sünger çekip, yeni bir yaşama başlayacağız.
Çok iyi bir karar bu.
India çok yorgundu. Mel'in havaalanından kiraladığı arabaya binince, koltuğa iyice gömülüp başını arkaya dayadı, gözlerini kapadı.
Eve vardıkları zaman, her taraf karanlıktı ve Ferrari de ortalarda görünmüyordu. India, Demek Simon daha dönmemiş, diye mırıldandı.

Hadi, seninle içeriye gireyim de etrafa bir göz atayım. Sen de Alison'a benziyorsan, karanlık eve girmeye korkabilirsin.
O kadar korkak değilim, ama yine de gelsen fena olmaz.
Mel onunla birlikte kapıya gitti, uzattığı anahtarla açıp, önden içeriye girdi ve ışıkları yaktı.
Herhalde çok yorgunsundur. Yoksa senden bir fincan çay isterdim. Öğleden beri ağzıma bir şey koymadım. Hastanede bir içki verdiler, ama orada herhangi bir şey içecek halde değildim.
India, Fena fikir değil, dedi. Bir fincan çay bana da iyi gelebilir. Bunu söyledikten sonra, hemen mutfağa geçti ve elektrikli çaydanlığın fişini prize taktı.
Sonra, karnının çok aç olduğunu hissetti. Buzdolabını açtı ve birkaç yumurta çıkartıp onları bir kabın içine kırdı, iyice karıştırdı.
Mel'in merak edip mutfağa geldiğini görünce, nafifçe gülümsedi, Omlet yapacağım, dedi. Hemen olur, ikimiz de açız.
Omletlerini sessizce yediler. Alison ile bebeğin güvencede olduklarını bildiklerinden, içleri rahattı. Mel ağzındaki lokmayı yuttuktan sonra, Bebeğe senin adını vereceğiz, dedi. Bu, Alison'ın fikri.
Bebeğin kız olacağından emindi ve ameliyattan önce, kendisi kurtulamazsa, ona India adını vermemi istedi benden.
India gözlerinin dolduğunu hissetti, eğilip Mel'in elini tuttu.

Mel önündeki tabağı yavaşça itti, ayağa kalktı. Ben çok şanslı bir adamım. Duygularımı sana, içimden geldiği gibi göstermeme izin verir misin acaba?
India, kendisini onun kollarına bırakırken, daha önceki ilişkilerinin, orta yaşlı bir adamın, genç bir kıza karşı duyduğu yakınlıktan başka bir şey olmadığını düşünüyordu. Mel onu alnından hafifçe öperken o ilişkiyi noktaladığını ve aralarında yeni bir dostluğun başladığını belirtiyordu.
Dostuz, değil mi?
India, Tabii dostuz, diye mırıldandı ve onu yanağından hafifçe öptü.
Dış kapının açıldığını ikisi de duymamışlardı. Onun için, Simon birden içeriye girince, ikisi de şaşkınlıkla başlarını çevirip baktılar. Birbirlerinin kollamadaydılar. Masada iki kişilik yemek takımı görülüyordu ve oda, India yorgunluktan ışık yakmak istemediğinden tek bir masa lambasıyla aydınlatılmıştı.
Simon, elindeki kâğıda sarılı şişeyi masanın üstüne bırakırken, Bu ne büyük sürpriz böyle! diye homurdandı. Hiç böyle bir şey beklemiyordum doğrusu. Biraz düşüncesiz davrandım galiba. Girmeden önce kapıyı çalıp, gelişimi haber vermem gerekirdi, değil mi?
Mel birden kendini topladı, Bak, Simon, dedi. Sakın yanlış anlama. Neler olduğunu... Ama Simon, buz gibi bir sesle, Hayır, Mel, teşekkür ederim, diyerek onun sözünü kesti. Gözlerimin gördüğü bir şey için açıklama gerekmez.

Şimdi senden istediğim bir tek şey var, hemen karımı bırak ve evimden çık git.
Simon...
Hemen şimdi, Mel. Simon çok öfkeli göründüğünden, India söze karışma gereğini duydu.
Onun dediğini yapsan iyi edersin, Mel. Ben her şeyi açıklayabilirim.
Mel hiç sesini çıkarmadı, üzgün gözlerle Indiâ'ya baktıktan sonra dönüp odadan çıktı. Simon, sokak kapısının kapandığını duyuncaya kadar bekledi. Sonra, inanılmaz bir soğukkanlılıkla konuştu.
Beni ne kadar rahat aldattın! Biraz erken gelip de işinizi bozduğum için özür dilerim. Ama sevgilinle hiç olmazsa benim evimde değil de, başka bir yerde buluşabilirdin.
India hafif bir sesle, Mel sevgilim değil, di ye cevap verdi.
Belki henüz değil, ama pek yakında olacaktır.
Bak Simon; sen bu haldeyken, olanları anlatmam, seni inandırabilmem çok güç. Ama inan, gördüklerini yanlış yorumluyorsun.
Simon birden atılıp, güçlü parmaklarıyla onu omuzlarından yakaladı.
Demek öyle, ha? diye homurdandı. Göreceğiz bakalım! Ama önce, evli bir kadının görevlerini sana hatırlatmam gerekecek. Böylece, bir taşla iki kuş da vurmuş olurum. Eğer bir sevgili istiyorsan, bu rolü ben de, en azından enişte bey kadar güzel oynayabilirim.

DOKUZUNCU BÖLÜM

India, onu hiç bu kadar öfkeli görmediği için, korkudan ne yapacağını şaşırmış ve vücudun& sarılan güçlü kolların, onu bir çocuk gibi havaya kaldırmasına karşı koyamamıştı.

Simon merdiveni çıkıp, kendi yatak odasının kapısını tekmeleyerek açtı.

Onu yatağın üzerine bırakıp, kollarını tuttuktan sonra, Demek beni bu kadar kolay aldatabileceğin! sandın ha! diye söylendi. Çok iyi rol yapıyormuşsun doğrusu! Mel'in, senin için hiçbir şey ifade etmediğine bayağı inanmıştım... Sustu ve korkunç bir öfkeyle parlayan gözlerini, onun gözlerine dikti. Senin, Mel den hoşlanmış olsan bile, başka bir kadının, elinden kocasını alabilecek karakterde bir kadın olmadığına inanıyordum.

India, Anlamıyorsun, diye başladı. Beni biraz dinlersen...

Seni dinlemek mi? Hayır, dinleme ‘ zamanı sona erdi artık. Benim karım olduğunu unutmadın, değil mi? Ben de. bir kadını hayal kırıklığına uğratmaktan hiç hoşlanmadığım için...

Birden eğildi ve India’nın dudaklarını, acıtarak öpmeye başladı. India, korkudan kımıldayamıyordu bile; kalbi, yerinden fırlayacakmış gibi atmaya başlamıştı. Vücudu korkunun etkisiyle uyuşmuş gibiydi. Ama bir ara, Simon’ın başım kaldırıp, arzulu gözlerle yüzüne baktığını görünce, içinde garip bir heyecan duygusunun yayılmaya başladığını hişsetti.

Simon, İstediğin kadar saklamaya çalış, diye homurdandı. Beni arzuladığım biiyorum, evet, bunun için

kendimden nefret ediyorum, ama ben de seni arzuluyorum. Mel'i unutacaksın India, çünkü Mel bitti senin için.

Bunları söylerken, dudakları India’nm dudaklarını bulmuştu. Ama artık onu incitmekten korkuyor gibiydi. Genç kadın, içinden yükselen arzuya engel olmak istiyordu. Ne var ki, Simon'a karşı koyması olanaksızdı, onu her şeyden çok seviyordu. Simon dudaklarını kendinden geçercesine öperken, kollarını bıraktı ve bluzunun düğmelerini açtı. Elleri India’mn dolgun göğüslerini buldu.

Simon'm ince ipek gömleği altındaki kaslarını hissediyor, onun hafifçe terlemeye başlayan göğsünü, ince parmaklarıyla okşuyordu. Daha önceki sevişmeleri sırasında yaptığı aklına geldi ve sevdiği erkeğin gömlek düğmelerini yavaşça açıp, onun göğsünü öpmeye başladı. Bir yandan da, zevk ve arzu denizinde yüzmeye başlayan Simon’m sırtını okşuyordu.

Simon’m, diziyle bacaklarını açarken Bu kez canını acıtmayacağım... söz veriyorum, diye mırıldanmasını, adeta rüyada gibi, güçlükle işitti. Daha önceki sevişmeleri sırasındaki acıyı aklına bile getirmiyor, sözcüklerle tanımlanmasına olanak bulunmayan bir zevk ve arzu dalgasının, kendisini alıp havalara çıkardığını hissediyordu. Bu dalgalar onu alıp uzaklara götürüyor, sonra tekrar geri getirip güneşli plajın sıcak kumlan üzerine bırakıyorlardı...

İndia gözlerini yavaşça açtı. Başını, yanındaki yastığa çevirince, bir gece önce olanları en ince ayrıntısına kadar hatırladı.

Yatağın öbür yanı bomboştu. Simon'm geceyi yanında geçirdiğini gösteren tek belirti, .yastığın üzerindeki hafif çukurdu.

İndia, yerinden kımıldamak istemedi. Tatlı bir tembellik duygusu içinde, dışarıda öten kuşlann sesini dinleyip, güneşin içeriye sızan ışınlarına bakarak, saatlerce yatakta kalabilirdi.

Ev çok sessizdi. Bir süre sonra, merakı, tembellik duygusunu yendi ve yavaşça yataktan, kalkıp banyoya gitti. Yerde darmadağınık bir şekilde yayılmış bulunan giysiler, arzunun her şeye galip geldiğini açıkça gösteriyordu. Ama India’nınki sadece arzu değildi, Simon'ı derin bir aşkla seviyordu.

Simon da onu arzuladığını söylemişti, ama arzu, sevgi demek değildi. Hatta Mel'i kıskanmasaydı onunla sevişmek akima bile gelmeyebilirdi. Simon onları birbirlerinin kollarında görünce müthiş bir öfkeye kapılmıştı.

Yine de india, olanlardan pişman değildi. Olaylar, en azından, Simon’m da kendisini istediğini kanıtlamıştı ve belki de zamanla...

Birden, Alison ile bebeği hatırladı. Hemen giyinip aşağıya indi. Simon ortalarda görünmüyordu, arabası da yoktu, india birden büyük bir korkuya kapıldı. Simon

nereye gitmiş olabilirdi? Bir an düşünüp, başını hafifçe salladı ve telefona gidip hastanenin numarasını çevirdi. Alison ile bebeğin iyi olduklarını Öğrenince rahatladı. Bu kez, Mel'in evine telefon etti, ama cevap veren olmadı. Mel de hastaneye gitmek üzere yola çıkmış olabilirdi. Ama Simon nerelerdeydi?

India, duygularını ona belli edip etmediğini merak ediyordu. Acaba Simon, dün gece onunla seviştiğine pişman mı olmuştu? Sevginin tek taraflı olduğu bir evliliğin yürümesi çok güçtü, ama India, evliliklerinin bozulmaması için elinden geleni yapacağına yemin etmişti ve bunu yapacaktı. Düşünceli bir tavırla dudağını ısırdı. Yoksa Simon, Mel’in bir gece önce evinde bulunduğunu hatırlayıp, yeni bir öfke duygusuyla Londra'ya mı gitmişti?

Arabanın sesini duyduğu zaman, neredeyse öğlen olmuştu. India hemen pencereye koştu ve Simon’ın, arabadan indiğini gördü. Sevdiği erkeğin yüzü biraz düşünceliydi, ama neler düşündüğünü anlamak olanaksızdı.

India, o saate kadar ortalığı toplamış, temizlemiş ve Simon’in dönebileceği umuduyla, güzel bir yemek hazırlamıştı. Simon içeriye girince, bir an durup, burnuna gelen güzel yemek kokusunu aldı, ama hiçbir şey söylemedi. India da sesini çıkarmadı.

Genç adam montunu çıkarırken, Çok güzel bir şey kokuyor, dedi.

Şey... salçalı et yemeği yaptım... yani...

Simon, garip bir ifadeyle onun yüzüne baktı Mel’e gidip hesap sormaca kalktığımı mı sandın? diye sordu.

India'mn akima böyle bir şey gelmemişti. Bu anlaşmazlığa bir son vermesi ve ona gerçeği anlatması gerekiyordu.

Simon... diye başladı, ama genç adam hemen sözünü kesti.

Bir içki içmek istiyorum. Hadi salona geçip oturalım biraz.

Simon bir bardak alıp, yansına kadar viski doldurdu. India, onun kendisine baktığını görünce, başını sallayarak istemediğini belirtti.

Simon, bardağından bir yudum viski aldı ve acı bir gülümsemeyle, Hiç kötü huyun yok senin, değil mi? dedi. Senden ve Mel’den özür dilemek zorundayım yine. Bu sabah onu görmeye gittim. Ona, karımı rahat bırakmasını, bu ilişkiye izin vermeyeceğimi söyleyecektim. Senin, benden hoşlandığını, hatta seviştiğimizi bile anlatacaktım o namussuza. Ama buna gerek kalmadı, Mel sadece Alison’dan ve bebeğinden söz edip durdu. Ayrıca, senin de çok iyi bir insan olduğunu ve onlann hayatını kurtardığını söyledi.

Pencerenin önüne gitmiş, sırtını Indıa'ya dönmüştü. India onun yüzünü göremiyor, neler düşündüğünü anlayamıyordu.

Yavaşça yanına gitti ve bir an duraksadıktan sonra, hafifçe koluna dokundu. Simon birden irkildi ve sanki India’nın parmaklan kolunu yakmış gibi ondan uzaklaştı.

Genç kadın içinden, ‘Benden nefret ediyor, dokunmamı bile istemiyor,’ diye geçirdi.

Korkunç bir boşluğun ortasında kalmış gibiydi. Bir an çaresizlik içinde düşündü ve sessizce dönüp koltuğa oturdu.

Simon sinirli bir sesle, Eskiden de çok aptalca şeyler yapmıştım, diye devam etti. Ama bu kez...

india, sakin olmaya çalışarak, Evliliğimizden mi söz ediyorsun? diye sordu.

Sadece ondan değil tabii.

istediğin zaman ayrılabiliriz...

Simon garip bir ifadeyle onun güzel, ince vücuduna bakarak, Neden evlendiğimizi unuttun mu? diye sordu. Bu neden daha da güçlendi şimdi. Hayır, birlikte kalacağız. Ama dün gece yaptıklarımızı tekrarlamamak için, bir süre benim Londra’da kalmam gerekecek. Evet, yalnız kalacağım.

Başını yine pencereye çevirmişti, ama india, yüzünün kızardığının farkındaydı. Neler söylüyordu bu adam? India'nm kendisini sevdiğini anlamıştı da, onu kendisinden soğutmaya mı çalışıyordu acaba?

Titrek bir sesle, Ama Simon, dedi. Eğer sana... Birden sustu. Mücadele etmesi gerektiğini anlıyordu. Simon’ın gitmesine, kendisini yalnız bırakmasına izin verirse, tüm umutlarını yitirmiş olacaktı. Simon bir daha ona yaklaşmazdı. Onun, kendisini sevmek istemediğini anlamıştı. Aralarındaki mesafeyi korumak istiyordu. india aşkını ona belli ettiği için kendisine kızıyordu.

Simon, Sana tekrar yaklaşmayacağıma dair söz veremem, diye homurdandı. Duygular, insana her şeyi unutturabiliyor.

india de kendinden emin değildi. Simon, yanında olduğu sürece, onu hiçbir şey düşünmeden arzulayacağından kuşkusu yoktu.

Böylesinin daha iyi olacağını düşünüyorsan, diye mırıldandı.

Neyin iyi, neyin kötü olacağını kestiremiyorum. Keşke seninle hiç karşılaşmasaydık, bence en iyisi bu olacaktı. Ama artık yapılacak hiçbir şey yok. Doğacak çocuğumun babasız kalıp da benim gibi acı çekmesini istemem.

India fısıltı halinde, Peki, ya çocuğumuz olmazsa? diye sordu. Simon ona, düğünden sonra, çocukları olmasa bile, evliliklerini sürdürmek istediğini söylememiş miydi? Yoksa o mu öyle anlamıştı? Hoş öyle söylemişse bile, fikrini değiştirmiş olabilirdi. Bu, India'nın kendisini sevdiğini anlamasından önce söylenmiş bir sözdü. Neler saçmalıyordu! Bir erkek, kendisine âşık olan bir kadınla yaşamak istemez miydi? Ama. kendisi India'yı sevmediği için, onun aşkının ağırlığı altında ezilmek istemiyor olabilirdi.

Çocuğumuz olmazsa, ikimiz de serbest sayılırız.

India'nın söyleyeceği bir şey kalmamıştı. Yemekten sonra Simon giderken, onun kollarına atılmak, doyasıya öpmek istemiş, ama kendini tutmayı başarmıştı.

Simon bavulunu Ferrari'nin bagajına yerleştirirken, hafif bir sesle, Ne zaman döneceksin? diye sordu.

Bilmiyorum.

Kısa ve mutlu düş sona ermişti. Gebe kalmamış olması için dua etmesi gerekirken, tam tersini istediğini fark etti. Bir yandan, her şeyden vazgeçmeyi, öbür yandan da mücadeleyi sürdürmeyi düşünüyordu.

Alison. hafta sonu hastaneden çıkıp evine döndü. İndia'ya telefon edip, bebeğin çok iyi olduğunu söyledi. Ama doktorlar, belirli bir ağırlığa ulaşmadan onun eve gitmesine izin vermiyorlardı.

Ama sağlığı çok iyi, diye devam etti. Sana nasıl teşekkür edeceğim bilemiyorum India. Mel sevinçten çılgına döndü. Hep bir kız ister dururdu. Simon da hastaneye gelip beni ziyaret etti, ama onu biraz düşünceli gördüm. Aranızda bir şey yok, değil mi?

India. kendini zorlayıp güldü, Yok canım! Ne olabilir? Her şey yolunda, diye yalan söyledi. Bu ara işleri çok, bir süre Londra'da kalacak.

Öyle mi? O halde, senden ayrılacağı için düşünceli görünüyordu. Kimbilir nasıl özlüyordur seni? Neden onunla gitmedin?

Son günlerde kendimi biraz yorgun hissediyordum. Burada yalnız başıma kalıp dinlenmeyi düşündüm.

Evet ama, benim bu konularda oldukça tecrübeli olduğumu bilirsin. Senin yerinde olsam, onu mümkün olduğu kadar çabuk eve getirmeye bakardım. Simon ve Mel gibi erkekler, genellikle işlerinin esiri olurlar. Ben az kalsın bu yüzden Mel'i kaybediyordum. Onun için, benim

yaptığım hatayı yapmam istemem, India. Kocandan uzun süre ayrı kalma sakın.

Sen bizi düşünme canım! Biz iyiyiz, bana bebekten söz et biraz daha.

India, öğleden sonralarını, Meadow’s End için planlar yapmakla geçiriyordu. Simon ona, bu konuda hiçbir şey söylememişti, ama India. umutlarını yitirmek istemediği için, bu işi sürdürmeye karar verdi.

Simon. Londra’ya gittikten iki gün sonra, ihtiyacı olacağını düşünüp ona yeni bir otomobil göndermişti. Arabanın gelip gelmediğini sormak için telefon ettiğinde. India’nın teşekkürlerini soğuk bir sesle kabul etmişti. Londra’daki evinden telefon ediyordu ve India, geri planda müzik ve bardak tıkırtısına benzer sesler duyduğu halde, kıskançlığını belli etmemek için hiçbir şey sormamıştı.

Alison'la konuştuktan sonra, yeni arabasına atlayıp, yiyecek alışverişi yapmak için Gloucester’e gitti. Simon hafta sonunda gelebilirdi, evde de yiyecek pek bir şey kalmamıştı.

Yirmi kilometre mesafede olan kente geldiğinde, uygun bir yer bulup arabasını park etti ve vitrinlere bakarak, markete doğru yürümeye başladı. Jennifer ona, sık sık iş konusunda bilgiler veriyordu ve India. şimdilik işlerin yolunda gittiğinden emindi. Ama bir süre sonra, durumunu yeniden gözden geçirmesi ve işi konusunda da bir karara varması gerektiğini biliyordu. Ellerindeki siparişlerin büyük çoğunluğu hazırlanmıştı, acele bir iş çıktığında da

Jennifer ona telefon edebilirdi. Bu nedenle. India bir aylık bir tatil yapabilirdi.

Bir ara, vitrinlerden birine bekarken, kulağına. hiç de yabancısı olmadığı bir kadm sesi çalındı. Şaşkın bir tavırla başını çevirince. Ursula Blanchard'la burun buruna geldi. Kadın, şık bir elbise giymiş, saçlarını yaptırmıştı.

Aman Tanrım! Bizim küçük gelin vitrinlere bakıyor ha! Bu akşam Simon'ı gördüğümde selamını söyleyeyim mi?

India. sakin görünmeye çalışarak, zoraki bir gülümsemeyle ona baktı, Hiç zahmet etme, dedi. Bunu kendim yapmayı yeğlerim.

Ursula'mn, birden sinirlendiğini görüp sevindi, ama o kendisini çabuk toparladı ve yapmacık bir samimiyetle, Ama onu pek sık göremiyorsun galiba, diye konuştu. Simon bir haftadır eve uğramıyor, değil mi? india, bir an ne diyeceğini bilemedi.

Ursula' sırıtarak ona baktı, Beni yemeğe davet etti, diye sürdürdü konuşmasını. Sonra da. yeni açılan bir kulübe gideceğiz. Sabaha kadar eğleneceğiz. Zaten bunu eskiden sık sık yapardık. Sen onunla başa çıkamazsın şekerim. Simon, tecrübesiz kadınlardan pek hoşlanmaz. Belki sana karşı nazik davranmaya çalışıyor, ama bunun da pek uzun süreceğini sanmanı Seninle de pek uzun kalmamış ama. india, bunu söyleyince rahatladı. Ama Simon'm ona, evlilikleri konusunda bir şeyler anlatmış olabileceğini düşündükçe, içi içini yiyordu.

Ursula, Tabii, Simon bazen değişiklikten hoşlanır, diye cevap verdi. Ama bir kadının, kendisine yapışıp

bırakmamasına dayanamaz. Bir kadın, erkeğin kendisinden uzaklaşmak istediğini hissettiği an, onu serbest bırakmalıdır.

Bunları söyledikten sonra, India'nin cevap vermesini beklemeden acele adımlarla uzaklaştı. india hırsından alışveriş yapmayı unuttu ve doğru arabasını bıraktığı yere doğru yürüdü.

Ursula'nın, Simon'ı elinden almak için elinden geleni yapacağını çok iyi biliyordu. Kocası da India'yı. gebe olabileceğini düşünerek bırakmıyordu. Çocukluğunda geçirdiği acı günleri, kendi oğluna ya da kızma da yaşatmamak için sürdürüyordu bu evliliği, yoksa India'yı istemediği belliydi.

Eve döndüğü zaman, içerisini çok soğuk buldu. Neredeyse bahar gelmişti, ama havalar oldukça serin geçiyordu. Biraz müzik dinlemek için radyoyu açtığında, haberlerin verildiğini duydu. Spiker, o akşam kar yağabileceğim bildiriyordu.

Kaloriferin düğmesini çevirdi, ama sistem çalışmadı. Radyatörün bir köşesinde yazılı olan telefon numarasını aldı ve servise telefon ederek 'bir tamirci göndermelerini istedi. Ama hiç boş eleman olmadığını, birkaç gün beklemesi gerektiğini bildirdiler.

Garaja giderek birkaç odun aldı, salondaki şömineyi yaktı. Sonra da, üstüne kalınca bir şey giyerek ısınmaya çalıştı. Mutfak iyice soğumuştu, bu durumda kendine yemek yapması güçtü. Birkaç dilim ekmek kızarttı ve bir

parça peynirle şöminenin önünde yedi. Sonra da bir fincan kahve içti.

Saat yediyi birkaç dakika geçe, kar yağmaya başladı. İri taneler halinde ve yumuşak bir şekilde değil, adeta tipi halinde yağıyordu, yerler kısa sürede bembeyaz olmuştu. India, hareketsiz durduğu için çok üşüyordu. Kar yağışı bu şekilde sürerse, ne yapacağını bilemiyordu. Kente gitmişken yiyecek bir şeyler almadığı için kendisine kızdı. Evde, birkaç konserveden başka yiyecek kalmamıştı. Karda araba kullanmaktan korkuyordu. Sabaha kadar karların erimesi için dua etmekten başka çaresi kalmamıştı.

ONUNCU BÖLÜM

Sabah her taraf bembeyazdı. India yatak odasına çıkmamış, üşümemek için sırtına bir battaniye alıp şöminenin karşısında uyumuştu. Yollar karla tamamen tıkalıydı. Çevre göz alabildiğine uzanan bir beyazlıkla kaplıydı ve hiçbir yerde hareket görülmüyordu.

India elektrikli çaydanlığın fişini prize takıp uzun süre beklediği halde suyun kaynamadığını görünce, tipi sırasında elektrik tellerinin de koptuğunu anladı. Evin içi buz gibiydi. Kaloriferi çalıştırmayı tekrar denedi, olumlu bir sonuç alamadı.

Telefona gitti, ama hat, çevir sesi vermiyordu. Dış dünyayla bütün bağlarının koptuğunu kavrayan India paniğe kapılır gibi oldu. Kendi kendisine cesaret vermek için şömineyi yakmayı düşündü.

Garajda odun vardı, birkaç parça getirip şömineyi tekrar yakabilir ve karşısına geçip rahatça oturabilirdi. Yatak odasındaki pilli radyoyu hatırladı ve koşarak gidip aldı. Radyodan gelen müzik sesiyle, bir ölçüde de olsa rahatladı. Artık yalnız sayılmazdı.

Karlar bir süre sonra eriyecekti. Yiyecek bir şeyleri vardı, karnını doyurur ve radyo dinleyerek vakit geçirebilirdi.

Henüz ısınamamıştı, pencereden dışarıya bakıp göz alabildiğine uzanan beyazlığı gördükçe korkusu bir türlü geçmiyordu. Yıkanıp, üstüne, kalınca bir şeyler giymeyi düşündü. Evin içi bir türlü ısınmıyordu. Şömineye birkaç odun daha attı ve yıkanıp giyinmeye çıktı.

Aşağıya inince. Ursula'yla karşılaşmasını hatırladı., Bu kadına rastlamış olması adeta uğursuzluk getirmişti ona. Simon onu istemiyordu, ama şimdi bunu düşünmemeliydi.

Radyoda spiker, ısının sıfırın altında olduğunu söylüyordu ve dediğine göre, hava daha da soğuyacaktı. Haberde, bölgenin karlar altında olduğu ve birçok bölgeyle ulaşımın kesildiği belirtilmekteydi. Bazı yerlere helikopterlerle havadan yiyecek yardımı yapılıyordu. Dışarıya çıkmak zorunda olanlar, yolların tıkalı olduğu konusunda uyarılmaktaydı. Birçok yerde elektrik hatlan kopmuştu ve tamir edilmeleri zaman alacaktı. Spiker, dinleyicilere, zorunlu olmadıkça evlerinden çıkmamalarını söylüyordu. India, dişleri birbirine vurmaya başlayınca üzerine bir battaniye aldı. Ama üşümekten daha kötüsü, Simon’dan gebe kalmamış olduğunu fark etmesiydi.

Evliliğini yürütme konusundaki son umudu da böylece suya düşmüştü.
Ağlamak istiyordu, ama gözleri kupkuruydu. Soğuk vücudunu sarmış, her yanını uyuşturmuştu.
Akşama doğru kar yağışı tekrar başladı. Gece bastırdığında, hilal şeklindeki ay, donmuş karların üzerinde parlamaya başladı. India battaniyenin altında uyumaya çalıştı. Ama rüyasında hep Simon'la uğraştı. Ona erişmek istedikçe. kocası, onunla alay eder gibi gülerek kaçıyordu. Onu yakalayabilmesi olanaksızdı. Uykusunda ağlamaya başladı. Simon'a durması İçin yalvarıyor, elini uzattığında, onun ortadan kaybolduğunu görüyordu. Bir ara. Ursula'nın kahkahasıyla gözlerini açtı ve korkuyla çevresine bakındı.
Beyni uyuşmuş gibiydi. Simon'la birlikte, yaşama nedenini de kaybettiğini anlıyordu. Bu büyük acıdan kurtulmasına olanak var mıydı?
Tekrar uykuya daldı ve bir süre sonra yine uyandı. Şöminedeki ateş sönmüştü. Garajda odun ve kömür bulunduğunu biliyor, ama gidip almak istemiyordu. Simon'ı kaybetmişti, onsuz yaşamın hiçbir anlamı yoktu.
Birisinin, vücudunu ovduğunu hissedip gözlerini araladı. Her tarafı uyuşmuştu ve kollarına, bacaklarına sanki iğneler batıyordu. Bir şeyler mırıldandı ve teşbih böceği gibi iyice büzüldü, india.. uyan! AçgözleriniN Ona seslenen tanıdık erkek sesinin söylediklerini garip bir içgüdüyle yapmaya çalıştı ve gözkapaklarını birkaç kez

kırpıştırıp açtı. Tüm vücudu titriyordu. Simon, onun titrediğini görünce, bacaklarını ovmayı bıraktı.

india... hayır, gözlerini kapama. Uyumamalısın! Aç gözlerini! İç şunu...

Dudaklarına götürülen bardaktan, boğazını yakan bir sıvıyı güçlükle içti. Aynı anda, gözlerini açtı ve şaşkın şaşkın çevresine bakınmaya başladı.

Simon! Onun adını fısıldıyor, ama yanında bulunduğuna hâlâ inanamıyordu. Simon burada ne arıyordu? Acaba yine o korkunç düşlerden birini mi görmekteydi? Simon, şu anda Ursula'nın yazımda olmalıydı. Çocukları olmayacaktı ve India'nm ona sahip olma hakkı kalmamıştı. Uyuşmuş beyninin içinde, düşünceler birbirine karışmış durumdaydı.

Bir ara Simon'm Ateşi neden yakmadın? diye sorduğunu, işitti.

Onun öfkeli yüzünü görmemek için, gözlerini kapamaya çalışarak, Yaktım... diye mırıldandı. Fakat sönmüş. Simon, üşüyorum, uyumak istiyorum. Beni yalnız bırak.

India neler söylediğinin farkında değildi. Kocasının yüzündeki acı ifadeyi de görmüyordu. Simon yavaşça eğilip onu kucakladı, divana yatırdı ve üstünü battaniyelerle sıkıca örttü. Sona aceleyle şömineye gitti.

Alevlerin çıtırtısıyla gözlerini açan India, neer olduğunu hatırlamak için, çevresine bakın3ı. Her şey, bir sis perdesi arkasındaymış gibiydi. Birisinin, kendisiyle ateş arasında durduğunu anladı. Isının kendisine ulaşmasını istiyordu.

India, uyandın mı? Bana bak.

Gözlerini istemeyerek ona çevirdi. Simon burada ne arıyordu. Ursula'yla birlikte değil miydi o?

Nasıl...

O kadar yorgundu ki, 'Nasıl geldin?' sorusunu bile tamamlayamamıştı. Simon onu yanlış anladı. Hafif bir sesle, Burada olduğunu nasıl mı bildim? dedi. Jennifer telefon etti bana. Radyodan, hava durumunu öğrenince seni merak etmiş.

India bu sözlerin önemli olduğunu biliyor, ama neden önemli olduğunu düşünemiyordu.

Dişleri birbirine vurmaya başlamıştı. Simon söylenerek onun yanına gitti. Seni bir hastaneye götürmem gerek. Ama henüz kımıldatmak istemiyorum. Uyumamalısm India, bu çok önemli. Hipotermi geçiriyorsun sen... bunun ne olduğunu biliyor musun?

India sesini çıkarmadan başını salladı. Ona gitmesini, kendisini yalnız bırakmasını söylemek istiyor, ama cesaret edemiyordu. O gelme' den önce çok rahattı, yumuşak bir bulutun üstünde dolaşıyor gibiydi. Simon gelmiş, onu bu tatlı hayal dünyasından çekip, yine gerçekler dünyasına döndürmüştü.

Büyük bir acı çekerek, Ursula, diye mırıldandı ve kocasının, yüzünü buruşturduğunu gördü.

Bir gaz sobasıyla, biraz gaz getirdim, India. Kımıldama, çorba ısıtacağım...

Simon odadan çıkınca, India gözlerini tekrar kapattı. Tam dalmak üzereyken, Simon geldi ve onu omuzlarından tutup, hafifçe kaldırarak sarsmaya başladı.

Buraya nasıl gelebildin? diye fısıldadı. Hava ağarmaya başlamıştı ve India dışarda, her tarafın bembeyaz olduğunu görebiliyordu. Yollar kapalı olmalıydı.

Simon, kısaca, Land Rover’la, diye cevap verdi. Ne kadar güçlük çektiğini söylememişti. Bu durumunda onu bir hastaneye götürmesi olanaksızdı. Birkaç dakika sonra. ısınan çorbadan bir tasa doldurup, ona uzattı.

India, sıcak çorbayı istemeye istemeye içti. Kımıldadıkça, kollarıyla bacaklarına iğneler batıyordu. Çok üşüyordu, bir daha asla ısınamaya cağını sanıyordu. Çorbayı bitirdikten sonra. Simon ona bir bardak konyak uzattı ve içmesini söyledi. İndia, onun söylediklerini bir robot gibi, hiç düşünmeden yapıyordu. Boğazını ve midesini yakıp kavuran içkiyi, bir dikişte bitirdi.

Çorba ve güçlü alkol midesine girince, biraz canlanır gibi oldu. Artık olanları net bir şekilde hatırlayabiliyordu. Simon bunları yapmak zorunda değildi. Bunu ona söylemek istedi, sonra vazgeçti. Simon ayağa kalkmış, kaşlarını çatarak ona bakmaya başlamıştı.

Yarı yarıya donmuşsun sen'.

Bu bir soru değildi, ona cevap vermesi gerekmiyordu. Simon onun tekrar titremeye başladığını görünce, birden döndü, dışarıya çıktı. India, onun neler düşündüğünü bilemiyordu, içki ve şöminenin ateşiyle kendine gelmiş gibiydi. Yine de, şöminenin içindeki alevler, vücudundaki buzlan eritecek kadar ona erişemiyordu.

Simon geri geldiğinde, kucağında bir sürü battaniye ve yatak çarşafı vardı. Onları, şöminenin önüne yayarak bir yatak yaptı.

Genç adam, daha sonra yanma geldi ve onu kollarına alarak, yaptığı yatağa uzattı. Bunu yaparken, sırtının alevlere dönük olmasına dikkat etmişti, india onun doğrulurken söylediği sözü duyunca iyice şaşırdı.

Beraber mi yatacağız? Gözleri iri iri açılmıştı. Ama... Birden sustu. Ona, ‘Beni sevmiyorsun, benimle yatamazsm,’ demek İstemişti. Simon kızmış gibiydi, kaşlarını çatmış ona bakıyordu.

Aması yok bu işin, india. Yüzünde garip bir ifade vardı ve dudaklarını kısmıştı. Bunu senin saflığını düşündüğüm için yapıyorum, inan bana. Seni arzuladığım için değil, yaşamanı istediğim için yapıyorum.

India ona inanıyordu. Ona, 'Beni arzu etmediğini, sevmediğini biliyorum zaten,’ demek istedi, ama ağzından hiçbir şey çıkmadı. Simon da ona bakmıyordu, sırtını dönmüş, üstündeki kalın yün kazağı çıkartıyordu.

Dudakları kurumuş gibiydi. Dilini çıkanp, dudaklarını ıslattı ve yaptıklarının delilik olduğunu düşündü. Vücudundaki uyuşukluğu şimdi daha iyi hissediyordu. Kocası şimdi, kazağının altındaki kareli gömleğini çıkarıyordu. Şöminenin alevinde, güneş yanığı teni ne kadar güzel görünüyordu. Onun kendisine döndüğünü gö rünce, gözlerindeki arzu ifadesini göstermemek için hemen başını çevirdi.

Vücudunun ısınmaya başlamasıyla birlikte tüm duyguları birden harekete geçmişti. Beyni, uyuşukluğu yavaş yavaş kaybolmaya başlayan vücuduna garip sinyaller gönderiyordu.

Tann aşkına India! İşleri daha da güçleştirme. Yardımı olacaksa eğer beni kocan değil de, bir yabancı olarak düşün. İkimizin de yaşamı buna bağlı, böyle düşün.

India gözlerini kapattı ve onun söylediğini yapmaya çalıştı. Ama üstündekileri yavaşça çıkartan ve buz gibi vücudunu kendi çıplak ve sıcak vücuduna çeken erkek kocasıydı. Genç adam ona, vücut ısılarını paylaşmaları gerektiğini fısıldıyordu. Ondan korkması için hiçbir neden yoktu.

India. ondan değil, kendinden korkuyordu.
Ama Simona vücudunun, onun vücuduna temasıyla hissettiklerini, canlanan parmaklarıyla, onun vücudunu okşamak istediğini anlatamazdı.

Simon'a duyduğu sevginin büyüklüğü onu korkutuyordu. Onunla sevişmek istediğini söylememek için kendisini güç tutuyordu. Simön ise, tam anlamıyla bir yabancı gibi yatmaktaydı yanında.

Aralarındaki birkaç santimlik mesafeyi kapatmamak, ona değmemek için yan tarafına yatmış düşünürken, o gece uyuyamayacağım biliyordu. Onu öylesine istiyordu ki, bir ıra, arzuyla titremekten kendini (alamadı.

Simon, kısa bir süre sonra uyumaya başladı. India ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu, ama Simon bir ara, uykusunda kıpırdadı ve kolunu uzatıp, onu kendisine

doğru çekti. India, adeta paniğe kapılmıştı. Bir yandan onu itmek istiyor, öte yandan da, sevdiği erkeğin kollarında kendinden geçmeyi arzuluyordu. Bu kolların arasında bir daha belki de böylesine huzur bulamayacaktı. Yaşadığı sürece, bu kollann arasında geçirdiği mutlu dakikaların özlemini çekeceğini biliyordu.

India hâlâ uykulu olmasına karşın, kendini sıcak ve güvencede hissediyordu. Hafifçe gerindi, sonra birden irkilerek gözlerini açtı. Simon uyuyordu ve yüzünde, çocukça, sevimli bir ifade vardı.

Bir an düşündükten sonra, elini yavaşça uzattı, ince parmaklarıyla onun yüzünü okşamaya başladı. îçinden gelen bu arzuya engel olmak istememişti. Simon birden gözlerini açtı ve bir an, ikisi de hiç kımıldamadan bir birlerinin yüzlerine baktılar.

india... Simon bunu mırıldanmış ve sonra başını yavaşça onun yüzüne doğru yaklaştırmıştı.

Simon'm sıcak vücudunun temasıyla önce titredi, sonra derin derin içini çekti.

Kocasının öpüşlerinin hiç sona ermemesini istiyordu. Simon'm, kendisini arzuladığını, sevdiğini bile hayal edebiliyordu şimdi. Gözlerini ka pattı ve parmaklarıyla, sevdiği erkeğin sırtını okşamaya başladı. Vücudunu onunkine iyice yapıştırmış, onu ne kadar büyük bir arzuyla istediğini belirtmişti.

Simon'm da, her şeyi unuttuğundan ve onu istediğinden emindi. Ama kocası, birden toparlandı, onu hafifçe itip

kendisinden uzaklaştırdı, sonra da öfkeli gözlerle yüzüne baktı.

india, gururunun ayaklar altına alınıp çiğnendiğini hissetti. Simon’m kendisini istemediğini bildiği halde nasıl olup da böyle bir davranışta bulunmuş, ona nasıl yaklaşabilmişti? Utancından ne yapacağını bilemez bir halde, birden çekildi ve kıpkırmızı olan yüzünü ondan sakladı.

Sakın kalkma, ben giyinip havanın nasıl olduğuna bakacağım. Şansımız varsa gidebiliriz. Sen de kendini çok daha güçlü hissediyorsun nasıl olsa!

Birkaç saniye önce olanlardan hiç söz etmemişti. india onun bu şekilde davranmasına memnun olmuştu. Ya daha ileri gidip de onunla sevişmek istediğini söyleseydi ne olurdu? Simon belki de kendisiyle alay edecek ve bir daha onun yüzüne bile bakamayacaktı.

India onun, odanın içinde dolaşıp giyindiği ni, şömineye odun attığını duydu ve gözlerini aralayınca, perdeyi açıp dışarıya baktığını gördü. Ama o anda, onun kollarında olma isteğinden başka bir şey hissedemiyordu.

Hava nasıl? diye sordu. Gidebilecek miyiz buradan?

Simon önce, sessizce, anlaşılmaz bir ifadeyle ona baktı. Sonra, kuru bir sesle, Hava nasıl olursa olsun, gideceğiz buradan, diye cevap verdi. Burada kalmak ikimiz için de iyi olmaz.

Gözlerine dolan yaşlara engel olmaya çalışarak, onun kahvaltı hazırlayışını seyretti. Uzattığı çorbayı titreyen elleriyle aldı ve hiç istemediği halde, zorla içti.

Simon. Land Rover'a bakmak üzere dışarıya çıktığı zaman, hemen kalktı, giyindi. Artık üşümüyor, tam tersine, utanç ve öfkeyle yanıyordu. Nasıl bu kadar isterik bir kadın olabilmişti? Simon ondan kimbilir nasıl nefret ediyordu? Davranışları ve sözleriyle de bunu kanıtlamamış mıydı zaten. Hava nasıl olursa olsun, onunla burada yalnız kalmak istemediğini açıkça söylemişti işte.

Kocası onu, arabaya kadar kucağında götürmekte ısrar edince hiç sesini çıkartmadı. Dışarıya çıktıklarında. India, onun kucağında iyice büzülerek, yüzüne vuran buz gibi rüzgârdan korunmaya çalıştı.

Büyük bölümü kar makinaları tarafından temizlenmiş ana yola kadar olan kısa mesafeyi ancak üç saatte aşabildiler. İki kez kara saplanmışlar ve Simon arabadan inip karlan temizleme zorunda kalmıştı. İkinci kez battıklarında. India da ona yardım etmek istemiş, ama Simon bunu kab^l etmemişti.

Londra'ya vardıkları zaman, Simon onu hemen bir hastaneye götürmek istedi. India'yı donmak üzereyken kurtarmıştı, bu korkunç soğuğun onda bir hasar yapıp yapmadığını anlamak istiyordu.

Onu küçük bir odaya sokup, soyunmasını ve orada bulunan beyaz gömleği giymesini söyleyen nazik ama ciddi hemşire, hastaneye kendisi gibi pek çok kişinin geldiğini söyledi. Donmak üzereyken kurtulanlar oldukça fazlaydı.

Kocanızı merak etmeyin. Doktor sizi muayene ettikten sonra onu hemen göreceksiniz.

Yatağa yatırılırken, 'Belki de böylesi daha iyi,' diye düşündü. Böylece Simon'm onu terk edişini görmeyecek, ona kalması için yalvarıp kendisini aşağılamayacaktı.

Kendisini muayene eden doktor, şanslı olduğunu yarı donmuş durumda yirmi dört saat daha kalmış olsa kurtulamayacağını söyledi. Demek hayatını Simon'a borçluydu.

Doktorun, kendisine 'şanslı' dediğini duyunca, acı acı gülümsemekten kendini alamadı. Adam gerçekleri bilseydi, böyle konuşur muydu acaba?

Doktor, Yarın evinize dönebileceksiniz, diye devam etti. Kocanıza da söyledim, yarm sabah gelip alacak sizi.

India içinden, 'Evet, istenmeyen bir paket gibi alacaktır,' diye geçirdi. Gururu varsa, buradan çıkıp kendi evine gider ve Simon'ın da rahatlamasını sağlardı. Evlilikleri nasıl olsa sona ermiş sayılırdı. Ursula'nın söylediklerine önem vermese bile, Simon'm yatakta onu itmesi yeterince açık bir kanıttı.

Hemşire ve doktorlar çok meşgul olduğundan, onun çıkışıyla pek ilgilenen olmadı ve hastaneden rahatça ayrıldı. Tipiden zarar görüp hastalananların büyük çoğunluğu yaşlılardı ve sürekli bakım istiyorlardı.

Hastanenin kalabalığından sonra, evi ona çok sessiz ve boş geldi. Can sıkıntısını ve üzüntüsünü unutmak için evi temizlemeye, ortalığı toplamaya başladı. Geleceği için yeni planlar yapması gerektiğini biliyor, ama hiçbir şey düşünemiyordu.

Hafif bir şeyler hazırlayıp yedikten sonra biraz çalışmayı denedi. Yeni elbise modelleri çizmeye çalışırsa, belki üzüntüsünü unutabilirdi. Bir süre sonra, önündeki kâğıda çizdiği şekillere bakınca, ne yapacağını şaşırdı; kâğıda bir sürü Simon çizmişti... yorgun bir tavırla kâğıdı itti. Geçmişi düşünmenin ne yararı vardı? Kısa zamanda Çok fazla üzüntü çekmişti. Artık düşünmemeye çalışacaktı. Saat dokuz olduğunda, yatmaya hazırdı. Simon sabah onu almak için hastaneye gittiğinde ne düşünecekti acaba? Hiç kuşkusuz, kurtulduğu için sevinecekti.

Banyodan henüz çıkmıştı ki, kapının çalındığını işitti. Üzerine bornozunu geçirdikten sonra, aceleyle gidip kapıyı açtı ve Simon'la yüzyüze gelince, şaşkınlıkla geriye çekildi. Kocası, hiçbir şey söylemeden içeriye girmiş, kapıyı kapamıştı. Yüzünden, öfkeli olduğu anlaşılıyordu. Kaşları çatılmış, tüm vücudu gerilmişti.

Bir an göz göze geldiler. Simon uzanıp onu omuzlarından yakaladı ve sert bir sesle, Ne yapmak İstediğini söyler misin bana? diye söylendi. Nasıl bir oyun bu oynadığın açıkla bana?

Oyun mu? India şaşkın gözlerle ona baktı. Simon belki de, onu yine yanlış anlamıştı. Hastaneden erken çıkıp evine gelmekle, kendisini peşinden koşturmak istediğini mi sanmıştı acaba? Derin bir nefes alıp kendisini toparlamaya çalıştı. Heyecanlanmaması gerektiğini biliyordu.

Başını kaldırıp, Evliliğimizin sürmesi için bir neden kalmadı Simon, dedi. Ben... şey, gebe değilim.

Simon’ın sessiz duruşundan, bir an için, kendisini anlamadığını sandı. Ama Simon, anlayamadığı bir şeyler homurdandı ve omuzlarını iyice sıkıp, fısıltı halinde, Demek değilsin, dedi. O halde bu kez, gebe kalmanı sağlamalıyım.

India onun ne demek istediğini anlamadı. Simon yine bir şeyler homurdandı. Çene kasları titriyordu, korkunç öfkeli olduğu belliydi. Genç kadın, ne olduğunu bile anlayamadan, kendisini onun kollan arasında buldu. Simon, onu küçük bir çocuk gibi kucaklayıp yatak odasına götürmüştü. İtiraz edecek zaman bile bulamamıştı. Simon üstündeki bornozu çekip attı, bir süre yatağın yanında durup, Onun çıplak vücudunu seyretti.

Gel buraya.

Onun, boğuk bir sesle söylediğini yapmak zorunda olduğunu hissediyordu. Çıplak olduğunu unuttu, gözlerine bakarak, sanki hipnotize olmuş gibi ona doğru yürüdü.

Yanma gittiği zaman, Simon, Sen benim karımsm, dedi. Artık oyun oynamaktan bıktım.

Bunu söylerken, çıplak vücudunu okşamaya başlamıştı. India, gizlemeye çalıştığı tüm duygularının tekrar canlandığını hissediyordu.

Simon.. w

Adının söylenmesiyle, genç adam sanki bir düşten uyandı. Birden India'yı kendisine çekti ve boğuk sesiyle, Kımıldama, diye mırıldandı. Hiç kımıldama, seni böylece seyretmek istiyorum. Onu kendinden biraz uzaklaştırdı ve uzun süre, arzu kıvılcımlarının parladığı gözlerle süzdü.

India şaşkınlık ve korku içinde, hiç kımıldamadan duruyordu. Ne olmuştu Simon'a? Neden böyle, birden onun evine gelmişti acaba? Karısı olduğu için mi yapmıştı bunu? Tüm bu sorular kafasının içinden geçiyor, ama cesaret edip soramıyordu. Bu mutlu anın sihrini bozmak istemiyordu.

Simon'm gözlerindeki pırıltıların, arzu kıvılcımları olduğunu anlamak için, pek zeki olmaya gerek yoktu.

India...

Simon onu dudaklarından öperken, adını fısıldamış, sonra da kucağına alıp yatağa götürmüştü. India, garip, anlayamadığı duyguların etkisi altındaydı. Her şeyi, tüm gerçekleri unutup, onun kollarına atılmak istiyordu.

Simon onu okşamaya, öpmeye başlayınca her şeyi unuttu. Korkunç bir zevk dalgası, daha önce olduğu gibi, tüm varlığını kavramıştı. Hafif hafif inlerken, bu zevk dalgasının arkasından, daha büyüklerinin de geleceğini biliyor ve sabırsızlıkla bekliyordu.

Kocasının teni yumuşacık ve sıcaktı. Onu istiyordu ve buna hakkı vardı. Simon kocasıydı ve onu arzuluyordu. Buna inanmıştı artık.

India'nın ağzı kurumuş, ktuoi yerinden fırlayacakmış gibi atmaya başlamıştı. Onun kendisine sahip olmasını tüm varlığıyla istiyor, ama içinden gelen bir ses, henüz vakit varken gururunu kurtarmasını fısıldıyordu. Birden, vücudunun kasıldığını hissetti.

Simon, onun, kollan arasında gerildiğini görünce, Neyin var? diye mırıldandı.

Yapamayacağım... olmayacak Simon, aşksız olmuyor bu.

Simon korkunç bir küfür savurdu ve onu, canını acıtacağını bile düşünmeden, tüm gücüyle kendisine doğru çekti. Gözlerindeki arzu ateşini saklamaya gerek görmemiş, india istemese bile, onunla sevişmekten vazgeçmeyerek sonuna kadar gitmeye karar vermişti. Bir süre sonra inleyerek doğruldu ve yataktan inip giyinmeye başladı.

Pantolonunu giyerken, Beni bağışlarsın herhalde, dedi. Kadınlara zorla sahip olmak âdetim değildir... ama bu kez yaptım, çünkü şimdiye kadar hiç âşık olmamıştım. Döndü ve India'ya baktı, Hastaneden çıktığını öğrenince çılgına döndüm. Beni birden terk etmek istemeni anlamamıştım. Buraya bunun için, gerçeği öğrenmeye geldim. Sustu ve acı bir gülüşle devam etti. Gebe olmadığını anladığın için bunu yapabileceğin hiç aklıma gelmemişti doğrusu.

Ama benimle evlenmenin tek nedeni buydu, değil mi Simon? Çünkü...

Simon garip bir kahkahayla güldü ve onun yanına gelip, Her şeyden önce şunu bilmeni isterim, küçük hanım! dedi. Seninle evlenmemin bir tek nedeni var... o da seni sevmiş olmam... India’nın inanmaz gözlerle kendisine baktığını görünce, Ama bunu bilmen gerekirdi. diye devam etti. O akşam, Alison’la yemeğe gittiğimiz akşam, hiç kuşkusuz biliyordun...

india kulaklarına inanamıyordu. Titrek bir sesle, Neyi biliyordum? diye sordu. Tüm bildiğim, Mel'ie ilişkim olduğuna inanman ve onu, Alison’ın elinden almak

istediğimi sanarak benden nefret etmendi. Sonra... Daha fazla devam edemeyerek sustu.

Seninle sevişmemden söz etmek istiyorsun herhalde.

Ama bilmiyordun ki... benim...

Senin bakire olduğunu bilmiyordum, değil mi? Ama bunu hiç düşünmemiştim. Mel’ie arandaki ilişkiyi ciddi sanıyor ve kıskançlıktan çılgın gibi dolaşıyordum. İkimiz için de çok mutlu olabilecek bir evliliği, bir kâbusa dönüştürdüm, biliyorum. Evlendikten sonra beni sevebileceğini söylüyordum kendi kendime... ama işler istediğim gibi olmadı, hâlâ da dersimi almış değilim galiba. Bu gece buraya gelirken, seni asla bırakamayacağımı söylüyordum kendime... Birden, yorgun ve üzgün bir ifadeyle India’ya baktı, sonra kapıya döndü.

Boşanmamız için gerekenleri yaparım, merak etme. Bunu söylerken kapıya doğru yürüdü. Bizkaç saniye sonra çıkıp gidecekti ve india hâlâ ona duygularını nasıl açıklayacağını düşünüyordu. Üzerindeki yatak örtüsünü kenara itip yataktan fırlarken bağırdı.

Simon...

Genç adam, kapının önünde durdu ve döne rek, üzgün gözlerle ona baktı, india...

Ayrılmadan önce beni öpmeyecek misin? '

İndia, ateşle oynadığının farkındaydı. Ama onu orada tutmak için başka bir yol bulamamıştı. Ağır adımlarla kocasına doğru yürüdü. Simon bir heykel gibi hareketsiz duruyor, onun ne yapmak istediğini anlamaya çalışıyordu.

Birden elini uzattı ve yanına gelen çıplak karısının vücudunu okşarken, boğuk bir se3İe, india, Tanrı aşkına! Yapma bana bunu! diye mırıldandı.

india, ona yaslanmış ve gözlerindeki derin acı ifadesini görmemek için boynundan öpmeye başlamıştı. Simon içini çekti, sonra, onu kendisinden uzaklaştırmaya çalıştı; ama başaramadı. İndia ona sıkıca sarılmıştı. Bir an başını kaldırıp kocasının yüzüne baktı, Lütfen, Simon, diye fısıldadı. Beni bırakma. Sana ihtiyacım var. Seni seviyorum...

Onun hiç ses çıkarmadığını görünce, önce kendisine inanmadığını sandı. Simon onu sevdiğini söylemişti, artık o da duygularını rahatça açıklayabilirdi. Gözleri dolu dolu olmuştu. Simon bir an düşündü, sonra onu, kollarının tüm gücüyle kendisine doğru çekti. Dudakları. Indıa'nın dudaklarını aralamış, büyük bir arzuyla öpmeye başlamıştı.

Oldukça uzun bir süre sonra, karısını bıraktı ve gözlerine baktı.

Bunu bana daha önce neden söylemedin peki?

india, Sen de bana söylemedin, diye cevap verdi. Beni sevdiğini nereden bilebilirdim ki?

Seninle ileride mutlu olabileceğimizi umuyordum Ama sen. Mel'i kıskanmaya ve beni, onun metresi olmakla suçlamaya başladın... Kıskançlıktan ne düşüneceğimi bilmiyordum, sama söyledim bunu, önce onun metresi olduğunu sandım, seni elde etmeme olanak yoktu. Sonra, böyle bir #y olmadığım anlayıp, senin sevgini

kazanabileceğimi umut etmeye başladım. Ama olaylar öylesine umulmadık bir şekilde gelişti ki bir ara yine, seni kaybettiğimi ve senin Mel'i istediğini sandım... kıskançlıktan çılgın gibiydim.

India yüzünün kızarmasına aldırmadan, hafif bir sesle. Seni her leyden çok istiyordum. diye konuştu. Evet. seni ilk gördüğüm gün istedim... ama sen terk ettin beni...

Simon onun dudaklarını ve boynunu öperken. Senden kaçtım, çünkü seni görüp bunları yapamamak çıldırtabilirdi beni. diye cevap verdi. Seni bir daha görürsem, kendime olan saygımı büsbütün yitireceğimi biliyordum. Seninle aynı çatı altında kalıp da kollarıma almadan, seninle sevişmeden nasıl durabilirdim?.

Biliyor musun. Ursula bana, onu sevdiğini ve benden kurtulmak istediğini söyledi.

Simon kaslarını çattı. Ursula hiç rahat durmaz zaten. diye homurdandı. Ben de geçen gün Londra'da gördüm onu.

Bana, seninle Cloucester'da karşılaştığını söyledi. Dediğine göre. Londra'ya dönecek ve beni terk edecekmişsin Hava kötüleşince, biraz da bu nedenle Meadovv's End'e gitmedim.

Sonra Jennifer telefon etti ve seninle temas kuramadığını söyledi. Telefonu ben de denedim, hatların kesik olduğunu anladım Seni bulduğumda donmak üzereydin, sevfilim.

India ayaklannm ucuna yükselip onu dudaklarından hafifçe öptü. Bana nasıl o kadar yabancı olabildin, anlayamıyorum? Ne kadar uzaktın bendeni

Yabancı mı? Sana öyle davranabilmek için kendimi nasıl zorladığımı biliyor musun?

India füldû. Aynı eyleri ben de hissettim sevgilim. diye mırıldandı. Uyandığımda sen uyuyordun. Sonra sen de uyandın ve

Ve seni kollarıma almamak için dişlerimi kum. Donmak üzere oldufunu bltdifim halde. Sevişmek istiyordum seninle.

Bir süre konuşmadan birbirlerine sarılmış durumda kaldılar. Sonra India hafif bir sesle. Artık donma tehlikeet filan kalmadı Simon. diye konuştu. Seni kendime daha yakın hissetmek istiyorum.

Simon efllip onu kollarına alırken, öyle mi? diyerek güldü. Onu kucağında yatağa doğru götürürken, gözlerinde aşk v arzu kıvılcımları parlıyordu.

Karısını dudaklarından Öperken. Sev beni India. diye fısıldadı. Sevmezsen yaşayamam.

India dudakları arasından. Seviyorum. diye fısıldadı Mutsuzluklar geride kalmıştı artık. Boadan böyle birbirlerinden hiç ayrılmayacaklardı.

Rutubetli Laneti, Yıllar Boyunca Bunu Yapanı Takip Eder, Saçları Dökülür, Rüyasında Sürekli Olarak Mersin Sokaklarından Akın Akın Geçerek Yıllık İntiharlarını Gerçekleştirmeye Giden Lemur ler İle Canavar Sürüleri Görür Ve Derin Bir Yalnızlığa Gömülür.

